

2005. szeptember 28., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0257/2005);
- 1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
- 2. felhívja a Bizottságot, hogy forduljon ismét a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani kívánja a javaslatot, vagy annak helyébe másik szöveget kíván léptetni;
- 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2004)0155

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2005. szeptember 28-án került elfogadásra a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének második és harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentős mértékben módosították. Mivel most az irányelv további módosítása vált szükségessé, annak szövegét az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A hitelintézeti tevékenység megkezdésének és folytatásának megkönnyítése érdekében elengedhetetlen a tagállamok hitelintézetekre vonatkozó jogszabályai között fennálló, legnagyobb akadályokat képező különbségek felszámolása.
- (3) Ez az irányelv nélkülözhetetlen eszközt képezi a belső piac megvalósításának a hitelintézeti tevékenység területén mind a letelepedés, mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából.
- (4) A Bizottság „A pénzpiac keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című, 1999. május 11-i közleménye felsorol számos olyan célkitűzést, amelyeket a pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítése érdekében meg kell valósítani. Az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülésén a cselekvési terv 2005-ig történő megvalósítását tűzte ki célul. A szavatolótőkére vonatkozó rendelkezések átdolgozása a cselekvési terv lényeges elemét képezik.

⁽¹⁾ HL C 234., 2005.9.22., 8. o.

⁽²⁾ HL C 52., 2005.3.2., 37. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2005. szeptember 28-i álláspontja.

⁽⁴⁾ HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2006/29/EK irányelvvel (HL L 70., 2006.3.9., 50. o.) módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

- (5) A hitelintézeti koordinációt szolgáló intézkedéseknek minden intézményre vonatkozniuk kell, mind a megtakarítások védelme, mind az ilyen intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében. Szükség szerint figyelembe kell azonban venni azokat az objektív különbségeket, amelyek az intézmények alapszabályaiban és a nemzeti jogszabályok által megállapított sajátos céljaiban fennállnak.
- (6) Az intézkedések hatályát ezért amennyire csak lehet, ki kell szélesíteni, hogy az kiterjedjen mindazokra az intézményekre, amelyek üzleti tevékenységük keretében betétek formájában vagy egyéb módon, úgymint kötvények és más hasonló értékpapírok folyamatos kibocsátása révén visszafizetendő pénzeszközöket vesznek át a nagy nyilvánossághoz tartozó ügyfelektől, és amelyek saját számlájukra hiteleket nyújtanak. Kivételeket kell biztosítani egyes olyan hitelintézetek esetében, amelyekre ez az irányelv nem alkalmazható. Az irányelv rendelkezései nem sérthetik az olyan különleges kiegészítő engedélyekről rendelkező nemzeti jogszabályok alkalmazását, amelyek alapján a hitelintézetek sajátos tevékenységeket folytathatnak, vagy bizonyos fajta műveleteket végezhetnek.
- (7) Helyénvaló az olyan elengedhetetlen mértékű harmonizáció megvalósítása, amely szükséges és elégséges ahhoz, hogy biztosítsa az engedélyek és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését, lehetővé téve egyetlen, a Közösség egész területén érvényes engedély kiadását, valamint a székhely szerinti tagállam prudenciális felügyelete elvének alkalmazását. Ennél fogva az üzleti terv kötelező elkészítését csupán olyan tényezőnek kell tekinteni, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy objektív kritériumok alkalmazásával, pontosabb ismeretek alapján döntsenek. Bizonyos fokú rugalmasságra mindazonáltal lehetőség van a hitelintézetek jogi formájával szemben támasztott követelményeket vagy a banknevek védelmét illetően.
- (8) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a hitelintézeti tevékenység megkezdésére és folytatására, valamint ezek prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályok bevezetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv terjedelme és hatása miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (9) Azonos jellegű pénzügyi követelményeket kell támasztani a hitelintézetekkel szemben a megtakarítók számára hasonló védelem, a hitelintézetek összehasonlítható csoportjai számára pedig tisztes versenyfeltételek biztosítása érdekében. A további összehangolásig megfelelő strukturális arányszámokat kell kialakítani, amelyek a nemzeti hatóságok közötti együttműködés keretében lehetővé teszik a hasonló típusú hitelintézetek pozícióinak szokványos módszerekkel történő megfigyelését. Ennek az eljárásnak elő kell segítenie a tagállamok által létrehozott és alkalmazott mutatórendszerek fokozatos közelítését. Mindazonáltal különbséget kell tenni egyfelől az olyan mutatók között, amelyek a hitelintézetek megbízható irányítását hivatottak szolgálni, másfelől azokat, amelyeket gazdaság- és monetáris politikai célokból hoztak létre.
- (10) A kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam felügyeletének elvei megkövetelik, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne adják ki, illetve vonják vissza az engedélyt, amennyiben bizonyos tényezők, többek között az üzleti terv tartalma, a tevékenységek földrajzi eloszlása vagy a tényleges tevékenységek egyértelműen jelzik, hogy egy hitelintézet azért választotta egy bizonyos tagállam jogrendszerét, hogy megkerülje a szigorúbb előírásokat annak a másik tagállamnak a területén, ahol tevékenységeinek nagyobb hányadát végezni szándékozik vagy végzi. Amennyiben erre nincs egyértelmű utalás, azonban egy bankcsoport vállalatának eszközei többsége egy másik tagállamban található, amelynek illetékes hatóságai látják el az összevont alapú felügyeletet, akkor a 125. és 126. cikkel összefüggésben az összevont alapú felügyelet gyakorlására vonatkozó illetékesség csak az említett illetékes hatóságok jóváhagyásával módosítható. A jogi személyiséggel rendelkező hitelintézet abban a tagállamban kap engedélyt, ahol az alapító okirat szerinti székhelye található. A jogi személyiséggel nem rendelkező hitelintézet abban a tagállamban működötteti központi irodáját, ahol engedélyt kapott. Ezen túlmenően a tagállamok előírják, hogy egy hitelintézet központi irodájának mindig a székhely szerinti tagállamban kell lennie, és működését is ténylegesen ott fejtí ki.
- (11) Az illetékes hatóságok nem adhatnak engedélyt, vagy nem engedélyezhetik tovább egy hitelintézet működését, ha felügyeleti feladataik hatékony gyakorlásában gátolhatják őket az intézmény és más természetes vagy jogi személyek között fennálló szoros kapcsolatok. E tekintetben a már engedélyezett hitelintézetek is megfelelnek az illetékes hatóságok elvárásainak.

2005. szeptember 28., szerda

- (12) A felügyeleti szervek felügyeleti hatásköreinek hatékony gyakorlására történő utalás az összevont alapon történő felügyeleti tevékenységre vonatkozik, amelyet olyan hitelintézet felett kell gyakorolni, amely esetében a közösségi jog rendelkezései így rendelkeznek. Ilyen esetekben az engedély iránti kérelemmel megkeresett hatóságok azonosítani tudják a szóban forgó hitelintézet feletti összevont (konszolidált) alapon történő felügyelet gyakorlására illetékes hatóságokat.
- (13) Ez az irányelv lehetővé teszi a tagállamok, illetve az illetékes hatóságok számára, hogy a tőkekövetelményeket egyedi és összevont alapon alkalmazzák, és – ahol indokoltnak látják – eltekintsenek az egyedi alapon történő alkalmazásuktól. Az egyedi, az összevont alapú és a határokon átnyúló összevont alapú felügyelet a hitelintézetek ellenőrzésének hatékony eszközei. Ez az irányelv lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy támogassák a határokon átnyúló hitelintézeteket azáltal, hogy előmozdítja az együttműködést közöttük. Így különösen az illetékes hatóságoknak továbbra is alkalmazniuk kell a 42., a 131., és a 141. cikket tevékenységeik és tájékoztatás iránti kérelmeik összehangolása érdekében.
- (14) A székhely szerinti tagállamban engedélyezett hitelintézetek számára lehetséges, hogy fióktelepeket létesítsenek vagy szolgáltatásnyújtás útján a Közösség egész területén az I. mellékletben felsorolt tevékenységek bármelyikét vagy mindegyikét folytassák.
- (15) A tagállamok az illetékes hatóságaik által engedélyezett hitelintézeteikre a 9. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, valamint a 12., 19-21., 44-52., 75. és 120-122. cikkben előírtaknál szigorúbb szabályokat is megállapíthatnak. A tagállamok ezen túlmenően előírhatják a 123. cikk egyedi vagy egyéb alapon történő alkalmazását, valamint azt, hogy a 73. cikk (2) bekezdésében leírt köztes szinten történő összevonást (szubkonszolidációt) a csoporton belül más szinteken is végrehajtsák.
- (16) Indokolt kiterjeszteni a kölcsönös elismerést az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre akkor is, ha azokat hitelintézetek leányvállalataként működő pénzügyi szervezetek végzik, feltéve, hogy az ilyen leányvállalatokra kiterjed anyavállalkozásaik összevont (konszolidált) felügyelete, és megfelelnek bizonyos szigorú feltételeknek.
- (17) A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával összefüggésben a fogadó tagállam megköveteli a székhely szerinti tagállamban nem hitelintézetként engedélyezett intézményektől, hogy megfeleljenek a saját nemzeti törvényei, illetve rendeletei egyedi rendelkezéseinek az I. mellékletben nem szereplő tevékenységek tekintetében, feltéve, hogy egyrészt a szóban forgó rendelkezések összhangban állnak a közösségi joggal és a közjő védelmét hivatottak szolgálni, másrészt, hogy az ilyen intézményekre vagy az ilyen tevékenységekre nem vonatkoznak egyenértékű szabályok a székhely szerinti tagállam törvényei vagy rendeletei szerint.
- (18) A tagállamok biztosítják, hogy semmi sem gátolja azt, hogy a kölcsönös elismerésben részesülő tevékenységeket ugyanolyan módon lehessen végezni, mint a székhely szerinti tagállamban, mindaddig, amíg az nem ütközik a közjő védelmét szolgáló törvényi rendelkezésekbe a fogadó tagállamban.
- (19) Valamennyi tagállamban azonos tartalmú szabályokat kell alkalmazni az olyan hitelintézetek fiókjaira, amelyek központi irodája a Közösségen kívül van. Fontos azt biztosítani, hogy ezek a rendelkezések ne legyenek kedvezőbbek, mint azok, amelyek a tagállamokból származó intézmények fióktelepeire vonatkoznak. A Közösség képes olyan megállapodást kötni harmadik országokkal, amely az említett fióktelepeknek a Közösség egész területén azonos elbánást biztosító szabályok alkalmazását írja elő. A harmadik országban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei nem élnek a Szerződés 49. cikkének második bekezdése alapján a szolgáltatásnyújtás szabadságával, vagy a letelepedés szabadságával, azon a tagállamon kívül, ahol magukat a fióktelepeket létesítették.
- (20) Megegyezősre van szükség viszonyossági alapon a Közösség és harmadik országok között avégett, hogy az összevont (konszolidált) felügyelet gyakorlati megvalósítása a lehető legtágabb földrajzi területre terjedhessen ki.
- (21) A hitelintézetek rendezett pénzügyi helyzetének, különösen fizetőképességüknek felügyeletéért a székhely szerinti tagállam felelős. A fogadó tagállam illetékes hatóságai az üzletágak likviditásának és a pénzügyi politikák felügyeletéért felelősek. A piaci kockázat felügyelete a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti szoros együttműködés tárgyát képezi.

2005. szeptember 28., szerda

- (22) A belső bankpiac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem szoros és rendszeres együttműködést és a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok jelentősen javított közelítését is a tagállamok illetékes hatóságai között. Különösen, az egyes hitelintézeteket érintő problémák megfontolása és a kölcsönös információcsere a 2004/5/EK bizottsági határozattal⁽¹⁾ felállított Európai Bankfelügyeleti Bizottságban történik. Ez a kölcsönös tájékoztatási eljárás semmi esetre sem pótolja a kétoldalú együttműködést. Saját ellenőrzési jogkörük sérelme nélkül, a fogadó tagállam illetékes hatóságai, szükséghelyzetben saját kezdeményezésükre, vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak kezdeményezését követően folytathatják annak vizsgálatát, hogy a területükön letelepedett hitelintézetek tevékenysége megfelel-e a rájuk vonatkozó jogszabályoknak, a megbízható ügyviteli és számviteli eljárások elveinek és a kielégítő belső ellenőrzés követelményeinek.
- (23) Ajánlatos megengedni az információcserét az illetékes hatóságok és az olyan hatóságok vagy szervezetek között, amelyek rendeltetésüknél fogva elősegítik a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítését. A megküldött tájékoztatás bizalmas jellegének megőrzése érdekében a címzettek körét szűk korlátok között tartják.
- (24) Bizonyos viselkedési formák, így a csalás és a bennfentes visszaélések, befolyásolhatják a pénzügyi rendszer stabilitását, beleértve annak integritását, még akkor is, ha azok hitelintézetektől eltérő intézményeket érintenek. Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett az információcsere ilyen esetekben engedélyezett.
- (25) Amennyiben ki van kötve, hogy információ csak az illetékes hatóságok kifejezett egyetértésével továbbítható, adott esetben ezek a hatóságok szigorú feltételek betartásától teszik függővé hozzájárulásukat.
- (26) Szintén engedélyezni kell az információcserét egyfelől az illetékes hatóságok, másfelől a központi bankok és más, monetáris hatósági minőségben hasonló feladatot ellátó szervezetek, valamint szükség szerint a fizetési rendszerek felett gyakorolt felügyeletért felelős más hatóságok között.
- (27) A hitelintézetek prudenciális felügyeletének és a hitelintézeti ügyfelek védelmének erősítése céljából a könyvvizsgáló kötelessége azonnal jelenteni az illetékes hatóságoknak, ha munkájának ellátása során olyan tények jutnak tudomására, amelyek jelentősen befolyásolhatják a hitelintézet pénzügyi helyzetét, illetve igazgatási és számviteli szervezetét. Ugyanebből a célból a tagállam is előírja, hogy e kötelezettség minden körülmények között fennáll, amikor a könyvvizsgáló munkavégzése során ilyen tényeket tár fel olyan vállalkozásnál, amely szoros kapcsolatban áll egy hitelintézettel. A könyvvizsgálók kötelessége, amelynek értelmében az illetékes hatóságokkal szükség esetén közölniük kell a hitelintézettel kapcsolatos bizonyos tényeket, illetve döntéseket, amelyeket egy nem pénzügyi vállalatnál végzett munkájuk során tárnak fel, önmagában nem változtat a szóban forgó vállalkozásnál elvégzendő feladataik természetén, sem azon, ahogyan e feladatokat annál a vállalkozásnál el kell látniuk.
- (28) Az irányelv szerint meg kell határozni a szavatolóitőke bizonyos elemeire vonatkozó minősítő kritériumokat, a tagállamok ugyanakkor szigorúbb rendelkezéseket alkalmaznak.
- (29) A szavatolóitőkét képező tételek jellegének függvényében ezen irányelv különbséget tesz az olyan tételek között, amelyek az eredeti szavatolóitőkét képezik és azok között, amelyek a járulékos szavatolóitőkét képezik.
- (30) Annak kifejezésre juttatása érdekében, hogy a járulékos szavatolóitőkét képező tételek nem ugyanolyan természetűek, mint azok, amelyek az eredeti szavatolóitőkét alkotják, a szavatolóitőkében foglalt járulékos tőkeelemek összege nem haladja meg az eredeti szavatolóitőkét. Ezen túlmenően, a járulékos szavatolóitőke egyes bennfoglalt tételei összességükben nem haladják meg az eredeti szavatolóitőke összegének felét.
- (31) A verseny torzulásának elkerülése érdekében az állami hitelintézetek nem szerepeltethetik szavatolóitőkéjük között a tagállamok vagy a helyi hatóságok által nekik nyújtott garanciákat.

⁽¹⁾ HL L 3., 2004.1.7., 28. o.

2005. szeptember 28., szerda

- (32) Ha a felügyelet során bármikor meg kell határozni egy hitelintézeti csoport összevont (konszolidált) szavatolótőkéjének összegét, a számítást ezen irányelvnek megfelelően végzik
- (33) A szavatolótőke kiszámítására, a hitelintézet kockázati kitettségeinek való megfelelésre, valamint a kockázatok koncentrációjának felmérésére használandó pontos számviteli módszer figyelembe veszi a bankok és más pénzügyi intézmények éves és összevont (konszolidált) beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, amely irányelv magában foglalja a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv⁽²⁾ rendelkezéseinek egyes kiigazításait, vagy a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽³⁾, annak függvényében, hogy melyik vonatkozik a nemzeti jogban a hitelintézetek beszámoltatására.
- (34) A minimális tőkekövetelmények központi szerepet játszanak a hitelintézetek felügyeletében és a felügyeleti technikák kölcsönös elismerésében. E tekintetben a minimális tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezéseket más, olyan sajátos jogi eszközökkel együtt kell figyelembe venni, amelyek szintén a hitelintézetekre vonatkozó alapvető felügyeleti technikák harmonizációját célozzák.
- (35) A versenytorzulás megelőzése érdekében és a belső piac bankrendszerének erősítése végett helyénvaló a közös minimális tőkekövetelmények meghatározása.
- (36) A megfelelő szolvencia biztosítása céljából fontos a minimális tőkekövetelmények meghatározása, amelyek a kockázat mértékének megfelelően súlyozzák az eszközöket és a mérlegen kívüli tételeket.
- (37) Ezzel kapcsolatban a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2004. június 26-án elfogadta a tőkemérés és a tőkekövetelmények nemzetközi közelítésére vonatkozó keretszabályokat. Ezen irányelvnek a hitelintézetek minimális tőkekövetelményére vonatkozó rendelkezései, valamint a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló 2006/.../EK irányelvnek⁽⁴⁾ a minimális tőkekövetelményre vonatkozó rendelkezései egyenértékűek a bázeli keretmegállapodás rendelkezéseivel.
- (38) Alapvető fontosságú a Közösség területén működő hitelintézetek sokféleségének figyelembe vétele a különböző kockázati érzékenységi szinteket magában foglaló és különböző komplexitási fokot igénylő hitelkockázatok lefedését szolgáló minimális tőkekövetelmények kiszámítására vonatkozó különböző módszerek biztosításával. A külső minősítések és a hitelintézeteknek az egyedi hitelkockázati paraméterekre vonatkozó saját becsléseinek használata a hitelkockázati szabályok kockázati érzékenységének és prudenciális biztonságának számottevő fokozását jelentik. Szükség van megfelelő ösztönzőkre, hogy a hitelintézetek a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazásának irányába mozduljanak el. Az ezen irányelv hitelkockázati módszereinek alkalmazásához szükséges becslések elvégzésekor a hitelintézeteknek hozzá kell igazítaniuk adatfeldolgozási igényeiket ügyfeleik jogos adatvédelmi érdekeihez, ahogy azt az adatvédelemről szóló, meglévő közösségi jogszabályok előírják, miközben erősíteniük kell a hitelintézetek hitelkockázat-mérési és -kezelési eljárásait, hogy olyan módszereket tegyen lehetővé a hitelintézetek szabályozói szavatolótőkére vonatkozó előírásainak meghatározására, amelyek tükrözik az egyes hitelintézetek folyamatainak kifinomultságát. Az adatfeldolgozásnak összhangban kell lennie a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁵⁾ meghatározott, a személyes adatok átadására és szabad áramlására vonatkozó szabályokkal. E tekintetben az adatok kezelésekor az ügyfelekkel kapcsolatos kockázatnak való kitétségre és a kockázatkezelésre vonatkozóan meg kell fontolni, hogy az tartalmazza a hitelkockázat-mérési és -kezelési rendszerek kifejlesztését és hitelesítését. Mindez nem csak a hitelintézetek jogos érdekeinek érvényesítését szolgálja, de egyben ennek az irányelvnek azokat a céljait is, amelyek a jobb kockázatmérési és -kezelési módszerek használatához és ahhoz fűződnek, hogy azokat a szabályozói szavatolótőke céljaira alkalmazzák.

⁽¹⁾ HL L 372., 1986.12.12., 1. o. A legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 2003/51/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L ...

⁽⁵⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

- (39) Tekintettel arra, hogy mind külső minősítés, mind a hitelintézet saját becslése vagy belső minősítése alkalmazható, figyelembe kell venni azt a tényt, hogy jelenleg csak ez utóbbit készíti egy olyan jogalany – maga a hitelintézet –, melyre közösségi engedélyezési eljárás vonatkozik. Külső minősítések esetén az ún. elismert minősítő intézetek termékeit használják, melyekre a Közösségben jelenleg nem vonatkozik engedélyezési eljárás. Figyelemmel a külső minősítések jelentőségére a tőkekövetelmények ezen irányelv szerinti meghatározásával kapcsolatosan, a minősítő intézetekre vonatkozó megfelelő jövőbeni engedélyezési és felülvizsgálati eljárásnak továbbra is felülvizsgálat tárgyát kell képeznie.
- (40) A minimális tőkekövetelményeknek arányban kell állniuk a kockázatokkal. A követelményeknek különösen a viszonylag kismértékű, de nagyszámú kitétségekből fakadó kockázati szintek csökkentését kell tükrözniük.
- (41) Ezen irányelv rendelkezései megfelelnek az arányosság elvének, különös tekintettel a hitelintézetek nagysága, a lebonyolított ügyletek mértéke és tevékenységi körük közötti különbségekre. Az arányosság elvének betartása azt is jelenti, hogy a lakossági kockázatokkal kapcsolatban lehetőség szerint elismerik a lehető legegyszerűbb hitelminősítési eljárásokat, még a belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) alkalmazásakor is.
- (42) Ezen irányelv „előremutató jellegének” köszönhetően a hitelintézetek maguk választhatnak három különböző összetettségű módszer közül. Annak érdekében, hogy különösen a kisebb hitelintézetek a kockázatérzékenyebb IRB-módszert választhassák, az illetékes hatóságok végrehajtják a 89. cikk (1) bekezdés a) illetve b) pontjának rendelkezéseit. Az irányelv e rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy a 86. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjában említett kockázati osztályok magukban foglaljanak minden kockázatot, amelyek ebben az irányelvben – közvetlen vagy közvetett módon – azokhoz hozzárendelve szerepelnek. Általános szabályként az illetékes hatóságok nem tehetnek különbséget a három módszer között a felülvizsgálati eljárás során, tehát például a sztenderd módszer szerint működő hitelintézetekre nem lehet kizárólag ezen okból szigorúbb ellenőrzést alkalmazni.
- (43) Fokozottan el kell ismerni a hitelkockázat-csökkentési technikákat, ugyanakkor a szabályozási keretrendszernek biztosítania kell, hogy a fizetőképességet nem ássa alá a nem helyénvaló elismerés. Ahol csak lehetséges, az adott tagállamokban bevett, szokásos biztosítékokat el kell ismerni a hitelkockázat csökkentésére a sztenderd módszerben, de más módszerekben is.
- (44) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek értékpapírosítási tevékenységeiből és befektetéseiből fakadó kockázatokat és kockázatsökkentéseket megfelelő mértékben figyelembe vegyék a hitelintézetekre vonatkozó minimális tőkekövetelmények meghatározásánál, szükség van az ilyen tevékenységek és befektetések kockázatérzékenységen és prudenciális biztonságon alapuló kezelésére vonatkozó szabályok beépítésére.
- (45) A hitelintézetek jelentős mértékű működési kockázatot viselnek, amelynek fedezéséhez szavatolótőkére van szükség. Alapvető fontosságú a Közösség területén működő hitelintézetek sokféleségének figyelembe vétele a működési kockázatok követelményeinek számításához biztosított – a kockázatérzékenység különböző szintjeit és a komplexitás különböző fokozatait magukban foglaló – többféle módszer által. Szükség van megfelelő ösztönzőkre, hogy a hitelintézetek a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazásának irányába mozduljanak el. Tekintettel arra, hogy a működési kockázat mérését és kezelését szolgáló technikák még kialakulóban vannak, a szabályokat felül kell vizsgálni, és szükség esetén aktualizálni kell. Ez vonatkozik a különböző üzletágak díjaira és a kockázatsökkentési technikák elismerésére is. Ezzel kapcsolatban a működési kockázat tőkekövetelményének számításához kapcsolódó egyszerű módszerek alkalmazásakor különös figyelmet kell fordítani a biztosításra.
- (46) A hitelintézetek csoportjának megfelelő fizetőképessége biztosítása érdekében alapvető fontosságú, hogy a minimális tőkekövetelményeket a csoport konszolidált pénzügyi helyzete alapján alkalmazzák. Annak érdekében, hogy biztosítsák a szavatolótőkének a csoporton belüli megfelelő elosztását, valamint ahol szükséges, a megtakarítások védelmét célzó rendelkezésre állását, a minimális tőkekövetelmények a csoporton belüli önálló hitelintézetekre vonatkoznak, feltéve hogy ez a cél más módon nem érhető el hatékonyan.

2005. szeptember 28., szerda

- (47) A hitelintézetek nagykockázatainak felügyeleti ellenőrzésére vonatkozó alapvető szabályokat harmonizálni kell. A tagállamok számára ugyanakkor változatlanul lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben megfogalmazottaknál szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhassanak.
- (48) A hitelintézetek kockázatvállalásainak nyomon követése és ellenőrzése a felügyelet szerves részét képezik. Emiatt a kockázatvállalások egyetlen ügyfélre vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjára történő túlzott összpontosulása a veszteség kockázatának elfogadhatatlan mértékét eredményezheti. Az ilyen helyzet a hitelintézet fizetőképességére hátrányosnak tekinthető.
- (49) Mivel a belső bankpiac hitelintézetei közvetlen versenyben állnak, a megfigyelés követelményeinek a Közösség területén meg kell egyezniük.
- (50) Miközben célszerű a nagykockázatvállalások felső határának megállapításához a kockázat fogalmának meghatározását a hitelkockázat minimális tőkekövetelményének meghatározására alapozni, addig elviekben nem célszerű a kockázati súlyozásokra vagy fokokra hivatkozni. Ezek a kockázati súlyozások és fokok azzal a céllal lettek kialakítva, hogy a hitelintézetek által viselt hitelezési kockázatok fedezésére szolgáló általános fizetőképességi követelményt állítsanak fel. Annak érdekében, hogy korlátozva legyen a hitelintézet által egyetlen ügyfél vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja révén elszenvedhető legnagyobb veszteség, célszerű a nagykockázatok meghatározására olyan szabályokat elfogadni, amelyek figyelembe veszik a kockázatvállalás nominális értékét, a kockázati súlyozások vagy fokozatok alkalmazása nélkül.
- (51) Bár kívánatos, hogy a nagykockázatokra vonatkozó rendelkezések változtatásáig a számítási követelmények limitálása érdekében megengedett legyen a hitelkockázat- csökkentés hatásainak a minimális tőkekövetelményekre megengedethez hasonló elismerése, a hitelkockázat csökkentésére vonatkozó szabályokat a nagyszámú ügyfélnek való kitétségéből fakadó, általános diverzifikált hitelkockázatok összefüggésében alakították ki. Ennek megfelelően az egyéni ügyfélnél vagy az ügyfelek csoportjánál esetlegesen felmerülő maximális veszteségek korlátozását célzó nagykockázatok felső határainak megállapításánál az ilyen technikák hatásainak elismerése prudenciális korlátok alá esik.
- (52) Amikor egy hitelintézet saját anyavállalatával, vagy az anyavállalatának más leányvállalatával kapcsolatban vállal kockázatot, különösen nagy elővigyázatosságra van szükség. A hitelintézetek által vállalt kockázatok kezelése teljesen önálló módon történik, a megbízható bankirányítás elveivel összhangban, tekintet nélkül az egyéb megfontolásokra. Ha a hitelintézetben közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek befolyásukat feltehetőleg az intézmény körültekintő és megbízható irányításának rovására gyakorolják, az illetékes hatóságok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy véget vessenek ennek a helyzetnek. A nagykockázatok vállalásának területén egyedi, szigorúbb korlátozásokat tartalmazó szabályokat kell megállapítani a hitelintézet részéről saját csoportjával kapcsolatban vállalt kockázatok vonatkozásában. Ugyanakkor nem szükséges az ilyen sztenderdek alkalmazni, amennyiben az anyavállalat pénzügyi holdingtársaság, vagy hitelintézet, vagy ha a többi leányvállalat olyan hitel- vagy pénzügyi intézmény illetve vállalkozás, mely kiegészítő szolgáltatásokat nyújt, feltéve, hogy minden ilyen vállalkozásra kiterjed a hitelintézet összevont alapú felügyelete.
- (53) A hitelintézetek biztosítják a megfelelő mennyiségű, minőségű és elosztású belső tőkeellátottságot a jelenlegi vagy az esetlegesen felmerülő kockázatok lefedésére. Ennek megfelelően a hitelintézeteknek olyan stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel értékelhetik belső tőkeellátottságukat, és megfelelő szinten tarthatják azt.
- (54) Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a hitelintézetek jó szervezeti struktúrával és megfelelő szavatolóitókével rendelkeznek a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázataik lefedésére.
- (55) A belső bankpiac hatékony működése érdekében az Európai Bankfelügyeleti Bizottság hozzájárul ezen irányelv következetes alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlatok közelítéséhez a Közösség teljes területén, és évente jelentést készít a közösségi intézmények számára az elért fejlődésről.

2005. szeptember 28., szerda

- (56) Ugyanebből az okból és annak biztosítása érdekében, hogy a több tagállamban tevékenykedő közösségi hitelintézetek ne viseljenek az egyes tagállamok illetékes hatóságainak engedélyezési és felügyeleti felelősségéből fakadó, aránytalanul nagy terheket, alapvető jelentőségű, hogy szorosabbá fűzzék az illetékes hatóságok közötti együttműködést. Ebben a vonatkozásban erősíteni kell az összevont alapú felügyelet szerepét. Az Európai Bankfelügyeleti Bizottság támogatja és javítja az ilyen együttműködést.
- (57) A hitelintézetek összevont (konszolidált) alapú ellenőrzése legfőképpen arra irányul, hogy védje a szóban forgó hitelintézetek betéteseinek érdekeit és biztosítsa a pénzügyi rendszer stabilitását.
- (58) Annak érdekében, hogy az összevont alapú felügyelet hatékony legyen, azt minden bankcsoportra alkalmazzák, beleértve azokat, amelyek anyavállalatai nem hitelintézetek. Az illetékes hatóságok rendelkeznek az ilyen felügyelet ellátásához szükséges jogi eszközökkel.
- (59) A különböző tevékenységeket folytató olyan csoportok esetében, amelyek anyavállalatai legalább egy hitelintézetnek minősülő leányvállalatot irányítanak, az illetékes hatóságok felméri az ilyen csoporthoz tartozó hitelintézet pénzügyi helyzetét. Az illetékes hatóságok rendelkeznek legalább azokkal az eszközökkel, amelyek révén az egy csoportba tartozó valamennyi vállalkozás vonatkozásában hozzáférnek a feladatuk ellátásához szükséges információkhoz. Többféle pénzügyi tevékenységet folytató vállalkozások csoportjai esetében meg kell teremteni a különböző pénzügyi ágazatok felügyeletéért felelős hatóságok közötti együttműködést. Későbbi koordinációig a tagállamok az irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében megfelelő konszolidációs módszereket írnak elő.
- (60) A tagállamok megtagadhatják vagy visszavonhatják a banki engedélyt egyes csoportstruktúrák esetén, amelyeket nem tartanak alkalmasnak a banki tevékenységek folytatására, legfőképpen azért, mert e struktúrák felügyeleti ellenőrzését nem tudják eredményesen ellátni. E tekintetben az illetékes hatóságok rendelkeznek a szükséges jogkörökkel hogy biztosíthassák a hitelintézetek megbízható és megfelelő működését.
- (61) A belső bankpiac hatékonyságának növelése érdekében, valamint, hogy biztosítsák a Közösség polgárai számára a szükséges mértékű átláthatóságot, szükséges, hogy az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák ezen irányelv végrehajtásának módját, lehetővé téve az értékelhető összehasonlítást.
- (62) Annak érdekében, hogy erősítsék a piaci fegyelmet, és ösztönözzék a hitelintézeteket piaci stratégiájuk, kockázatellenőrzésük és belső irányítói szervezetük javítására, biztosítani kell, hogy a hitelintézetek megfelelően tájékoztassák a közvéleményt.
- (63) Ezen irányelv, valamint a hitelintézetek tevékenységéről szóló többi irányelv által szabályozott területeken felmerülő kérdések vizsgálata szükségessé teszi az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti együttműködést különösen, ha az a szorosabb koordináció céljából folyik.
- (64) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (65) A pénzügyi szolgáltatásokról szóló jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. február 5-i állásfoglalásában ⁽²⁾ az Európai Parlament kérte, hogy a Parlament és a Tanács egyenlő szerepet játsszon a Bizottság végrehajtói szerepe gyakorlásának felügyeletében, annak érdekében, hogy ez tükrözze a Szerződés 251. cikke értelmében a Parlamentre ruházott jogalkotási jogkört. Ugyanazon a napon a Parlament előtt tett ünnepélyes nyilatkozatában a Bizottság elnöke támogatta ezt a kérést. 2002. december 11-én a Bizottság betervezte egy az 1999/468/EK határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot, módosítva a 2004. április 22-i módosított javaslat által. Az Európai Parlament úgy véli, hogy ez a határozat nem őrzi meg jogalkotási előjogait. Az Európai Parlament véleménye szerint lehetőséget kell adni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra, hogy egy meghatározott időtartamon belül értékelhesse végrehajtási jogköröknek a Bizottságra való átruházását. Ezért helyénvaló azon időtartam korlátozása, amelyen belül a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL C 284. E., 2002.11.21., 115. o.

2005. szeptember 28., szerda

- (66) Az Európai Parlamentnek a módosítások és végrehajtási intézkedések tervezetének első átadásától kezdve három hónapot kell biztosítani azok megvizsgálására és a véleményalkotásra. Sürgős és megfelelően indokolt esetben ugyanakkor lehetővé kell tenni ezen időtartam lerövidítését. Amennyiben ezen időtartam alatt az Európai Parlament állásfoglalást fogad el, a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia a módosítástervezeteket vagy intézkedéseket.
- (67) A piaci zavar elkerülése és a szavatolótőke általános szintjén a folyamatosság biztosítása érdekében helyénvaló különleges átmeneti szabályozásokat hozni.
- (68) A minimális tőkekövetelményekre vonatkozó szabályok kockázatérzékenysége tekintetében kívánatos annak folyamatos felülvizsgálata, hogy azok jelentős hatást gyakorolnak-e a gazdasági ciklusra. A Bizottság, figyelembe véve az Európai Központi Bank hozzájárulását, jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezekről az aspektusokról.
- (69) A likviditási kockázatok felügyeletéhez szükséges rendelkezéseket a jövőben szintén harmonizálják.
- (70) Ez az irányelv összhangban áll az alapvető jogokkal, valamint figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket mint a közösségi jog általános elveit.
- (71) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba való átültetésére irányuló köteleesség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalmán a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben változtattak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó köteleesség az eddigi irányelvekből adódik.
- (72) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a XIII. melléklet B. részében megállapított irányelvek nemzeti jogba való átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos köteleességeit.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

- (1) Ez az irányelv a hitelintézeti tevékenység megkezdésére és folytatására, valamint annak prudenciális felügyeletére vonatkozik.
- (2) A 39. cikk és az V. cím 4. fejezetének 1. szakasza a pénzügyi holdingtársaságokra és a vegyes tevékenységű holdingtársaságokra alkalmazandó, amennyiben központi irodájuk a Közösség területén van.
- (3) A 2. cikk értelmében az irányelv hatálya alól véglegesen kizárt intézmények a 39. cikk és az V. cím 4. fejezete 1. szakaszának alkalmazásában pénzügyi intézménynek minősülnek, kivéve mindazonáltal a tagállamok központi bankjait.

2. cikk

Az irányelv nem alkalmazható a következőkre:

- a tagállamok központi bankjai,
- a postai elszámolóközpontok,
- Belgiumban az „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”,
- Dániában a „Dansk Eksportfinansieringsfond”, a „Daanmarks Skibskreditfond”, a „Dansk Landbrugs Realkreditfond” és a „KommuneKredit”,
- Németországban a „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, a „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” alapján az állami lakáspolitiká szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások,
- Görögországban a „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion),

2005. szeptember 28., szerda

- Spanyolországban az „Instituto de Crédito Oficial”,
- Franciaországban a „Caisse des dépôts et consignations”,
- Írországban a „credit unions” és a „friendly societies”,
- Olaszországban a „Cassa depositi e prestiti”,
- Lettországban a „krājaizdevu sabiedrības”, a „Krājaizdevu sabiedrību” alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások, amelyek kizárólag a tagjaik részére nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat,
- Litvániában „Centrinė kredito unija”-n kívüli „kredito unijos”,
- Magyarországon a „Magyar Fejlesztési Bank Rt.” és a „Magyar Export-Import Bank Rt.”,
- Hollandiában a „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, az „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, az „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” és az „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,
- Ausztriában a közhasznú lakásépítési egyesületeként elismert vállalkozások, valamint az „Österreichische Kontrollbank AG”,
- Lengyelországban a „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo - Kredytowe” és a „Bank Gospodarstwa Krajowego”,
- Portugáliában az 1986. január 1-jén létező „Caixas Económicas”, kivéve azokat, amelyeket részvénytársasági formában alapítottak és a „Caixa Económica Montepio Geral”-t,
- Finnországban a „Teollisen yhteisön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” és a „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”,
- Svédországban a „Svenska Skeppshypotekskassan”,
- az Egyesült Királyságban a „National Savings Bank”, a „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, az „Agricultural Mortgage Corporation”, a „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, a „Crown Agents for overseas governments and administrations”, a „credit unions” és a „municipal banks”.

3. cikk

(1) Egy, vagy több, ugyanazon tagállamban elhelyezkedő hitelintézet, amely 1977. december 15-én az azokat felügyelő és ugyanazon tagállamban letelepedett központi szerv kapcsolt vállalkozása volt, mentesülhet a 7. és 11. cikk (1) bekezdésének követelményei alól, ha legkésőbb 1979. december 15-ig a nemzeti jogalkotás úgy rendelkezett, hogy:

- a) a központi szerv és a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásai egyetemleges kötelezettségeket képeznek, illetve a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásait a központi szerv teljes körűen garantálja,
- b) a központi szerv és az összes kapcsolt intézmény szolvenciáját és likviditását együtt, az összevont (konszolidált) beszámolók alapján ellenőrzik, és
- c) a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a kapcsolt intézmények vezetőségének.

A helyi működésű hitelintézetek, amelyek 1977. december 15-e után folyamatosan váltak az első albekezdés szerinti központi szerv kapcsolt vállalkozásaivá, kihasználhatják az első albekezdésben megállapított feltételeket, amennyiben azok természetes módon egészítik ki a szóban forgó központi szervhez tartozó intézményhálózatot.

Olyan hitelintézetek esetében, amelyeket nem a tengertől újabban visszahódított területeken létesítettek, és amelyek nem a központi szervnek alárendelt vagy annak felelős létezőintézmények feldarabolásából vagy egyesítéséből származnak, a Bizottság a 151. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint a második albekezdés alkalmazására vonatkozó további szabályokat állapíthat meg, beleértve az első albekezdésben előírt mentességek hatályon kívül helyezését, ha megítélése szerint a második albekezdésben megállapított rendelkezésekből hasznot húzó új intézmények kapcsolódása a központi szervhez kedvezőtlen hatással lehet a versenyre.

2005. szeptember 28., szerda

(2) Az a hitelintézet, amely az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott módon kapcsolódik egy ugyanazon tagállamban található központi szervezethez, szintén mentesülhet a 9. és 10. cikkek, valamint a V. cím 2. fejezete 2., 3., 4., 5. és 6. szakaszának, valamint 3. fejezete rendelkezései alól, feltéve, hogy a magára a központi szervezetre vonatkozó említett rendelkezések alkalmazásának sérelme nélkül a központi szerv és a kapcsolt intézmények által együttesen alkotott egységre azok a rendelkezések összevont alapon vonatkoznak.

Mentesség esetén a 16., 23., 24., 25., 26. cikk (1)-(3) bekezdése, 28. és 28-37. cikk a központi szerv és a kapcsolt intézmények által együttesen alkotott egységre vonatkozik.

4. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. hitelintézet:
 - a) olyan vállalkozás, amely a nyilvánosságtól betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket vesz át, valamint saját számlára hiteleket nyújt; vagy
 - b) a 2000/46/EK irányelv ⁽¹⁾ szerinti elektronikuspénz-kibocsátó intézmény;
2. engedély: olyan, a hatóságok által bármilyen formában kibocsátott okirat, amely jogot biztosít hitelintézeti tevékenység folytatására;
3. fióktelep: olyan üzletviteli hely, amely jogilag nem önálló részét képezi egy hitelintézetnek, és amely közvetlenül bonyolítja a hitelintézeti tevékenység szerves részét képező ügyleteket vagy az ügyletek egy részét;
4. illetékes hatóságok: a hitelintézetek felügyeletére törvény vagy rendelet által felhatalmazott nemzeti hatóságok;
5. pénzügyi intézmény: olyan vállalkozás, amely nem hitelintézet, és amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése, vagy az I. melléklet 2-12. pontjában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a folytatása;
6. intézmények: az V. cím 2. fejezete 2. és 3. szakaszának alkalmazásában a 2006/.../EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott intézmények;
7. székhely szerinti tagállam: az a tagállam, amelyben a hitelintézet működését a 6-9. és 11-14. cikknek megfelelően engedélyezték;
8. fogadó tagállam: az a tagállam, amelyben a hitelintézet fiókteleppel rendelkezik, vagy amelyben szolgáltatásokat nyújt;
9. ellenőrzés: az anyavállalat és leányvállalat közötti olyan kapcsolat, amely a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározottak szerinti, vagy egy ehhez hasonló viszony egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás között;
10. részesedés: az 57. cikk o) és p) pontjának, a 71-73. cikk, valamint az V. cím 4. fejezete alkalmazásában a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontján alapuló, a bizonyos típusú vállalkozások éves beszámolóiról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ⁽²⁾ 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy a tőkéjének 20 %-os vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;
11. befolyásoló részesedés: olyan közvetlen vagy közvetett részesedés egy vállalkozásban, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli, illetve amely lehetővé teszi számottevő befolyás gyakorlását annak a vállalkozásnak az irányítása felett;
12. anyavállalat:
 - a) a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott anyavállalat; vagy
 - b) a 71-73. cikk, az V. cím 2. fejezetének 5. szakasza és 4. fejezete alkalmazásában a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelő anyavállalat, valamint minden olyan vállalkozás, amely az illetékes hatóságok megítélése szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra;

⁽¹⁾ Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2000.10.27., 39. o.).

⁽²⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2003/51/EK irányelvvvel módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

13. leányvállalat:

- a) a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott leányvállalat; vagy
- b) a 71-73.cikk, az V. cím 2. fejezetének 5. szakasza és 4. fejezete alkalmazásában a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelő leányvállalat, valamint minden olyan vállalkozás, amelyre az illetékes hatóságok megítélése szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy anyavállalat.

A leányvállalatok valamennyi leányvállalata azon vállalkozás leányvállalatának is tekintendő, amely az előbbieket eredeti anyavállalata;

14. 14 tagállami hitelintézeti anyavállalat: olyan hitelintézet, amelynek hitelintézet vagy pénzügyi intézmény leányvállalata van, vagy részesedése van egy ilyen intézményben, és önmaga nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy ugyanabban a tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaságnak;
15. tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat: olyan pénzügyi holdingtársaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy egy ugyanazon tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaságnak;
16. EU-szintű hitelintézeti anyavállalat: tagállami hitelintézeti anyavállalat, amely nem leányvállalata tagállamban engedélyezett hitelintézetnek vagy tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaságnak;
17. EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat: olyan tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy tagállamban létesített másik pénzügyi holdingtársaságnak;
18. közszektorbeli intézmény: a központi kormányzatnak, regionális kormányoknak vagy helyi hatóságoknak felelős nem kereskedelmi közigazgatási szervek, vagy az illetékes hatóságok szerint a regionális és helyi hatóságokkal megegyező felelősséget gyakorló hatóságok, vagy nem kereskedelmi jellegű, a központi kormányzat tulajdonában álló vállalkozások, amelyekre külön garanciális szabályok vonatkoznak, és ide tartozhatnak még olyan jogilag szabályozott autonóm testületek, amelyek állami ellenőrzés alatt állnak;
19. Pénzügyi holdingtársaság: olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag, vagy nagy részben hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, és a leányvállalatok közül legalább egy hitelintézet, és amely nem minősül a 2002/87/EK irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 15. pontja szerinti vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
20. vegyes tevékenységű holdingtársaság: olyan anyavállalat, amely nem minősül a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontja szerinti pénzügyi holdingtársaságnak, hitelintézetnek vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy hitelintézet;
21. kiegészítő banki szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége ingatlan-tulajdonlás vagy -kezelés, adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtása vagy más hasonló tevékenység, amely járulékos vagy kiegészítő jellegű egy vagy több hitelintézet fő tevékenysége mellett;
22. működési kockázat: a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból, személyekből és rendszerekből, vagy külső eseményekből eredő veszteség kockázata, amely magában foglalja a jogi kockázatot is;
23. központi bankok: magában foglalja az Európai Központi Bankot is, eltérő rendelkezés hiányában;
24. behajtható összegre vonatkozó kockázat: a követelés összegének az ügyfél részére nyújtott készpénz-vagy nem készpénzhiteleken keresztül történő csökkentéséből adódó kockázat
25. nemteljesítési valószínűség: az ügyfélnek egy éves időszakot meghaladó nemteljesítési valószínűsége;
26. veszteség: az V. cím 2. fejezetének 3. szakasza alkalmazásában, gazdasági veszteség, beleértve a lényeges diszkonthatásokat, valamint a behajtásból származó lényeges közvetlen és közvetett költségeket;
27. nemteljesítéskori veszteségráta: az ügyfél részéről bekövetkező nemteljesítésből eredő veszteségnek a nemteljesítés időpontjában fennálló követeléshez viszonyított aránya;

⁽¹⁾ Az egy pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóiintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlament és tanács irányelv (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.). A 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

28. hitelegyenértékesítési faktor: a jelenleg le nem hívott kötelezettség értékének a nemteljesítéskor lehívtásra kerülő és fennálló része a jelenleg le nem hívott kötelezettség értékének arányában kifejezve, a kötelezettség mértékét a meghatározott határérték határozza meg, kivéve, ha a nem meghatározott határérték magasabb;
29. várható veszteség: az V. cím 2. fejezetének 3. szakasza alkalmazásában az ügyfél esetleges nemteljesítéséből eredő várható veszteség nagysága vagy az egy év alatt keletkező behajtható összeg nagysága, a nemteljesítés időpontjában fennálló követelés arányában kifejezve;
30. hitelkockázat mérséklés: hitelintézetek által alkalmazott eljárás a hitelintézet által viselt kitétséggel vagy kitétségekkel összefüggő hitelkockázatok csökkentésére;
31. előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet: olyan hitelkockázat-mérséklési eljárás, amelynél a hitelintézet kitétségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése a hitelintézet azon jogából ered – amely szerint az ügyfél nemteljesítése, vagy az ügyféllel kapcsolatos hitelesemények beálltakor – meghatározott vagyontárgyakat vagy összegeket értékesíthet, előidézheti azok transzferálását vagy rendelkezésre bocsátását, vagy azokat visszatarthatja, vagy csökkentheti a kitétség összegét a kitétség összegének és a hitelintézettel szembeni kitétség közötti különbség szintjére, illetve a kitétséget ezzel a különbséttel helyettesítheti;
32. előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet: olyan hitelkockázat mérséklési eljárás, amelynél a hitelintézet kitétségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése egy harmadik fél kötelezettségvállalásából származik, amely szerint az adós részéről bekövetkező nemteljesítéskor vagy bizonyos más hitelesemények beálltakor bizonyos összeg kifizetésére vállal kötelezettséget;
33. repóügylet: a 2006/.../EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése m) pontjában meghatározott „repó-megállapodás” vagy „fordított repómegállapodás” meghatározása alá tartozó bármely ügylet;
34. értékpapír- és/vagy árukölcsönzés vagy kölcsönvétel: a 2006/.../EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének n) pontjában meghatározott „értékpapír- vagy árukölcsönzés” vagy „értékpapír- vagy árukölcsönvétel” meghatározása alá tartozó bármely ügylet;
35. betétjellegű okirat: a kölcsönző hitelintézet által kibocsátott betéti okirat vagy ahhoz hasonló eszköz;
36. értékpapírosítás: az alább felsorolt jellemzőkkel rendelkező ügylet vagy rendszer, amelynél a kitétséggel vagy kitétségekkel kapcsolatos hitelkockázatot több tranche-ba sorolják.
 - a) az ügylet vagy rendszer keretében eszközölt kifizetések a kitétség vagy kitétségek pooljának teljesítése függvényében alakulnak; és
 - b) a tranche-oknak történő alárendelés határozza meg a veszteségek elosztását az ügylet vagy rendszer futamideje alatt;
37. hagyományos értékpapírosítás: olyan értékpapírosítás, amelynél az értékpapírosított kitétségeket értékpapírokat kibocsátó különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységre ruházzák át. Ez az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézettől az értékpapírosított kitétség tulajdonjogának átruházásával vagy köztes részesedésen keresztül történik. A kibocsátott értékpapírok az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
38. szintetikus értékpapírosítás: olyan értékpapírosítás, amelynél a tranche-ba sorolás hitelderivatívákkal vagy garanciákkal valósul meg és a kitétségek az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet mérlegében maradnak;
39. tranche: az egy vagy több kitétséghez kapcsolódó hitelkockázat szerződésben meghatározott szegmense, ahol e szegmens egy pozíciójához – figyelmen kívül hagyva az ezen vagy más szegmens pozíciói tulajdonosainak közvetlenül harmadik felektől nyújtott hitelkockázat fedezetét – magasabb vagy alacsonyabb hitelvesztéskockázat kapcsolódik minden más ilyen szegmens azonos szintű kockázatú pozícióihoz képest;
40. értékpapírosított pozíció: értékpapírosítással szembeni kitétség;

2005. szeptember 28., szerda

41. értékpapírosítást kezdeményező: az alábbiak valamelyike:
 - a) olyan vállalkozás, amely vagy önmagán vagy hozzá kapcsolódó vállalkozásokon keresztül közvetlenül, vagy közvetetten részese volt az eredeti megállapodásnak, amelyben meghatározták az adós, vagy a potenciális adós kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, és akik kitétsége az értékpapírosítás tárgyát képezi; vagy
 - b) olyan vállalkozás, amely megvásárolja egy harmadik fél kitétségeit, amelyeket bevezet a mérlegébe, majd értékpapírosítja;
42. szponzor: az értékpapírosítást kezdeményezőtől különböző, harmadik felek kitétségeit felvásárló olyan hitelintézet, amely eszközfedezet melletti értékpapír kibocsátási programot vagy más értékpapírosítási sémát hoz létre és működtet;
43. hitelminőség javítás: szerződéses megállapodás, amely révén az értékpapírosítási pozíció hitelminősége javul a szerződéses megállapodás nélküli helyzethez képest, beleértve azokat a minőségjavításokat is, amelyeket hátrább sorolt tranche-okon és más fajta hitelkockázati fedezeteken keresztül érnek el;
44. különleges értékpapírosítási célú gazdasági egység: vagyonkezelő vagy hitelintézetektől különböző egyéb vállalkozás, amelyet egy vagy több értékpapírosítás végrehajtására hoztak létre, és amelynek tevékenysége az értékpapírosítás végrehajtásához szükséges mértékre korlátozódik, struktúrájában a kezdeményező hitelintézet kötelezettségeit elválasztják a különleges értékpapírosítási célú gazdasági egység kötelezettségeitől, és tulajdonosi jogok gyakorlói jogaikat korlátlanul elzálogosíthatják vagy értékesíthetik;
45. kapcsolatban álló ügyfelek csoportja:
 - a) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik, vagy amelyek – az ellenkező bizonyításáig – egyetlen kockázati tényezőt képeznek, mivel egyikük közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll a másik vagy a többi; vagy
 - b) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik, vagy amelyek között nincs az a) pontban foglalt ellenőrzést jelentő kapcsolat, mégis egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, mivel olyan kereszt-kapcsolatok állnak fenn közöttük, amelyek alapján ha egyikük pénzügyi nehézségbe kerülne, a másiknak vagy a többinek valószínűleg visszafizetési gondokkal kellene megküzdenie;
46. szoros kapcsolatok: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy összekapcsolódik bármely következő módon:
 - a) tulajdonosi részesedés formájában, amely egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének 20 %-os vagy azt meghaladó részben közvetlen vagy ellenőrzés útján fennálló tulajdonlása;
 - b) ellenőrzési kapcsolat; vagy
 - c) az a tény, hogy mindkettő vagy mindegyik ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanahhoz a harmadik személyhez;
47. Elismert tőzsdék: az illetékes hatóságok által elismert tőzsdék, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:
 - a) rendszeresen működnek;
 - b) a tőzsde székhely szerinti országának megfelelő hatóságai által kibocsátott vagy jóváhagyott szabállyal rendelkeznek, amelyben meghatározzák a tőzsde működésének feltételeit, a tőzsdére jutás feltételeit, valamint azokat a feltételeket, amelyeknek az egyes szerződéseknek meg kell felelniük, mielőtt azokkal a tőzsdén ténylegesen kereskedhetnek; és
 - c) olyan elszámolási mechanizmussal rendelkeznek, amelynek révén a IV. mellékletben felsorolt ügyletekre napi letéti követelmények vonatkoznak, amelyek így az illetékes hatóságok megítélése szerint kellő biztonságot nyújtanak.

5. cikk

A tagállamok megtiltják személyek vagy a hitelintézetnek nem minősülő vállalkozások számára, hogy betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet folytassanak.

2005. szeptember 28., szerda

Az első bekezdés nem vonatkozik a tagállam vagy annak regionális vagy helyi hatóságai, vagy olyan nemzetközi szervezetek által folytatott betétgyűjtésre és egyéb források gyűjtésére, amelyeknek egy vagy több tagállam tagja, valamint olyan esetekre, amelyeket nemzeti vagy közösségi jogszabályok kifejezetten szabályoznak, feltéve, hogy a szóban forgó tevékenységek a betétesek és a befektetők védelmét szolgáló és az említett esetekre alkalmazható rendeletek és szabályozók hatálya alá tartoznak.

II. CÍM

A HITELINTÉZETI TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉRE ÉS FOLYTATÁSÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

6. cikk

A tagállamok megkövetelik a hitelintézetektől, hogy tevékenységük megkezdése előtt engedélyt szerezzenek. Az ilyen engedélyre vonatkozó követelményeket a tagállamok állapítják meg a 7-12. cikkék sérelme nélkül, és tájékoztatják ezekről a Bizottságot.

7. cikk

A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza, többek között, a folytatni kívánt üzleti tevékenység fajtáit és a hitelintézet szervezeti felépítését.

8. cikk

A tagállamok nem írhatják elő, hogy az engedély iránti kérelem vizsgálata a piac gazdasági szükségleteinek szempontjából történjen.

9. cikk

(1) A nemzeti jogszabályokban megállapított egyéb általános feltételek sérelme nélkül, az illetékes hatóságok nem adják ki az engedélyt, ha a hitelintézet nem rendelkezik elkülönített szavatolótkével, vagy abban az esetben, ha az indulótőke nem éri el az 5 millió EUR-t.

Az „induló tőke” az 57. cikk a) és b) pontjában meghatározott tőkéből és tartalékokból áll.

A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy azok a hitelintézetek, amelyek nem felelnek meg az elkülönített szavatolótkéire vonatkozó feltételeknek, és amelyek 1979. december 15-én már működtek, tovább folytathatják üzleti tevékenységüket. A tagállamok felmentést adhatnak az ilyen hitelintézetek számára a 11. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól.

(2) A tagállamoknak jogukban állhat a következő feltételek mellett engedélyt adni olyan sajátos hitelintézeti kategóriák számára, amelyeknek indulótőkéje nem éri el az (1) bekezdésben meghatározott összeget:

- a) indulótőke nem lehet kevesebb, mint 1 millió euro;
- b) az érintett tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot azon indokaikról, amelyek alapján e lehetőséget gyakorolják; és
- c) az összes olyan hitelintézet nevét, amely nem rendelkezik az (1) bekezdésben meghatározott minimális tőkével, a 14. cikkben említett felsorolásban ilyen értelmű megjegyzéssel kell ellátni.

10. cikk

(1) A hitelintézet szavatolótkéje nem csökkenhet a 9. cikkben az engedélyezés időpontjára előírt induló tőke összege alá.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az 1993. január 1-jén már működő hitelintézetek, amelyek szavatolótkéje nem éri el az induló tőke 9. cikkben előírt szintjét, tovább folytathatják tevékenységüket. Ebben az esetben a hitelintézetek szavatolótkéje nem csökkenhet az 1989. december 22-ét követően elért legmagasabb szint alá.

2005. szeptember 28., szerda

(3) Ha a (2) bekezdésben említett kategóriába tartozó hitelintézet ellenőrzését átveszi egy, az intézmény felett korábban ellenőrzést gyakorló személytől különböző természetes vagy jogi személy, a hitelintézet szavatolótőkéjének legalább az indulótőke 9. cikkben meghatározott szintjét el kell érnie.

(4) Bizonyos sajátos körülmények között és az illetékes hatóságok egyetértésével, ha a (2) bekezdésben említett kategóriába tartozó két vagy több hitelintézet egyesül, az egyesülés révén létrejövő hitelintézet szavatolótőkéje mindaddig nem csökkenhet az egyesülés előtti hitelintézeteknek az egyesülés időpontjában meglévő szavatolótőkéjének összege alá, amíg a 9. cikkben meghatározott megfelelő szintet el nem érték.

(5) Ha az (1), (2) és (4) bekezdésben említett esetekben a szavatolótőke szintje lecsökkenne, az illetékes hatóságok, amennyiben a körülmények indokolják, határidőt adhatnak a hitelintézet számára, hogy az a biztosított határidőn belül rendezze helyzetét vagy megszüntesse tevékenységét.

11. cikk

(1) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt a hitelintézet számára, ha az intézmény üzleti tevékenységének tényleges irányítását legalább két személy végzi.

Az illetékes hatóságok nem adják meg az engedélyt, ha ezek a személyek nem rendelkeznek megfelelően jó hírnévvel, vagy nincs kellő tapasztalatuk ilyen feladatok ellátásához.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy:

- a) valamennyi, jogi személyiséggel és a rá vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező hitelintézetnek a központi irodája ugyanabban a tagállamban legyen, mint amelyikben a létesítő okirat szerinti székhelye található; és
- b) minden más hitelintézetnek abban a tagállamban kell központi irodáját fenntartani, amely számára az engedélyt kiadta, és ahol üzletszerű tevékenységét ténylegesen folytatja.

12. cikk

(1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem adnak engedélyt a hitelintézeti tevékenység megkezdésére, amíg nem kaptak tájékoztatást azoknak a részvényeseknek vagy tagoknak a személyazonosságáról, legyenek akár természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek akár közvetlenül, akár közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint az ilyen részesedések összegéről.

E cikkkel összefüggésben a befolyásoló részesedés meghatározásához az értékpapírok hivatalos tőzsdére történő bevezetéséről és ezen értékpapírokra vonatkozó nyilvánosságra hozandó tájékoztatásról szóló, 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 92. cikkében említett szavazati jogokat kell figyelembe venni.

(2) Az illetékes hatóságok nem adnak engedélyt, ha, a hitelintézet megbízható és megfelelő vezetése biztosításának szükségességére tekintettel, nincsenek meggyőződve a részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

(3) Ahol szoros kapcsolatok állnak fenn a hitelintézet és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

Az illetékes hatóságok akkor sem adnak engedélyt, ha egy harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, illetve azon törvények, szabályozások és adminisztratív rendelkezések végrehajtási nehézségei akadályozzák felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézetek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre azokat az információkat, amelyek e bekezdésben említett feltételek teljesítésének folyamatos figyelemmel kíséréséhez szükségesek.

⁽¹⁾ HL L 184., 2001.7.6., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

13. cikk

Minden olyan esetet, amikor az engedély kiadását elutasító döntés születik, meg kell indokolni, és a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges információk elküldésétől számított hat hónapon belül tájékoztatni kell az indokokról. A határozatot a kérelem kézhezvételétől számított 12 hónapon belül mindenképpen meg kell hozni.

14. cikk

Minden engedély kiadásáról értesíteni kell a Bizottságot.

Valamennyi hitelintézet, amelyek számára kiadták az engedélyt, bekerül egy jegyzékbe. A Bizottság közzéteszi ezt a jegyzéket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azt naprakész állapotban tartja.

15. cikk

(1) Az illetékes felügyeleti hatóságnak előzetesen ki kell kérnie a többi érintett tagállam illetékes hatóságainak véleményét hitelintézet engedélyezésekor, a következő esetekben:

- a) az érintett hitelintézet egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet leányvállalata;
- b) az érintett hitelintézet egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézeti anyavállalatának leányvállalata; vagy
- c) az érintett hitelintézet ugyanazoknak a természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt áll, mint akik, vagy amelyek ellenőrzése alatt egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet áll.

(2) Az illetékes hatóságnak, mielőtt kiadná a hitelintézetnek a működési engedélyt, konzultációt kell folytatnia az érintett tagállamnak a biztosítóintézetek, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával a következő esetekben:

- a) az érintett hitelintézet a Közösségben engedélyezett biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalata;
- b) az érintett hitelintézet a Közösségben engedélyezett biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; vagy
- c) az érintett hitelintézet a Közösségben engedélyezett biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságoknak ki kell cserélniük egymással a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.

16. cikk

A fogadó tagállamok nem írhatnak elő engedélyeztetési, illetve dotációs tőkére vonatkozó követelményeket más tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei részére. Az ilyen fióktelepek létesítése és felügyelete a 22., 25., 26. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, 29-37. és 40. cikkekkkel összhangban történik.

17. cikk

(1) Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a hitelintézetnek kiadott engedélyt, ha a szóban forgó intézmény:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzletszerű tevékenységének folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételevel szerezte meg az engedélyt;

2005. szeptember 28., szerda

- c) többé nem felel meg az engedély kiállításának alapját képező feltételeknek;
 - d) már nem rendelkezik elegendő szavatolótőkével, vagy többé már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a rábízott eszközök biztonságát; vagy
 - e) egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.
- (2) Az engedély visszavonását minden esetben indokolni kell és arról az érintetteket tájékoztatják. Az engedély visszavonásáról értesítik a Bizottságot.

18. cikk

Tevékenységük gyakorlásához a hitelintézetek – az olyan szavak használatát szabályozó fogadó állami rendelkezések ellenére, mint „bank”, „takarékpénztár” vagy egyéb banki elnevezések – a Közösség egész területén ugyanazt a nevet használhatják, mint amelyet abban a tagállamban használnak, amelyben központi irodájuk található. Összetéveszthetőség bármilyen veszélye esetén a fogadó tagállam egyértelműség céljából előírhatja, hogy a nevet egy meghatározott magyarázó résszel kell kiegészíteni.

19. cikk

(1) A tagállamok megkövetelik a közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést megszerezni szándékozó természetes vagy jogi személyektől, hogy az illetékes hatóságokat előzetesen tájékoztassák, közölve a megszerezni kívánt részesedés nagyságát. Hasonlóképpen tájékoztatni köteles az ilyen személy az illetékes hatóságokat, ha úgy szándékozik befolyásoló részesedését növelni, hogy ezzel a tőke vagy a szavazati jogok általa birtokolt hányada elérné vagy meghaladná a 20 %-ot, 33 %-ot vagy 50 %-ot, illetve ha ezáltal a hitelintézet a leányvállalatává válna.

A (2) bekezdés sérelme nélkül, az illetékes hatóságoknak az első és második albekezdésekben előírt értesítés időpontjától számítva legfeljebb három hónap áll rendelkezésre, hogy kifogást emeljenek az ilyen tervvel szemben, amennyiben, tekintettel a hitelintézet megbízható és körültekintő vezetése biztosításának szükségességére, nincsenek meggyőződve az érintett személy alkalmasságáról. Ha az illetékes hatóságok nem emelnek kifogást a tervvel szemben, meghatározhatják végrehajtásának végső határidejét.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedést megszerezni kívánó személy egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalata vagy egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézetet, biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a hitelintézet, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához lefolytatandó a 15. cikk szerinti előzetes konzultáció.

20. cikk

Egy hitelintézetben fennálló közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedést elidegeníteni szándékozó természetes vagy jogi személyektől a tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságokat előzetesen tájékoztassák, közölve az elidegeníteni kívánt részesedés nagyságát. Hasonlóképpen tájékoztatni köteles az ilyen személy az illetékes hatóságokat, amennyiben befolyásoló részesedésének olyan csökkentését tervezi, hogy a tőke vagy a szavazati jogok általa birtokolt hányada 20 %, 33 % vagy 50 % alá süllyedne, illetve ha ezáltal a hitelintézet megszűnik a leányvállalata lenni.

21. cikk

(1) A hitelintézet a tudomására jutott, a tőkét érintő minden olyan részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről, amelynek következtében a részesedés a 19. cikk (1) bekezdésében és 20. cikkében említett küszöbértékeket meghaladja vagy azok alá csökken, tájékoztatja az illetékes hatóságokat az olyan részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről.

A hitelintézetek továbbá évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesek, illetve tagok nevével és az általuk birtokolt részesedések nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlésein vagy a tőzsdén jegyzett vállalatokkal kapcsolatos rendeletek teljesítése során kapott információkból kitűnik.

2005. szeptember 28., szerda

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben a 19. cikk (1) bekezdésében említett személyek által gyakorolt befolyás várhatóan az intézmény megbízható és körültekintő vezetésének rovására érvényesülhet, az illetékes hatóságok meghozzák a szükséges intézkedéseket az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ezek az intézkedések jelenthetnek ideiglenes intézkedéseket, az igazgatókkal és a vezetőkkal szemben elrendelt szankciókat, vagy az illető részvényesek vagy tagok által birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését.

Hasonló intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik a 19. cikk (1) bekezdésében megállapított előzetes tájékoztatási kötelezettségüket.

Ha egy tulajdoni részesedést az illetékes hatóságok kifogása ellenére szereznek meg, a tagállamok, tekintet nélkül minden egyéb meghozandó szankcióra, gondoskodnak a megfelelő szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok érvénytelenségéről, illetve érvénytelenítésének lehetőségéről.

(3) A befolyásoló részesedés és az e cikkben említett, a tulajdoni hányadra vonatkozóan megállapított többi küszöbérték meghatározásához a 2001/34/EK irányelv 92. cikkében említett szavazati jogokat kell figyelembe venni.

22. cikk

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megkövetelik, hogy minden hitelintézet megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezzen, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, hatékony eljárásokat a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kitétségekhez kapcsolódó kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, beleértve megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában.

(2) Az 1. cikkben említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok átfogóak és arányosak a hitelintézet tevékenységeinek természetével, méretével és összetettségével. E tekintetben figyelembe kell venni az V. mellékletben meghatározott technikai kritériumokat.

III. CÍM

A LETELEPEDÉS SZABADSÁGÁRA ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Hitelintézetek

23. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket a 25. cikk, a 26. cikk (1)-(3) bekezdése, a 28. cikk (1) és (2) bekezdése és a 29-37. cikk értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján, egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt bármely hitelintézet folytathassa, feltéve, hogy ezekre a tevékenységekre az engedély kiterjed.

2. szakasz

Pénzügyi intézmények

24. cikk

(1) A tagállamok továbbá gondoskodnak arról, hogy területükön az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket a 25. cikk, a 26. cikk (1)-(3) bekezdése, a 28. cikk (1) és (2) bekezdése és a 29-37. cikk értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján folytathassa bármely, egy másik tagállamból származó pénzügyi vállalkozás, akár hitelintézet leányvállalata, akár két vagy több hitelintézet közös tulajdonában lévő leányvállalat, amelynek alapító okirata és alapszabálya lehetővé teszi az említett tevékenységek folytatását, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

- a) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak hitelintézeti engedéllyel kell rendelkezni abban a tagállamban, amelynek joga a pénzügyi intézményre nézve irányadó;
- b) a szóban forgó tevékenységeket ténylegesen ugyanannak a tagállamnak a területén kell folytatni;

2005. szeptember 28., szerda

- c) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak a pénzügyi intézmény tőkéjében fennálló részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok 90 %-át vagy annál nagyobb hányadát kell birtokolni;
- d) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóságokat a pénzügyi intézmény körülmekintő vezetése felől, és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak hozzájárulásával nyilatkozniuk kell arról, hogy egyetemlegesen garantálják a pénzügyi intézmény kötelezettségvállalásait; és
- e) az anyavállalat vagy az anyavállalatok mindegyikének összevont felügyeletébe, az V. cím 4. fejezete 1. szakaszának megfelelően, különösen a szóban forgó tevékenységekre, és különösen a 75. cikkben előírt minimális szavatolótké követelmények alkalmazásában, a nagykockázatok ellenőrzésére és a 120-122. cikkben meghatározott részesedésszerzési korlátra vonatkozóan ténylegesen be kell vonni a pénzügyi intézményt.

E feltételek teljesülését a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, és az megfelelésről szóló igazolást a pénzügyi intézmény rendelkezésére kell bocsátaniuk, amely igazolás kötelező részét képezi a 25. és 28. cikkben említett értesítésnek.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 10. cikk (1) bekezdésének, a 19-22. cikknek, a 40. cikknek, a 42-52. cikknek és 54. cikknek megfelelően biztosítják a pénzügyi intézmény felügyeletét.

(2) Ha egy az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi vállalkozás többé nem felel meg az előírt feltételeknek, a székhely szerinti tagállam értesíti a fogadó tagállam illetékes hatóságait, és a szóban forgó pénzügyi intézmény által a fogadó tagállamban folytatott tevékenységek a fogadó tagállam jogszabályainak hatálya alá kerülnek.

(3) Az (1) és (2) bekezdést megfelelően kell alkalmazni az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi intézmény leányvállalataira.

3. szakasz**A letelepedés jogának gyakorlása****25. cikk**

(1) Az a hitelintézet, amely egy másik tagállam területén kíván fióktelepet létesíteni, értesíti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(2) A tagállamok megkövetelik minden hitelintézettől, amely fióktelepet kíván létesíteni egy másik tagállamban, hogy az (1) bekezdésben említett értesítési kötelezettségének teljesítése során a következő információkat bocsássa rendelkezésre:

- a) a tagállam megjelölése, amelynek területén fióktelep létesítését tervezi;
- b) üzleti terv, amely megjelöli, többek között, a folytatni kívánt tevékenységfajtákat és a fióktelep szervezeti felépítését;
- c) az a cím a fogadó tagállamban, amelyről az iratok beszerezhetők; és
- d) a fióktelep vezetéséért felelős személyek neve.

(3) Amennyiben az folytatni kívánt tevékenységeket figyelembe véve a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak nincs okuk kételkedni a hitelintézet igazgatási felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelő voltában, a (2) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közlik azokat a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, és ennek megfelelően tájékoztatják a hitelintézetet.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a hitelintézet szavatolótkéjének és a 75. cikk szerinti tőkekövetelményeknek az összegét.

A második albekezdéstől eltérően, a 24. cikkben megállapított esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a pénzügyi vállalkozás szavatolótkéjének összegét, valamint az anyavállalatának számító hitelintézet konszolidált szavatolótkéjének és a 75. cikk szerinti konszolidált tőkekövetelményeknek az összegét.

2005. szeptember 28., szerda

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megtagadják a (2) bekezdésben említett információk közlését a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, a tájékoztatás megtagadását az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül megindokolják az érintett hitelintézetnek.

A tájékoztatás megtagadása vagy a válasz elmulasztása esetén a székhely szerinti tagállam bíróságához lehet fordulni.

26. cikk

(1) Mielőtt a hitelintézet fióktelepe megkezdi tevékenységét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 25. cikkben említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül, az 5. szakasznak megfelelően előkészítik a hitelintézet felügyeletét, és szükség esetén megnevezik azokat a feltételeket, amelyeket a szóban forgó tevékenységek folytatása során a fogadó tagállamban a közjó érdekében be kell tartani.

(2) A fogadó tagállam illetékes hatóságaitól származó értesítés kézhezvételekor, vagy abban az esetben, ha az (1) bekezdés által biztosított határidő anélkül telik le, hogy ilyen értesítés érkezett volna, a fióktelepet létre lehet hozni, és az megkezdheti tevékenységét.

(3) Abban az esetben, ha a 25. cikk b), c) vagy d) pontja alapján közölt bármelyik adatban változás következik be, a hitelintézet legalább egy hónappal a változás végrehajtását megelőzően írásban értesíti a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságait a szóban forgó változásról, abból a célból, hogy lehetővé tegyék a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, hogy a 25. cikk alapján határozatot hozzon, valamint a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára, hogy az ezen cikk (1) bekezdése alapján a változtatásról határozatot hozzon.

(4) Azokat a fióktelepeket, amelyek 1993. január 1-jét megelőzően a fogadó tagállamok hatályos rendelkezéseivel összhangban kezdték meg tevékenységüket, úgy kell tekinteni, mintha a 25. cikkben és az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárást alkalmazták volna rájuk. 1993. január 1-jétől kezdődően ezekre a fióktelepekre e cikk (3) bekezdése, a 23. cikk, a 43. cikk, valamint a 2. és 5. szakasz szabályai alkalmazandók.

27. cikk

Egyetlen fióktelepnek tekintendő valamennyi üzletviteli hely, amelyet ugyanabban a tagállamban létesített egy olyan hitelintézet, amelynek székhelye egy másik tagállamban van.

4. szakasz

A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

28. cikk

(1) Minden olyan hitelintézet, amely első alkalommal kíván a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján tevékenységet folytatni egy másik tagállam területén, értesíti székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságait azokról az I. mellékletben felsorolt tevékenységekről, amelyeket folytatni szándékozik.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben előírt értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldik azt a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.

(3) Ez a cikk nem érinti az 1993. január 1-jét megelőzően szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek által szerzett jogokat.

5. szakasz

A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköre

29. cikk

A fogadó tagállamok statisztikai célokból előírhatják, hogy minden hitelintézet, amely területükön fiókteleppel rendelkezik, az érintett fogadó tagállamok illetékes hatóságainak rendszeresen beszámoljon a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

A 41. cikkben rájuk rótt kötelezettségek teljesítése érdekében a fogadó tagállamok előírhatják, hogy a más tagállamokból származó hitelintézetek fióktelepei bocsássák rendelkezésre ugyanazokat az információkat, mint amelyeket ugyanebből a célból a nemzeti hitelintézetektől igényelnek.

2005. szeptember 28., szerda

30. cikk

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy hitelintézet, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt, nem felel meg az ezen irányelvnek a fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköréről szóló rendelkezései alapján a tagállamban elfogadott jogszabályoknak, ezek a hatóságok elrendelik, hogy az érintett hitelintézet szüntesse meg a jogellenes állapotot.

(2) Ha az érintett hitelintézet elmulasztja a szükséges intézkedések megtételét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leggyorsabban megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az érintett hitelintézet véget vessen a jogellenes állapotnak. Az intézkedések természetéről tájékoztatni kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

(3) Ha a székhely szerinti tagállam által tett intézkedések ellenére, vagy mert az ilyen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek, illetőleg nem állnak a szóban forgó tagállam rendelkezésére, a hitelintézet továbbra is megsérti az (1) bekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos jogszabályokat, ez utóbbi állam a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően megfelelő intézkedéseket hozhat a további szabálytalanságok elkerülése vagy megbüntetése érdekében, és szükség esetén megakadályozhatja, hogy a hitelintézet további ügyleteket kezdeményezzen a tagállam területén. A tagállamok biztosítják, hogy területükön az intézkedésekhez szükséges jogi iratokat kikézbessék a hitelintézeteknek.

31. cikk

A 29. és 30. cikk nem érinti a fogadó tagállamoknak azt a jogkörét, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a területükön elkövetett, a közjó érdekében elfogadott jogszabályokba ütköző szabálytalanságok megakadályozása vagy büntetése érdekében. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy a szabálysértő hitelintézeteket megakadályozzák abban, hogy bármilyen további ügyletet kezdeményezzenek a fogadó állam területén.

32. cikk

A 30. cikk (2) és (3) bekezdés, vagy a 31. cikk alapján meghozott, szankcióval kapcsolatos vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett hitelintézettel. Minden ilyen intézkedéssel szemben élni lehet a bírósághoz fordulás jogával azon tagállam bíróságánál, amelynek hatóságai azt meghozták.

33. cikk

Szükséghelyzet esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 30. cikkben előírt eljárás lefolytatását megelőzően, a betétesek, befektetők és a szolgáltatásokban részesülő egyéb személyek érdekeinek védelmében megteszik a szükséges óvintézkedéseket. A Bizottság és a többi érintett tagállam illetékes hatóságait a lehető leghamarabb tájékoztatni kell ezekről az intézkedésekről.

Az érintett tagállamok illetékes hatóságaival történő konzultációt követően a Bizottság úgy határozhat, hogy a szóban forgó tagállamnak ezeket az intézkedéseket módosítania kell, vagy azokat hatályon kívül kell helyeznie.

34. cikk

A fogadó tagállamok az irányelv által rájuk ruházott hatásköröket a területükön elkövetett szabálytalanságok megakadályozását vagy büntetését célzó megfelelő intézkedések meghozatalával gyakorolhatják. Ez magában foglalja annak a lehetőségét is, hogy megakadályozzák a jogsértő hitelintézeteket abban, hogy területükön további ügyleteket kezdeményezzenek.

35. cikk

Az engedély visszavonása esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságait tájékoztatni kell, és azok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megvédjék a betétesek érdekeit, és megakadályozzák az érintett jogsértő hitelintézetet abban, hogy további ügyleteket kezdeményezzen a területükön.

2005. szeptember 28., szerda

36. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon esetek a számáról és jellegéről, amelyekben a 25. cikk, valamint a 26. cikk (1) – (3) bekezdése alapján elutasításra került sor, vagy amelyekben a 30. cikk (3) bekezdésének megfelelően hoztak intézkedéseket.

37. cikk

Ez a szakasz nem gátolja meg azokat a hitelintézeteket, amelyeknek a központi irodája más tagállamban van, hogy szolgáltatásaikat a fogadó tagállamban az összes rendelkezésre álló kommunikációs eszköz segítségével hirdessék, betartva a közjó érdekében elfogadott, az ilyen reklámozás formájára és tartalmára nézve irányadó jogszabályokat.

IV. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOKKAL VALÓ KAPCSOLATOK

1. szakasz

Harmadik országbeli vállalkozásokra vonatkozó bejelentés és a piacrajutás feltételei ezekben az országokban

38. cikk

(1) Tevékenységük megkezdésekor vagy folytatásakor a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepeire a tagállamok nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amelyben azoknak a hitelintézeteknek a fióktelepei részesülnek, amelyek központi irodája a Közösségben van.

(2) Az illetékes hatóságok bejelentenek a Bizottságnak és az Európai Bankbizottságnak minden olyan fiókengedélyt, amelyet a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek kaptak.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodásokban a Bizottság hozzájárulhat olyan rendelkezések alkalmazásához, amelyek a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, azonos bánásmódot biztosítanak a Közösség egész területén.

2. szakasz

Harmadik országbeli illetékes hatóságokkal való együttműködés az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet illetően

39. cikk

(1) Egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezéséből a Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak tárgyalások folytatására egy vagy több harmadik országgal, hogy megállapodás szülessen az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásának módját illetően az alábbiak vonatkozásában:

- a) olyan hitelintézetek felett, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van; vagy
- b) olyan harmadik országbeli hitelintézetek felett, amelyek anyavállalatainak – akár hitelintézetek, akár pénzügyi holdingtársaságok – a Közösség területén található a központi irodájuk.

(2) Az első bekezdésben említett megállapodások célja különösen, hogy biztosítsák a következőket:

- a) hogy a tagállamok illetékes hatóságai hozzáférjenek az olyan hitelintézeteknek vagy pénzügyi holdingtársaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek a Közösség területén helyezkednek el, és amelyek hitelintézeti vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalatokkal rendelkeznek a Közösség területén kívül, vagy részesedésük van ilyen intézményekben; és
- b) hogy harmadik országok illetékes hatóságai hozzá tudjanak férni az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája területükön található, és amelyek hitelintézeti vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen intézményekben.

2005. szeptember 28., szerda

3. A Szerződés 300. cikke (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság – az európai bankbizottság segítségével–megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az ebből fakadó helyzetet.

V. CÍM

A PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET ÉS A KÖZZÉTÉTEL ALAPELVEI ÉS GYAKORLATI ESZKÖZEI

1. fejezet

A prudenciális felügyelet alapelvei

1. szakasz

A székhely szerinti és a fogadó tagállam hatásköre

40. cikk

(1) A hitelintézet prudenciális felügyelete, beleértve azoknak a tevékenységeknek a felügyeletét, amelyeket a szóban forgó intézmény a 23. és 29. cikknek megfelelően végez, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége, az ezen irányelvben foglalt olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruháznak kötelezettséget.

(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza az ezen irányelv alapján végzett összevont (konszolidált) alapú felügyeletet.

41. cikk

További egyeztetésig a fogadó tagállamok kötelezettsége marad, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival együttműködve felügyeljék a hitelintézeti fiókok likviditását.

Az Európai Monetáris Rendszer megerősítéséhez szükséges intézkedések sérelme nélkül a fogadó tagállamok továbbra is teljes körű felelősséget viselnek azokért az intézkedésekért, amelyek monetáris politikájuk végrehajtásából következnek.

Azon az alapon, hogy a hitelintézetet másik tagállamban engedélyezték, ezek az intézkedések nem rendelkezhetnek diszkriminatív vagy korlátozó jellegű bánásmódról.

42. cikk

Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan hitelintézetek tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepeken keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen hitelintézetek irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden adattal, amely feltehetőleg megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan adattal, amely feltehetőleg megkönnyíti az intézmények figyelemmel kísérését, különös tekintettel a likviditásra, a szolvenciára, betétgaranciákra, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, igazgatási és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.

43. cikk

(1) A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak előzetes tájékoztatását követően maguk elvégezhessék, vagy az általuk erre a célra kijelölt személyek közvetítésével végrehajthatassák a 42. cikkben említett információk helyszíni ellenőrzését.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fióktelepek ellenőrzése céljából szintén alkalmazhatják a 141. cikkben megállapított egyéb eljárások egyikét.

2005. szeptember 28., szerda

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem befolyásolja a fogadó tagállam illetékes hatóságainak azt a jogát, hogy az irányelv értelmében fennálló kötelezettségeik teljesítése érdekében helyszíni ellenőrzéseket végezzenek a területükön létesített fióktelepeken.

2. szakasz

Adatcsere és hivatalai titoktartás

44. cikk

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők hivatali titoktartásra kötelezettek.

Semmilyen bizalmas természetű információt, amely hivatali kötelezettségeik teljesítése során esetleg a tudomásukra jut, nem közölhetnek senkivel vagy semmilyen hatósággal, csak olyan összefoglaló vagy egyesített formában, amelyből az egyes hitelintézeteket nem lehet azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével.

Mindazonáltal, ha egy hitelintézetet fizetéseképtelennek nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben résztvevő harmadik feleket, kiadható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során.

(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza a különböző tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy ezen irányelvnek és más, a hitelintézetekre vonatkozó irányelveknek megfelelően adatot cseréljenek. Az így továbbított információra is az (1) bekezdésben megjelölt hivatali titoktartási feltételek vonatkoznak.

45. cikk

A 44. cikk alapján bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezt az információt kizárólag hivatali kötelességük ellátása során használhatják fel, csak a következő célokra:

- a) hogy ellenőrizze a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó feltételek betartását és megkönynyítsék az ilyen üzletszerű tevékenység elkülönített vagy összevont (konszolidált) alapú megfigyelését, különös tekintettel a likviditásra, a szolvenciára, a nagykockázatok vállalásának megfigyelésére, az igazgatási és számviteli eljárásokra, és a belső ellenőrzési mechanizmusokra;
- b) szankciók alkalmazása céljából;
- c) az illetékes hatóság határozatával szembeni közigazgatási fellebbezési eljárásban; vagy
- d) az 55. cikk értelmében vagy az ezen irányelvben és a hitelintézetek területén elfogadott más irányelvekben meghatározott egyedi rendelkezések értelmében kezdeményezett bírósági eljárásokban.

46. cikk

A tagállamok csak azzal a feltétellel köthetnek adatcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok illetékes hatóságaival, vagy a 47. cikk és a 48. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmadik országbeli hatóságokkal vagy szervekkel, hogy a továbbított adatokra olyan hivatali titoktartási garanciák vonatkoznak, amelyek legalább a 44. cikk (1) bekezdésében említett garanciákkal egyenértékűek. A szóban forgó információcserének az említett hatóságok vagy szervek felügyeleti feladatainak ellátását kell szolgálnia.

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, nem továbbítható azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett hozzájárulása nélkül, amelyek a szóban forgó információt átadták, továbbá ez utóbbi esetben is kizárólag olyan célokból adható ki, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárultak.

47. cikk

A 44. cikk (1) bekezdése és a 45. cikk nem zárja ki a tagállamon belüli információcsere lehetőségét, ha ugyanabban a tagállamban két vagy több illetékes hatóság van, valamint a tagállamok közötti információcserét az illetékes hatóságok és az alábbiak között:

- a) olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi intézmények és biztosítótársaságok állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzpiacok felügyeletéért felelős hatóságok;

2005. szeptember 28., szerda

- b) olyan szervezetek, amelyek a hitelintézetek felszámolási és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban vesznek részt; és
 - c) olyan személyek, akik hitelintézetek és más pénzügyi intézmények törvényben előírt könyvvizsgálatát végzik;
- felügyeleti feladataik ellátása során.

A 44. cikk (1) bekezdése és a 45. cikk nem zárják ki az olyan szervezetek tájékoztatását, amelyek betétbiztosítási rendszereket működtetnek, és a továbbított információkra feladataik ellátásához van szükségük.

Mindkét esetben a kapott információra a 44. cikk (1) bekezdésében meghatározott hivatali titoktartás feltételei vonatkoznak.

48. cikk

(1) A 44–46. cikkek ellenére a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a következő hatóságok között:

- a) olyan hatóságok, amelyek a hitelintézetek felszámolásában és csődeljárásában, valamint a más hasonló eljárásokban résztvevő szervezetek ellenőrzéséért felelősek; és
- b) olyan hatóságok, amelyek ellenőrzik a biztosítótársaságok, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi vállalkozások törvény által előírt könyvvizsgálatát végző személyeket.

Ilyen esetekben a tagállamok, legalább a következő feltételek teljesülését követelik meg:

- a) az információ az első albekezdésben említett felügyeleti feladat ellátását kell, hogy szolgálja;
- b) az ezzel összefüggésben kapott információra a 44. cikk (1) bekezdésében megállapított hivatali titoktartási feltételeket kell alkalmazni; és
- c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem továbbítható a szóban forgó tájékoztatást átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és e hozzájárulás esetén is kizárólag abból a célból lehet továbbítani ezeket az információkat, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak a nevét, amelyek e bekezdés értelmében adatokat kaphatnak.

(2) A 44–46. cikktől függetlenül, a pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának erősítése céljából a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a jogszabály alapján a társasági jog megsértésének felderítéséért és kivizsgálásáért felelős hatóságok vagy szervezetek között.

Ilyen esetekben a tagállamok, legalább a következő feltételek teljesülését követelik meg:

- a) az információ az első albekezdésben említett feladat ellátását szolgálja;
- b) az ezzel összefüggésben kapott információra a 44. cikk (1) bekezdésében meghatározott hivatali titoktartási feltételeket kell alkalmazni; és
- c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem továbbítható a szóban forgó tájékoztatást átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és e hozzájárulás esetén is kizárólag abból a célból lehet továbbítani ezeket az információkat, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

Amennyiben egy tagállamban az első albekezdésben említett hatóságok vagy szervezetek felderítési vagy nyomozási feladataikat olyan személyek segítségével végzik, akiket különleges szakértelmükre tekintettel ebből a célból bíztak meg, és nem közszolgálati alkalmazottak, az első albekezdésben biztosított információcseréje lehetőségük is vonatkoztatható a második albekezdésben meghatározott feltételek mellett.

A harmadik albekezdés végrehajtása érdekében az első albekezdésben említett hatóságok vagy szervezetek közlik az információt továbbító illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akiknek az információt meg kell küldeni.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy szervezeteknek a nevét, amelyek e cikk értelmében információt kaphatnak.

A Bizottság jelentést készít az e cikkben szereplő rendelkezések alkalmazásáról.

2005. szeptember 28., szerda

49. cikk

Ez a szakasz nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy továbbítsa a feladatuk ellátását szolgáló információkat:

- a) a központi bankoknak és más, monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatokat ellátó szervezeteknek; és
- b) indokolt esetben egyéb, a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős állami hatóságoknak.

Ez a szakasz nem gátolhatja meg az ilyen hatóságokat vagy szervezeteket abban, hogy közöljék az illetékes hatóságokkal az ilyen jellegű információkat, minthogy azokra szükségük lehet a 45. cikk céljaiból.

Az így megkapott információkra a 44. cikk (1) bekezdésében meghatározott hivatali titoktartási feltételek vonatkoznak.

50. cikk

A 44. cikk (1) bekezdése és a 45. cikk ellenére, jogszabályban megállapított rendelkezések alapján a tagállamok engedélyezhetik bizonyos adatok továbbítását a központi kormányzat apparátusának más hivatali szervei felé, amelyek a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások, befektetési szolgáltatások és biztosítóintézetek felügyeletének jogi szabályozásáért felelősek, továbbá az ilyen szervek nevében eljáró felügyelőknek.

Az ilyen információkat azonban csak abban az esetben lehet továbbítani, ha eme prudenciális ellenőrzés miatt erre szükség van.

51. cikk

A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a 44. cikk (2) bekezdése és a 47. cikk alapján kapott információkat, valamint a 43. cikk (1) és (2) bekezdésében említett helyszíni ellenőrzés útján nyert információkat az 50. cikkben említett esetekben nem lehet továbbadni, csak az információt átadó illetékes hatóságok, valamint a helyszíni ellenőrzés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak kifejezett hozzájárulásával.

52. cikk

E szakasz nem akadályozza a tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy a 44-46. cikkben említett információt egy olyan elszámolóházzal vagy a nemzeti jogszabályok által elismert hasonló szervvel közöljék, amely klíring, illetve elszámolási szolgáltatásokat nyújt nemzeti piacain egyikén, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az információ közlésére szükség van e szervek megfelelő működésének biztosításához a piaci szereplők mulasztásai vagy lehetséges mulasztásai miatt. Az ezzel összefüggésben kapott információra a 44. cikk (1) bekezdésében meghatározott hivatali titoktartási feltételeket kell alkalmazni,

A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a 44. cikk (2) bekezdése értelmében kapott információkat az e cikkben meghatározott körülmények között ne lehessen felfedni az adatokat kiszolgáltató illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül.

3. szakasz

Az éves és összevont beszámolók törvényességi ellenőrzéséért felelős személyek kötelessége

53. cikk

(1) A tagállamok legalább azt előírják, hogy a 84/253/EGK irányelv⁽¹⁾ értelmében engedéllyel rendelkező személy, aki a hitelintézetben a 78/660/EGK irányelv 51. cikkében, vagy a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében, illetve a 85/611/EGK irányelv⁽²⁾ 31. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más törvény által előírt feladatot végez, köteles haladéktalanul jelenteni az illetékes hatóságoknak minden olyan, a hitelintézettel kapcsolatos tényt vagy döntést, amely e feladatok teljesítése során jutott tudomására:

- a) azoknak a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek az érdemi megsértését jelentheti, amelyek megszabják az engedélyezésre vonatkozó feltételeket, vagy amelyek kifejezetten a hitelintézeti tevékenység gyakorlását szabályozzák;

⁽¹⁾ A Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontján alapuló, az éves beszámolók kötelező könyvvizsgálatáért felelős személyek jóváhagyásáról szóló 1984. április 10-i 84/253/EGK nyolcadik tanácsi irányelv (HL L 126., 1984.5.12., 20. o.).

⁽²⁾ Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.). A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

- b) befolyásolhatja a hitelintézet folyamatos működését; vagy
- c) a beszámoló hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

A tagállamok legalább biztosítják, hogy ez a személy hasonlóképpen köteles jelenteni minden olyan tényt vagy döntést, amely egy, az első albekezdésben leírt feladat végzése során olyan vállalkozásnál jut tudomására, amely az ellenőrzési viszonyból eredően szoros kapcsolatban van azzal a hitelintézettel, amelyben az illető azt a munkáját végzi.

(2) Az (1) bekezdésben említett tények vagy döntések jóhiszemű közlése az illetékes hatóságokkal a 84/253/EGK irányelv értelmében felhatalmazott személyek részéről nem képezi olyan adattovábbítási és közzétételi korlátozások megszegését, amelyeket szerződés vagy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés ír elő, és nem vonja maga után e személyek semminemű felelősségre vonását.

4. szakasz**Az illetékes hatóságok szankcionálási jogköre és a bírósághoz fordulás joga****54. cikk**

Az engedélyek visszavonására irányuló eljárások és a büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy saját illetékes hatóságaik azokkal a hitelintézetekkel szemben vagy azoknak a hitelintézeteknek a tevékenységét ténylegesen ellenőrző személyekkel szemben, amelyek megszegik a tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, olyan bírságokat szabhatnak ki, vagy olyan intézkedéseket hozhatnak, amelyek kifejezetten a feltárt jogsértések vagy azok okainak megszüntetésére irányulnak.

55. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézettel kapcsolatos, az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok esetében érvényesüljön a bírósághoz fordulás joga. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre, amelyekben az engedélyezési kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem született határozat, noha a kérelem a hatályos rendelkezéseknek megfelelően minden szükséges információt tartalmazott.

2. fejezet**A prudenciális felügyelet gyakorlati eszközei****1. szakasz****Szavatolótőke****56. cikk**

Valahányszor egy tagállam közösségi jogszabályok végrehajtása céljából törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésben egy működő hitelintézet prudenciális felügyeletére vonatkozó rendelkezést hoz, amelyben a szavatolótőke kifejezést használja vagy annak fogalmára utalást tesz, ezt a kifejezést vagy fogalmat összhangba hozza az 57-61. cikkben, valamint a 63-66. cikkben adott meghatározással.

57. cikk

A 66. cikkben megszabott korlátozások fenntartásával, a hitelintézetek nem összevont (nem konszolidált) szavatolótőkéje a következő elemekből áll:

- a) a 86/635/EGK irányelv 22. cikke szerinti tőke, amennyiben azt befizették, hozzáadva a névértéken felüli befizetéseket, ugyanakkor kizárva a kumulált elsőbbségi részvényeket;
- b) a 86/635/EGK irányelv 23. cikke szerinti tartalékok és a végső eredmény felhasználásának következtében áthozott eredmény;
- c) a 86/635/EGK irányelv 38. cikke szerinti általános banki kockázatok fedezetére tartalékoltt források;

2005. szeptember 28., szerda

- d) a 78/660/EGK irányelv 33. cikke szerinti ártértékelési tartalékok;
- e) a 85/635/EGK irányelv 37. cikkének (2) bekezdése szerinti értékhelyesbítések;
- f) a 63. cikk szerinti egyéb tételek;
- g) a szövetkezeti hitelintézetek tagjainak kötelezettségvállalásai és az alapként megszervezett bizonyos intézmények hitelfelvevőinek egyetemleges kötelezettségvállalásai, a 64. cikk (1) bekezdésében említetteknek megfelelően; vagy
- h) a rögzített határidős kumulált elsőbbségi részvények és alárendelt kölcsöntőke, a 64. cikk (3) bekezdésében említetteknek megfelelően.

A következő tételeket a 66. cikknek megfelelően le kell vonni:

- i) a hitelintézet által birtokolt saját részvények könyv szerinti értéken;
- j) a 86/635/EGK irányelv 4. cikk (9) bekezdése („Eszközök”) szerinti immateriális javak;
- k) a folyó pénzügyi év tárgyi veszteségei;
- l) a tőke 10 %-át meghaladó részesedések más hitelintézetekben és pénzügyi vállalkozásokban;
- m) egy hitelintézetnek a 63. cikkben és a 64. cikk (3) bekezdésében említett alárendelt követelése és eszközei olyan hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások vonatkozásában, amelyekben a hitelintézet a tőke 10 %-át meghaladó mértékű egyedi részesedéssel rendelkezik;
- n) részesedések más hitelintézetekben és pénzügyi vállalkozásokban tőkéjük 10 %-ának erejéig, a 63. cikkben és a 64. cikk (3) bekezdésében említett alárendelt követelések és eszközök az l) és m) pontban nem említett hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások vonatkozásában, amennyiben az ilyen részesedések, alárendelt követelések és eszközök összege meghaladja az adott hitelintézet ezen albekezdés l)-p) pontjában említett tételek levonása előtti szavatolótőkékének 10 %-át;
- o) A 4. cikk (10) bekezdése szerinti olyan részesedések, amelyekkel a hitelintézet a következő társaságokban rendelkezik:
 - i. a 73/239/EGK irányelv ⁽¹⁾ 6. cikke, a 2002/83/EK irányelv ⁽²⁾ 4. cikke, illetve a 98/78/EK irányelv ⁽³⁾ 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézetek,
 - ii. a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézetek, vagy
 - iii. a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti viszontbiztosító intézetek;
- p) a hitelintézet érdekkörébe tartozó, o) pont szerinti vállalkozások tekintetében a hitelintézet birtokában levő alábbi tételek:
 - i. a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök, és
 - ii. a 2002/83/EK irányelv 27. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök.
- q) Olyan hitelintézeteknél, amelyek a kockázattal súlyozott kitétséértéket a 3. szakasz 2. alszakasza szerint határozzák meg, a VII. melléklet 1. részének 36. pontja szerinti számításból eredő negatív összegek és a VII. melléklet 1. részének 32. és 33. pontjával összhangban számított várható veszteség összegei; és
- r) Azon értékpapírosítási pozícióknak a IX. melléklet 4. része szerint számított kitétségi összege, amelyek az IX. melléklet 4. része szerint 1 250 %-ban részesülnek.

A b) pont alkalmazásában a tagállamok csak akkor engedélyezhetik az évközi nyereség beszámítását a hivatalos döntés meghozatala előtt, ha ezt a nyereséget a kimutatások auditálásáért felelős személyek ellenőrizték, és az illetékes hatóságok számára kielégítően bebizonyosodott, hogy annak összegét a 86/635/EGK irányelvben kifejtett elveknek megfelelően állapították meg, és az mentes minden előrelátható teherrel vagy oszlatéktól.

⁽¹⁾ Az életbiztosításon kívüli közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv (HL L 228., 1973.8.16., 3. o.). A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ Az életbiztosításról szóló 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2002.12.19., 1. o.). A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽³⁾ Az egy biztosítócsoporthoz tartozó biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletéről szóló 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 350., 1998.12.5., 1. o.). A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

Abban az esetben, amikor a hitelintézet az értékpapírosítás kezdeményezője, az értékpapírosított eszközökből származó jövőbeni jövedelem tőkésítéséből származó és az értékpapírosítás pozícióinak hitelminőségét javító nettó nyereségek nem képezik a b) pontban meghatározott tétel részét.

58. cikk

Ahol egy másik hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, biztosítóintézetben, illetve viszontbiztosító intézetben vagy biztosítási holdingtársaságban lévő részesedések az érintett vállalkozás szervezeti átalakítását vagy életben tartását szolgáló pénzügyi támogatás céljából ideiglenesen vannak a hitelintézet tulajdonában, az illetékes hatóság eltekinthet az 57. cikk l)–p) pontjában a levonásra vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásától.

59. cikk

Az 57. cikk o) és p) pontjában említett tételek levonásának alternatívájaként a tagállamok engedélyezhetik hitelintézeteik részére a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1., 2., illetve 3. módszer megfelelő alkalmazását. Az 1. módszer (Számviteli konszolidáció) csak abban az esetben akkor alkalmazható, ha az illetékes hatóság meggyőződött a konszolidáció hatálya alá vont vállalkozások integrált irányításának és belső ellenőrzésének színvonaláról. A kiválasztott módszert az idők folyamán következetesen kell alkalmazni.

60. cikk

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szavatolótőke önállóan történő számítása során a 4. fejezet, 1. szakaszával összhangban összevont alapú felügyelet, illetve a 2002/87/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet hatálya alá vont hitelintézeteknek nem kell levonniuk az 57. cikk l)–p) pontjában említett, a hitelintézet által összevont, illetve kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó hitelintézetekben, pénzügyi vállalkozásokban, biztosítóintézetekben, illetve viszontbiztosító intézetekben vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket.

Ezt a rendelkezést a közösség jogszabályokkal összehangolt valamennyi prudenciális szabályra alkalmazni kell.

61. cikk

A szavatolótőke fogalma, úgy, ahogyan az az 57. cikk a)–h) pontjában meghatározásra került a tőkeelemek számának és az összegeknek a maximumát testesíti meg. Ezen elemek használata és alacsonyabb követelmények megállapítása, illetve, hogy az 57. cikk i)–r) pontjában felsoroltakon kívül más elemek elhagyását is előírják-e, a tagállamok saját mérlegelésére van bízva.

Az 57. cikk a)–e) pontjában felsorolt elemeknek a hitelintézet számára korlátlanul és azonnal hozzáférhetőnek kell lenniük, hogy rendelkezésére álljanak a kockázatok vagy veszteségek fedezéséhez, amint ezek felmerülnek. Az összeg a kiszámítás időpontjában nem tartalmazhat előre látható adókat, vagy pedig megfelelően ki kell azt igazítani, amennyiben a szóban forgó adók csökkentik az összeget, amelynek erejéig ezeket az elemeket a kockázatok vagy veszteségek fedezésére fel lehet használni.

62. cikk

A tagállamok tájékoztathatják a Bizottságot a szavatolótőke közös meghatározása tekintetében elért előrelépéseikről. E jelentések alapján a Bizottság szükség esetén legkésőbb 2009. január 1-jéig javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e szakasz módosítására.

63. cikk

(1) A szavatolótőke valamely tagállam által használt fogalma tartalmazhat egyéb elemeket is, feltéve, hogy azok jogi vagy számviteli megnevezésüktől függetlenül rendelkeznek a következő jellemzőkkel:

a) a hitelintézet számára szabadon rendelkezésére állnak a szokásos banki kockázatok fedezése céljából, amennyiben a bevétel vagy a tőke veszteségeit még nem határozták meg;

2005. szeptember 28., szerda

- b) meglétük kiderül a belső számviteli nyilvántartásokból; és
- c) összegüket a hitelintézet vezetősége határozza meg, független könyvvizsgálók hitelesítik, az illetékes hatóságok előtt ismert és felügyeletük alá tartozik.

(2) A határozatlan futamidejű értékpapírokat és más eszközöket, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek, szintén el lehet ismerni egyéb tőkeelemként:

- a) nem fizethetők vissza a bemutató kezdeményezésére, vagy az illetékes hatóság előzetes egyetértése nélkül;
- b) az adósság-megállapodásnak biztosítania kell a hitelintézet számára azt a lehetőséget, hogy elhalaszt-hassa az adósságra vonatkozó kamat megfizetését;
- c) a kölcsönt nyújtó követeléseit a hitelintézettel szemben teljes egészében alá kell rendelni az összes nem alárendelt hitelező követeléseinek;
- d) az értékpapírok kibocsátást szabályozó okiratoknak biztosítaniuk kell, hogy az adósság és a kifizetetlen kamat kiegyenlítse a veszteségeket, úgy, hogy közben a hitelintézet folytatni tudja működését; és
- e) csak a teljes egészében befizetett összegek vehetők figyelembe.

Az értékpapírokhoz és más eszközökhöz hozzá lehet számítani az olyan kumulált elsőbbségi részvényeket, amelyeket az 57. cikk h) pontja nem említ.

(3) A kockázattal súlyozott kitétségek értékét a 3. szakasz 2. alszakasza szerint számító hitelintézetekre vonatkozóan a VII. melléklet 1. részének 36. pontja szerinti számításból eredő pozitív összegek, a 2. alszakasz szerint számított kockázattal súlyozott kitétségek értékéig akár 0,6 %-ig elfogadhatók egyéb tételként. E hitelintézetek tekintetében a VII. melléklet 1. részének 36. pontjában említett számítás értékhelyesbítései és rendelkezései, valamint az 57. cikk e) pontjában említett kitétségekkel kapcsolatos értékhelyesbítések és rendelkezések csak e rendelkezéssel összhangban képezik a szavatoló tőke részét. E célokból a kockázattal súlyozott kitétségek értékek nem tartalmazzák azokat az összegeket, amelyeket értékpapírosítási pozícióknál 1 250 %-os kockázati súllyal határoznak meg.

64. cikk

(1) Az 57. cikk g) pontjában említett szövetkezeti formában létesített hitelintézetek tagjainak kötelezettségei magukban foglalják a szövetkezetek lehívatlan tőkéjét; továbbá a szóban forgó szövetkezetek tagjainak törvényes kötelezettségét, miszerint pótlólagos vissza nem térítendő befizetéseket kell teljesíteniük, ha a hitelintézetnek vesztesége keletkezik, és lehetővé kell tenni, hogy ebben az esetben e befizetéseket késedelem nélkül követelni lehessen.

Alapként megszervezett hitelintézetek esetében a kölcsönt felvevők egyetemleges kötelezettségvállalásai ugyanúgy kezelendők, mint az előző tételek.

Minden ilyen tétel szerepeltethető a szavatoló tőke elemei között, amennyiben azok a nemzeti jogszabályok alapján az ebbe a kategóriába tartozó intézmények szavatoló tőkéjébe beszámítanak.

(2) A tagállamok nem szerepeltetik az állami hitelintézetek szavatoló tőkéjének elemei között azokat a garanciákat, amelyeket ők maguk, vagy helyi hatóságaik nyújtanak ezeknek az intézményeknek.

(3) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok a 57. cikk h) pontjában említett rögzített határidős kumulált elsőbbségi részvényeket és az ugyanott említett alárendelt kölcsöntőkét beszámíthatják a szavatoló tőkébe, ha fennálló kötelező erejű megállapodások alapján a hitelintézet csődjé vagy felszámolása esetén ezek sorrendben az összes többi hitelező követelése után következnek és nem törleszthetők mindaddig, ameddig az összes egyéb, abban az időpontban fennálló adósság nem rendezték.

Az alárendelt kölcsöntőkének a következő pótlólagos kritériumoknak meg kell felelnie:

- a) kizárólag a teljesen befizetett pénzeszközök vehetők figyelembe;
- b) az érintett kölcsönöknek legalább ötéves eredeti futamidejűeknek kell lenniük, amelynek leteltével azok visszafizethetők;

2005. szeptember 28., szerda

- c) legalább a visszafizetés időpontját megelőző utolsó öt évben fokozatosan csökkenteni kell azt a mértéket, amelynek erejéig a szavatolóitókébe beszámíthatók; és
- d) a kölcsönmegállapodás nem tartalmazhat semminemű olyan záradékot, amelynek értelmében meghatározott körülmények között – kivéve a hitelintézet felszámolását – az adósság a kikötött törlesztési időpontot megelőzően visszafizetendővé válik.

A második albekezdés b) pontjának alkalmazásában, ha az adósság lejárat ideje nincs rögzítve, az érintett kölcsönöket csak öt éves felmondási idő kikötésével lehet visszafizetni, kivéve, ha a kölcsönöket már nem tekintik a szavatolóitóké elemeinek, vagy ha az illetékes hatóságok előzetes hozzájárulása kifejezetten szükséges az idő előtti visszafizetéshez. Az illetékes hatóságok engedélyt adhatnak az ilyen kölcsönök idő előtti visszafizetésére, feltéve, hogy a kérés a kibocsátó kezdeményezésére történik és a szóban forgó hitelintézet szolvenciáját nem veszélyezteti;

(4) A hitelintézeteknek nem kell bevonniuk a szavatolóitókébe sem az amortizált költségen mért pénzügyi eszközökből származó készpénzfedezeti ügyletek nyereségeihez vagy veszteségeihez kapcsolódó valós értékelés miatt tartalékokat, sem pedig azokat a valós értéken mért kötelezettségeikből származó nyereségeket vagy veszteségeket, amelyek a hitelintézet saját hitelképességében beállt változásokra vezethetők vissza.

65. cikk

(1) Amennyiben a számítást összevont (konszolidált) alapon kell elvégezni, az 57. cikkben felsorolt tételekkel kapcsolatos összevont összegeket a 4. fejezet 1. szakaszában megállapított szabályoknak megfelelően kell felhasználni. Ezen túlmenően, a szavatolóitóké kiszámítása során a következőket lehet – ha azok kövétel („negatív”) tételek – összevont (konszolidált) tartalékoknak tekinteni:

- a) a 83/349/EGK irányelv 21. cikkének értelmében vett minden kisebbségi érdekeltséget, amennyiben a teljes összevonás (globális integráció) módszerét alkalmazták;
- b) a 83/349/EGK irányelv 19., 30. és 31. cikke értelmében vett első összevonási különbözetet;
- c) a konszolidált tartalékokban feltüntetett átváltási különbözetet, a 86/635/EGK irányelv 39. cikke (6) bekezdésének megfelelően; és
- d) minden olyan különbözetet, amely bizonyos részesedést biztosító érdekeltségeknek a 83/349/EGK irányelv 33. cikkében leírt módszernek megfelelően történő beszámításából ered.

(2) Ha az (1) bekezdés a)-d) pontjaiban említett tételek adósság („pozitív”) tételek, azok az összevont szavatolóitóké kiszámítása során levonásra kerülnek.

66. cikk

(1) Az 57. cikk d)-h) pontjában említett tőkeelemekre a következő határértékek vonatkoznak:

- a) a d)-h) pontban szereplő elemek teljes összege nem haladhatja meg az a), b) és c) pont elemei összege és az i)-k) pont elemei összege különbözetének 100 %-át; és
- b) a g)-h) pontban szereplő elemek teljes összege nem haladhatja meg az a), b) és c) pont elemei összege és az i)-k) pont elemei összege különbözetének 50 %-át.

(2) Az 57. cikk l)-r) pontjában említett tételek összegének felét le kell vonni az 57. cikk a)-c) pontjában meghatározott tételek teljes összegéből, amelyet csökkenteni kell az i)-k) pont tételeivel és a d)-h) pont tételeinek felével az ezen cikk (1) bekezdése korlátozásainak alkalmazása mellett. Amennyiben az l)-r) pont tételei összegének fele meghaladja az 57. cikk d)-h) pont tételeinek összegét, akkor ezt a többletösszeget le kell vonni az a)-c) pont elemeinek a 57. cikk i)-k) pont tételeivel csökkentett összegéből. Az 57. cikk r) pontja tételeit nem kell levonni, ha ezeket bevonták a kockázattal súlyozott kitettség érték számításába a 75. cikk alkalmazásában a IX. melléklet 4. részének meghatározása szerint.

(3) Az 5. és 6. szakasz alkalmazásában e szakasz rendelkezéseit az 57. cikk q) és r) pontjában és a 63. cikk (3) bekezdésében említett tételek figyelembe vétele nélkül kell értelmezni.

(4) Az illetékes hatóságok átmeneti és kivételes körülmények között engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy az (1) bekezdésben megállapított határértékeket túllépjék.

2005. szeptember 28., szerda

67. cikk

Az ebben a szakaszban megállapított feltételek teljesítését az illetékes hatóságokat kielégítő módon kell bizonyítani.

2. szakasz

Kockázat elleni védelem

1. alszakasz

Alkalmazási fokozatok

68. cikk

(1) A hitelintézeteknek egyéni alapon meg kell felelniük a 22. és 75. cikkben és az 5. szakaszban megállapított kötelezettségeknek.

(2) Minden hitelintézetnek, amely se nem leányvállalat, se nem anyavállalat abban a tagállamban, ahol engedélyezték és felügyelik, és minden hitelintézetnek, amelyet nem vontak be a 73. cikk szerinti konszolidációba, egyéni alapon meg kell felelnie a 120. és 123. cikkben megállapított kötelezettségeknek.

(3) Minden hitelintézetnek, amely se nem leányvállalat, se nem anyavállalat, és minden hitelintézetnek, amelyet nem vontak be a 73. cikk szerinti konszolidációba, egyéni alapon meg kell felelnie az 5. fejezetben megállapított kötelezettségeknek.

69. cikk

(1) A tagállamok választhatják, hogy nem alkalmazzák a 68. cikk (1) bekezdését hitelintézetek leányvállalataira akkor, ha mind a leányvállalatot, mind a hitelintézetet az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és a leányvállalat annak a hitelintézetnek az összevont alapú felügyelete alatt áll, amely az anyavállalat, és a következő feltételek mindegyike teljesül, a szavatolótőkének az anyavállalat és a leányvállalatok közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében:

- a) a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek anyavállalat általi visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható;
- b) vagy az anyavállalat kielégíti az illetékes hatóságot a leányvállalat prudenciális kezelése tekintetében és az illetékes hatóság hozzájárulásával nyilatkozatot tett, hogy garantálja a leányvállalat által vállalt kötelezettségeket, vagy a leányvállalat által okozott kockázatok elhanyagolhatók;
- c) az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési folyamatai lefedik a leányvállalatot; és
- d) anyavállalat a leányvállalat tőkéjének részvényeihez kapcsolódó szavazati jog több mint 50 %-val rendelkezik, és/vagy joga van arra, hogy kinevezze vagy eltávolítsa a leányvállalat 11. cikkben említett irányító testülete tagjainak többségét.

(2) A tagállamok élhetnek az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, ha az anyavállalat ugyanabban a tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaság, mint a hitelintézet, feltéve hogy a hitelintézetekre vonatkozó ugyanazon felügyelet alá tartozik, különösen a 71. cikk (1) bekezdésében megállapított sztenderdek tekintetében.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák a 68. cikk (1) bekezdését a tagállami hitelintézeti anyavállalatokra akkor, ha a hitelintézetet az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és összevont alapú felügyelet alatt áll, valamint a következő feltételek mindegyike teljesül a szavatolótőkének az anyavállalat és a leányvállalatok közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében:

- a) a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek tagállami hitelintézeti anyavállalat részére történő visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható; és

2005. szeptember 28., szerda

- b) az összevont alapú felügyeletnek megfelelő kockázatértékelési, -mérési és ellenőrzési eljárások kiterjednek a tagállami hitelintézet anyavállalatra is,

Az e bekezdést alkalmazó illetékes hatóság tájékoztatja az összes többi tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 144. cikk általános érvényének sérelme nélkül a (3) bekezdésben megállapított lehetőséggel élő tagállamok illetékes hatóságai a 144. cikkben megadott módon közzéteszik a következő információkat:

- a) azok a kritériumok, amelyek szerint megállapítják, hogy a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek teljesítésének fizikai, gyakorlati vagy jogi akadálya nincs, és várhatóan nem is lesz;
- b) a (3) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő hitelintézeti anyavállalatok száma, valamint azoké, amelyeknek van leányvállalata harmadik országban; és
- c) minden tagállamban összesítve:
- i. a (3) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő tagállami hitelintézeti anyavállalatok összevont alapon számított szavatolótőkéjének teljes összege, amelyet harmadik országokban lévő leányvállalatokban tartanak;
 - ii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke százalékos aránya a (3) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő tagállami hitelintézet anyavállalatok összevont alapon számított összes szavatolótőkéjéhez viszonyítva; és
 - iii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke százalékos aránya a (3) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő tagállami hitelintézet anyavállalatok számára a 75. cikk szerint előírt, összevont alapon számított minimális szavatolótőkéhez viszonyítva.

70. cikk

(1) E cikk (2)–(4) bekezdésére figyelemmel az illetékes hatóságok egyedi alapon engedélyezhetik hitelintézeti anyavállalatok számára, hogy a 68. cikk (1) bekezdése szerinti számításaikba bevonják leányvállalataikat, amennyiben teljesülnek a 69. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjaiban említett feltételek és a leányvállalatnak a hitelintézeti anyavállalattal szemben jelentős kitettségei és jelentős kötelezettségei állnak fenn.

(2) Az (1) bekezdésben említett elbánás alkalmazása csak abban az esetben engedélyezett, ha a hitelintézeti anyavállalat hiánytalanul bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára azokat a körülményeket és intézkedéseket, a jogi intézkedéseket is beleértve, amelyek értelmében nincsenek és nem várhatók a szavatolótőke azonnali transzferálását vagy esedékessé vált kötelezettségeknek a leányvállalat által az anyavállalat számára történő visszafizetését gátló fizikai, gyakorlati vagy jogi akadályok.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság él az (1) bekezdésben megállapított mérlegelési jogkörével, akkor rendszeresen, évente legalább egyszer tájékoztatja a többi tagállam illetékes hatóságát az (1) bekezdés alkalmazásáról, valamint a (2) bekezdés szerinti körülményekről és intézkedésekről. Amennyiben a leányvállalat egy harmadik országban található, akkor az illetékes hatóságok hasonlóképpen tájékoztatják e harmadik ország illetékes hatóságait is.

(4) A 144. cikk általános érvényének sérelme nélkül az (1) bekezdésben megállapított lehetőséggel élő illetékes hatóságok a 144. cikkben megadott módon közzéteszik a következő információkat:

- a) azok a kritériumok, amelyek szerint megállapítják, hogy a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható;
- b) az (1) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő hitelintézeti anyavállalatok száma, valamint azoké, amelyeknek van leányvállalata harmadik országban; és

2005. szeptember 28., szerda

- c) minden tagállamban összesítve:
- i. az (1) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő hitelintézet anyavállalatok szavatolótőkéjének teljes összege, amely harmadik országokban lévő leányvállalatoknál van;
 - ii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke százalékos aránya az (1) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő hitelintézet anyavállalat teljes szavatolótőkéjéhez viszonyítva; és
 - iii. a harmadik országokban lévő leányvállalatokban tartott szavatolótőke százalékos aránya az (1) bekezdésben megállapított lehetőségben részesülő hitelintézet anyavállalatok számára a 75. cikk szerint előírt minimális szavatolótőkéhez viszonyítva.

71. cikk

(1) A 68-70. cikk sérelme nélkül a tagállami hitelintézeti anyavállalatoknak a 133. cikkben előírt módon és mértékig meg kell felelniük a 75., a 120., a 123. cikkben és az 5. szakaszban meghatározott kötelezettségeknek összevont alapú pénzügyi helyzetük tekintetében.

(2) A 68-70. cikk sérelme nélkül a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által irányított hitelintézeteknek a 133. cikkben előírt módon és mértékig meg kell felelniük a 75., a 120., a 123. cikkben és az 5. szakaszban meghatározott kötelezettségeknek az adott pénzügyi holdingtársaság összevont alapú pénzügyi helyzete alapján.

Ha egy tagállamban egynél több hitelintézetet irányít egy pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az első albekezdést csak arra a hitelintézetre kell alkalmazni, amelyre az összevont alapú felügyelet vonatkozik, összhangban a 125. és 126. cikkel.

72. cikk

(1) Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatoknak meg kell felelniük az 5. fejezetben meghatározott kötelezettségeknek összevont pénzügyi helyzetük viszonylatában.

Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok jelentős leányvállalatainak egyéni, vagy szubkonszolidált alapon a XII. melléklet 1. részének 5. pontjában meghatározott információkat nyilvánosságra kell hozniuk.

(2) EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézeteknek meg kell felelniük az 5. fejezetben meghatározott kötelezettségeknek az említett pénzügyi holdingtársaságnak az összevont pénzügyi helyzete tekintetében.

Az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok jelentős leányvállalatainak egyéni vagy szubkonszolidált alapon a XII. melléklet 1. részének 5. pontjában meghatározott információkat nyilvánosságra kell hozniuk.

(3) A 125 és 126. cikk szerinti összevont alapú felügyeleti feladatok ellátásáért felelős illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy csak részben, vagy egyáltalán nem alkalmazzák az (1) és (2) bekezdést azokra a hitelintézetekre, amelyek egy harmadik országban székhellyel rendelkező anyavállalat összevont alapú, hasonló információszolgáltatása alá tartoznak

73. cikk

(1) A tagállamok vagy a 125. és 126. cikk értelmében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok a következő alább felsorolt esetekben meghatározhatják, hogy mely hitelintézetet, pénzügyi intézményt vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozást, amely leányvállalat, vagy amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell a konszolidációba bevonni:

- a) amennyiben az érintett vállalkozás olyan harmadik országban helyezkedik el, ahol jogi akadályai vannak a szükséges információk átadásának;
- b) amennyiben az illetékes hatóságok álláspontja szerint az érintett intézmény a hitelintézetek ellenőrzése szempontjából csak elhanyagolható jelentőséggel bír, és bármely esetben, ha az érintett intézmény mérlegfőösszege alacsonyabb, mint a következő két összeg közül a kisebb:
 - i. 10 millió EUR; vagy
 - ii. az anyavállalat, illetve a részesedést birtokló intézmény mérlegfőösszegének 1 %-a.

2005. szeptember 28., szerda

- c) amennyiben az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok álláspontja szerint az érintett intézmény pénzügyi helyzetének konszolidációja a hitelintézetekre vonatkozó felügyelet célkitűzései szempontjából nem lenne helyénvaló, vagy félrevezető lenne.

Ha az első albekezdés b) pontjában említett esetekben több intézet teljesíti az ott felsorolt fenti ismérveket, akkor azokat be kell vonni a konszolidációba, amennyiben azok együttesen nem elhanyagolható jelentőséggel bírnak a meghatározott célkitűzések szempontjából.

(2) Az illetékes hatóságok előírják a leányvállalat hitelintézeteknek a 75., 120., 123. cikkben és az 5. szakaszban megállapított követelmények szubkonszolidált alapon való alkalmazását, amennyiben ezeknek a hitelintézeteknek, vagy az anyavállalatnak – amennyiben az pénzügyi holdingtársaság – egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy vagyonekezelő társaság, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen intézményben.

(3) Az illetékes hatóságok megkövetelik az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatoktól és leányvállalatoktól, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék a 22. cikkben megállapított kötelezettségeket, hogy biztosítsák rendszereik, folyamataik, valamint mechanizmusaik következetességét és megfelelő integráltságát, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk bemutatathatóságát.

2. alszakasz**A követelmények kiszámítása****74. cikk**

(1) Eltérő rendelkezés hiányában, az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését azon számviteli renddel összhangban kell elvégezni, amely az 1606/2002/EK rendelet és a 86/635/EGK irányelv alapján a hitelintézetre vonatkozik.

(2) A 68–72. cikkben megállapított követelmények sérelme nélkül a számításokat évente legalább kétszer elvégzik annak ellenőrzésére, hogy a hitelintézetek megfelelnek-e a 75. cikkben megállapított kötelezettségeknek.

A hitelintézetek közlik az illetékes hatóságokkal az eredményeket és bármely szükséges részadatot.

3. alszakasz**A szavatolótké minimumszintje****75. cikk**

A 136. cikk sérelme nélkül a tagállamok megkövetelik a hitelintézetektől, hogy mindenkor akkora összegű szavatolótkével rendelkezzenek, amely eléri legalább a következő tőkekövetelmények összegét:

- a) a hitelkockázat és a behajtható összegre vonatkozó kockázat esetén az összes üzleti tevékenységük tekintetében – kivéve a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységüket és a lekötött eszközeiket, amennyiben azokat a 2006/.../EK irányelv 13. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján levonták a szavatolótkéből – a kockázattal súlyozott kitettségérték 8 százaléka, ezen irányelv 3. szakaszával összhangban történő számítással;
- b) a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységük tekintetében a pozíciókockázat, a teljesítési, a partnerkockázat és amennyiben a 111-117. cikkben megállapított határértékeket meg lehet haladni az e határértékeket meghaladó nagykockázatvállalások esetén a 2006/.../EK irányelv 18. cikke és V. fejezetének 4. szakaszával összhangban meghatározott tőkekövetelmények szerint;
- c) valamennyi üzleti tevékenységük tekintetében a devizaárfolyam-kockázat és az árukockázat esetén a 2006/.../EK irányelv 18. cikkével összhangban meghatározott tőkekövetelmények; és
- d) valamennyi üzleti tevékenységük tekintetében a működési kockázat esetén a 4. szakasszal összhangban meghatározott tőkekövetelmények.

2005. szeptember 28., szerda

3. szakasz

Hitelkockázatra vonatkozó minimum szavatolóőke követelmények

76. cikk

A hitelintézeteknek a 78–83. cikkben előírt sztenderd módszert, vagy – ha azt az illetékes hatóságok a 84. cikkkel összhangban engedélyezik – a 84–89. cikkben előírt belső minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására a 75. cikk a) pontja alkalmazása céljából.

77. cikk

E szakasz alkalmazásában a „kitettség” eszközt vagy mérlegen kívüli tételt jelent.

1. alszakasz

Sztenderd módszer

78. cikk

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel egy eszköztétel kitettség értéke annak mérleg szerinti értékével egyenlő, és egy, a II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettség értéke értékének következő százalékkal egyenlő: 100 % ha teljes kockázatú tétel, 50 % ha közepes kockázatú tétel, 20 % ha közepes/ alacsony kockázatú tétel, 0 % ha alacsony kockázatú tétel. Az e bekezdés első mondatában említett mérlegen kívüli tételeket hozzá kell rendelni a II. mellékletben feltüntetett kockázati kategóriákhoz. Abban az esetben, ha egy hitelintézet a VIII. melléklet 3. része szerinti pénzügyi biztosítékok összetett módszerét használja, és a kitettség olyan értékpapírok vagy áruk formájában jelentkezik, amelyeket visszavásárlási ügylet, vagy értékpapír- és árukölcsönzési, illetve kölcsönvételi ügylet és letéti hitel keretében értékesítettek, biztosítékként jegyeztek be vagy adtak kölcsön, a kitettség értéket a VIII. melléklet 3. részének 34–59. pontjában előírt az ilyen értékpapíroknak, illetve áruknak megfelelő volatilitási kiigazítással kell növelni.

(2) Egy, a IV. mellékletben felsorolt származékos ügyletek kitettség értékét a III. melléklettel összhangban kell meghatározni, figyelembe véve az adósságmegújítási szerződések és egyéb nettósítási megállapodások hatásait a módszerek alkalmazása céljából, a III. melléklettel összhangban. A visszavásárlási ügylet, vagy értékpapír- és árukölcsönzési, illetve kölcsönvételi ügyletek, a hosszú elszámolási idejű ügyletek és letéti hitelügyletek kitettség értékét a III. melléklettel, illetve a VIII. melléklet 3. részével összhangban lehet megállapítani.

(3) Amennyiben egy kitettség előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tárgya, úgy az arra a tételre alkalmazandó kitettségi érték a 3. alszakasszal összhangban módosítható.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a központi szerződő féllel fennálló hitelkockázat kitettség értékét, amint azt az illetékes hatóságok megállapították, a III. melléklet 2. részének 6. pontjával bekezdésével összhangban kell megállapítani, feltéve, ha a központi szerződő fél hitelkockázata az ügylet valamennyi résztvevőjével napi alapon teljes mértékben fedezésre kerül.

79. cikk

(1) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

- a) központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- b) regionális közigazgatási szervekkel vagy helyi hatóságokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- c) közigazgatási szervekkel és nem üzleti jellegű vállalkozásokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- d) multilaterális fejlesztési bankokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- e) nemzetközi szervezetekkel szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- f) intézményekkel szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- g) vállalatokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- h) lakossági követelések vagy függő lakossági követelések;
- i) ingatlanon fedezett követelések vagy függő követelések;

2005. szeptember 28., szerda

- j) késedelmes tételek;
 - k) felügyelet által kiemelten kockázatosnak minősített kategóriába tartozó tételek;
 - l) követelések fedezett kötvények formájában;
 - m) értékpapírosítási pozíciók;
 - n) intézményekkel és vállalatokkal szemben fennálló rövid lejáratú követelések;
 - o) követelések kollektív befektetési formában (KBF) való részesedés formájában; vagy
 - p) egyéb tételek.
- (2) Az (1) bekezdés h) pontjában említett lakossági kitettségi osztályba való besoroláshoz a kitettségnek a következő feltételeket kell teljesítenie:
- a) a kitettség vagy magánszemélynek, illetve magánszemélyeknek, vagy kis- illetve közepes méretű vállalkozásoknak való kitettség;
 - b) a kitettségnek jelentős számú, hasonló jellegzetességekkel bíró kitettség egyikének kell lennie, ami által lényegesen csökkennek az ilyen kölcsönnyújtáshoz kapcsolódó kockázatok; és
 - c) az adós ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának a hitelintézettel, valamint az anyavállalatokkal és azok leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden késedelmet szenvedő kitettséget, kivéve azonban a lakóépület- vagy ingatlanfedezettel biztosított követeléseket vagy függő követeléseket, a hitelintézet tudomása szerint nem haladhatja meg az 1 millió EUR-t. A hitelintézetnek ésszerű lépéseket kell tennie, hogy megbizonyosodjon erről.

Az értékpapírok nem sorolhatók a lakossági kitettségi osztályba.

- (3) Lakossági lízing minimális díjának jelenértéke a lakossági kitettségi osztályba sorolható.

80. cikk

- (1) A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat a VI. melléklet 1. részének rendelkezéseivel összhangban valamennyi kitettségre alkalmazni kell, ha azokat nem vonták le a szavatolótőkéből. A kockázati súlyok alkalmazásának arra a kitettségi osztályra kell alapulnia, amelyhez a kitettséget hozzárendelték, valamint – a VI. melléklet 1. részében megállapított mértékig – a hitelminősítésre. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézmények (KHMI) hitelminősítéseinek használatával a 81–83. cikk rendelkezéseivel összhangban vagy az exporthitel ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, ahogy azt a VI. melléklet 1. része leírja.
- (2) A kockázati súly (1) bekezdésben említett alkalmazásának céljából a kitettségi értéket meg kell szorozni az ezen alszakasszal összhangban megjelölt vagy meghatározott kockázati súllyal.
- (3) Az intézményekkel szembeni kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettség értékek kiszámításának céljából a tagállamok döntenek arról, hogy az azon állam hitelminőségén alapuló módszert alkalmazzák, amelynek joghatósága alá az intézmény tartozik, vagy a VI. melléklettel összhangban az ügyfél intézmény hitelminőségén alapuló módszert alkalmazzák.
- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy kitettség hitelkockázattal szemben fedezett, úgy az arra a tételre alkalmazandó kockázati súly a 3. alszakasszal összhangban módosítható.
- (5) Az értékpapírosított kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 4. alszakasszal összhangban kell kiszámítani.
- (6) 100 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelni azokhoz a kitettségekhez, amelyekre nézve ezen alszakasz nem rendelkezik másképpen a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítását illetően.
- (7) Azon kitettségek kivételével, amelyek az 57. cikk a)–h) pontjában említett tételek formájában jelentkező kötelezettségeket eredményeznek, az illetékes hatóságok mentesíthetik e cikk (1) bekezdésének követelményei alól a hitelintézet azon ügyfelével szembeni kitettségét, amely neki anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, illetve olyan vállalat, amely vele a 83/349/EGK irányelv 12. cikke (1) bekezdése szerinti kapcsolatban áll, feltéve hogy teljesülnek a következő feltételek:
- a) az ügyfél intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;

2005. szeptember 28., szerda

- b) az ügyfél ugyanazon konszolidációba kerül teljes körű bevonásra, mint a hitelintézet;
- c) az ügyfél ugyanazon kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások alanya, mint a hitelintézet;
- d) az ügyfél ugyanabban a tagállamban rendelkezik székhellyel, mint a hitelintézet; és
- e) a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek a hitelintézet részére az ügyfél által történő visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható.

Az ilyen esethez 0 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelni.

(8) Azon kockázatok kivételével, amelyek az 57. cikk a)–h) pontjában említett tételek formájában jelentkező kötelezettségeket eredményeznek, az illetékes hatóságok mentesíthetik e cikk (1) bekezdésének követelményei alól a hitelintézet azon ügyfeleivel szembeni kitétséget, amelyek ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagjai, mint a kölcsönt nyújtó hitelintézet, feltéve hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a (7) bekezdés a), d) és e) pontjában meghatározott követelmények;
- b) a hitelintézet és az ügyfél között szerződéses vagy törvényben meghatározott kötelezettségvállalási viszony jött létre, amely védi ezeket a hitelintézeteket, és különösen biztosítja azok likviditását és fizetőképességét szükség esetén a csőd elkerülése érdekében (a továbbiakban: intézményvédelmi rendszer);
- c) a megállapodások biztosítják, hogy az intézményvédelmi rendszer kötelezettségeinek megfelelően biztosítani tudja a szükséges támogatást az azonnal rendelkezésére álló alapokból;
- d) az intézményvédelmi rendszer megfelelő és egységesen megállapított, a kockázatok megfigyelésére és osztályozására szolgáló rendszerekből áll (mely teljes áttekintést biztosít a kockázati helyzet felett valamennyi tag, valamint az intézményvédelmi rendszer egésze számára), melyek egyenlő lehetőségeket biztosítanak a befolyás gyakorlására; az ilyen rendszereknek megfelelően nyomon kell követniük az elmaradt teljesítésből eredő kockázatokat a VII. melléklet 4. része 44. pontjának megfelelően;
- e) az intézményvédelmi rendszer saját kockázati áttekintést végez, melyet közöl az egyes tagokkal;
- f) az intézményvédelmi rendszer évente legalább egyszer vagy egy olyan jelentést ad ki, amely tartalmazza a pénzügyi mérleget, az eredménykimutatást, valamint a helyzetjelentést és kockázati jelentést az intézményvédelmi rendszer egészére vonatkozóan, vagy egy olyan jelentést, mely tartalmazza az összesített pénzügyi mérleget, az összesített eredménykimutatást, valamint a helyzetjelentést és kockázati jelentést intézményvédelmi rendszer egészére vonatkozóan;
- g) az intézményvédelmi rendszer tagjaira nézve kötelező, hogy legalább 24 hónappal korábban jelezzék, amennyiben fel kívánják mondani a megállapodást;
- h) a b) pontban említett intézményvédelmi rendszer tagjai között a szavatolótőke kiszámításához, valamint bármely nem megfelelő szavatolótőke képzésének megállapításához elfogadott elemek többszörös felhasználását („többszörös kapcsolódás”) ki kell küszöbölni;
- i) az intézményvédelmi rendszer alapja a túlnyomórészt azonos profillal rendelkező hitelintézetek széles köréből álló tagság; és
- j) a rendszerek d) pontban hivatkozott megfelelőségét az érintett illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként jóvá kell hagynia és ellenőriznie kell.

Ilyen esetben 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

81. cikk

(1) Külső hitelminősítés csak akkor használható egy kitétség kockázati súlyának meghatározására a 80. cikkel összhangban, ha az azt nyújtó KHMI-t az illetékes hatóságok e cél tekintetében elismerték (a továbbiakban ezen alszakasz tekintetében: elismert KHMI).

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ismerik el a KHMI-t a 80. cikk alkalmazásának céljából, ha meggyőződnek arról, hogy minősítési módszertana eleget tesz a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményének, és az eredményül kapott hitelminősítések megfelelnek a hitelesség és átláthatóság követelményének. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a VI. melléklet 2. részében ismertetett technikai kritériumokat.

2005. szeptember 28., szerda

- (3) Ha egy tagállam illetékes hatóságai elismernek egy KHMI-t, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik azt a KHMI-t asaját értékelési eljárásuk lefolytatása nélkül.
- (4) Az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák az elismerési folyamat magyarázatát, valamint az elismert KHMI-k jegyzékét.

82. cikk

- (1) Az illetékes hatóságoknak meg kell állapítaniuk a VI. melléklet 2. részében ismertetett technikai kritériumok figyelembe vétele mellett, hogy az említett melléklet 1. részében ismertetett melyik hitelminőségi besoroláshoz kell hozzárendelni az elismert KHMI megfelelő hitelminősítéseit. Ezeknek a megállapításoknak tárgyilagossnak és következetesnek kell lenniük.
- (2) Amikor egy tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdés alapján megállapítást tettek, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik azt a megállapítást anélkül, hogy saját megállapítást tennének.

83. cikk

- (1) A hitelintézet kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítása során a KHMI hitelminősítései használatának következetesnek kell lennie és összhangban kell állnia a VI. melléklet 3. részével. A hitelminősítéseket nem szabad szelektív módon használni.
- (2) A hitelintézetek megrendelésre készült hitelminősítéseket használnak. A megfelelő illetékes hatóság engedélyével azonban nem megrendelt minősítéseket is használhatnak.

2. alszakasz**Belső minősítésen alapuló módszer****84. cikk**

- (1) Ezen alszakasszal összhangban az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy a belső minősítésen alapuló módszer (IRB módszer) alkalmazásával számítsák ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket. Minden egyes hitelintézet esetében külön engedélyre van szükség.
- (2) Engedélyezésre csak akkor kerülhet sor, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy a hitelintézetnek a hitelkockázat-kitettség-kezelési és -minősítési rendszerei megbízhatóak, teljes körben alkalmazottak és teljesítik különösképp a következő szövegeket a VII. melléklet 4. részével összhangban:
- a) a hitelintézet minősítési rendszerei biztosítják az adósok és ügyletek jellegzetességeinek érdemi minősítését, az érdemi kockázatmegkülönböztetést, valamint a pontos és következetes mennyiségi kockázatbecsléseket;
 - b) a tőkekövetelmények számítása során használt belső minősítések, a nem teljesítésre és a veszteségre tett becslések, valamint a kapcsolódó rendszerek és eljárások alapvető szerepet játszanak a kockázatkezelési és döntéshozatali folyamatban, valamint a hitelintézet hiteljövahagyásában, belső tőkeallokálásában és vállalatirányítási funkcióiban;
 - c) a hitelintézet hitelkockázat-ellenőrzési egységgel rendelkezik, amely felelős minősítési rendszereinek megfelelő függetlenségéért és illetéktelen befolyástól való mentességéért;
 - d) a hitelintézet valamennyi releváns adatot összegyűjti és tárolja, hogy hatékony módon támogassa hitelkockázatmérési és kezelési folyamatát; és
 - e) a hitelintézet dokumentálja minősítési rendszereit, azok kialakításának okait és érvényesíti minősítési rendszereit.

Amennyiben egy EU-szintű hitelintézet anyavállalat és leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holding-társaság anyavállalat és leányvállalatai az IRB-módszert egységesen alkalmazzák, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a VII. melléklet 4. részének minimumkövetelményeit az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.

- (3) Az IRB módszer alkalmazását kérelmező hitelintézetnek bizonyítania kell, hogy a szóban forgó IRB kitettségi osztályokra vonatkozóan olyan minősítési rendszereket alkalmazott az IRB módszer használatára való jogosultságot megelőző legalább három éven át, amelyek nagyjából összhangban voltak az a VII. melléklet 4. részében a belső kockázat mérésének és kezelésének céljából ismertetett minimumkövetelményekkel.

2005. szeptember 28., szerda

(4) Az LGD-k (nemteljesítéskori veszteségráták) és/vagy hitelegyenértékesítési faktorok saját becsléseinek alkalmazását kérelmező hitelintézetnek bizonyítania kell, hogy az LGD-kre és/vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra tett saját becsléseket olyan módon becsülte és alkalmazta az LGD-k és/vagy hitelegyenértékesítési faktorok saját becsléseinek használatára való jogosultságot megelőző legalább három éven át, amely nagyjából összhangban volt a VII. melléklet 4. részében e paraméterek saját becsléseinek használatára vonatkozóan ismertetett minimumkövetelményekkel.

(5) Ha egy hitelintézet már nem teljesíti az ezen alszakaszban ismertetett követelményeket, köteles az illetékes hatóságnak tervet előterjeszteni, amelyből kiderül, hogy a követelményeket hamarosan ismét teljesítik, vagy pedig bizonyítania kell, hogy a nem-teljesítés következménye nem jelentős.

(6) Ha az IRB módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és annak leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően.

85. cikk

(1) A 89. cikk sérelme nélkül a hitelintézetek, bármely anyavállalat és annak leányvállalatai kötelesek valamennyi kitettségre nézve az IRB módszert végrehajtani.

Az illetékes hatóságok hozzájárulásának függvényében a végrehajtás történhet lépésenként: ugyanazon üzleti egységen belül a 86. cikkben említett különböző kitettségi osztályok között, ugyanazon csoporton belül a különböző üzleti egységek között, vagy az LGD-kre vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazásakor a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyainak kiszámítására.

A 86. cikkben említett lakossági kitettségi osztály esetén a végrehajtás történhet lépésenként a kitettségi kategóriák között, amelyeknek a VII. melléklet 1. része 10–13. pontjának korrelációi felelnek meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett végrehajtásnak ésszerű, az illetékes hatóságokkal együtt megállapított időszakon belül kell megtörténnie. A végrehajtást az illetékes hatóságok által meghatározott szigorú kikötések mellett kell elvégezni. E kikötéseknek biztosítaniuk kell azt, hogy ne használják szelektív módon az (1) bekezdés szerinti rugalmasságot azon kitettségi osztályokra vagy üzleti egységekre vonatkozó minimum tőkekövetelmények csökkentésének célzatával, amelyeket még be kell vonni az IRB módszerbe vagy az LGD-kre és/vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések használatába.

(3) A bármely kitettségi osztályra az IRB módszert használó hitelintézetek kötelesek ezzel egyidőben az IRB módszert a részvényjellegű kitettségi osztályra vonatkozóan használni.

(4) E cikk (1)–(3) bekezdésére és a 89. cikkre is figyelemmel azok a hitelintézetek, amelyek a 84. cikk alapján engedélyt kaptak az IRB módszer használatára, nem térhetnek vissza az 1. alszakasz használatára a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása során, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

(5) E cikk (1)–(2) bekezdésére és a 89. cikkre is figyelemmel azok a hitelintézetek, amelyek a 87. cikk (9) bekezdése alapján engedélyt kaptak az LGD-kre vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések használatára, nem térhetnek vissza a 87. cikk (8) bekezdésében említett LGD értékek és hitelegyenértékesítési faktorok használatára, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

86. cikk

(1) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

- a) központi kormányzatokkal és központi bankokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- b) intézményekkel szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- c) vállalatokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;
- d) lakossági követelések vagy függő lakossági követelések;
- e) részvényjellegű követelések;
- f) értékpapírosítási pozíciók; vagy
- g) egyéb nem hitel-kötelezettséget megtestesítő eszközök.

2005. szeptember 28., szerda

(2) A következő kitettségeket mint központi kormányzatoknak és központi bankoknak való kitettséget kell kezelni:

- a) regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettséget, amelyet az 1. alszakasz alapján központi kormányzatokkal szembeni kitettséggént kezelnek; és
- b) olyan multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek, amelyek az 1. alszakasz alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak.

(3) A következő kitettségeket mint intézményeknek való kitettséget kell kezelni:

- a) regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségek, amelyeket az 1. alszakasz alapján nem központi kormányzatokkal szembeni kitettséggént kezelnek;
- b) közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, amelyeket az 1. alszakasz alapján intézményekkel szembeni kitettséggént kezelnek; és
- c) olyan multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek, amelyek az 1. alszakasz alapján nem kapnak 0 %-os kockázati súlyt.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában említett lakossági kitettségi osztályba való besoroláshoz a kitettségeknek a következő kritériumokat kell teljesíteniük:

- a) a kitettség vagy magánszeméllyel, illetve magánszeméllyekkel, vagy kis- illetve közepes méretű szervezettel szemben, feltéve hogy ez utóbbi esetben az adós ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának a hitelintézettel, valamint az anyavállalatokkal és azok leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, beleértve bármilyen, késedelmet szenvedő kitettséget, kivéve azonban a lakóépület- vagy ingatlanfedezettel biztosított követeléseket vagy függő követeléseket, a hitelintézet tudomása szerint – amelynek ezen állapot igazolására megelőzőleg ésszerű lépéseket kellett tennie – nem haladja meg az 1 millió EUR-t;
- b) a hitelintézet ezeket kockázatkezelése során hosszabb időszakon keresztül következetesen és hasonló módon kezeli;
- c) nem kezelik őket egyedileg a vállalati kitettségi osztályba tartozó kitettségekhez hasonló módon; és
- d) mindegyik kitettség jelentős számú hasonlóan kezelt kitettség egyikét jelenti.

Lakossági lízing minimális díjfizetések jelenértéke a lakossági kitettségi osztályba sorolható.

(5) A következő kitettségeket részvényjellegű kitettséggént kell besorolni:

- a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg; és
- b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez.

(6) A vállalati kitettségi osztályon belül a hitelintézetek, mint különleges hitelezési kitettségeket, külön azonosítják a következő jellegzetességekkel bíró kitettségeket:

- a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kimondottan fizikai eszközök finanszírozására és/vagy működtetésére hoztak létre;
- b) a szerződéses megállapodások a hitelezőt az eszközök és az általuk termelt jövedelem feletti jelentős mértékű ellenőrzéssel ruházzák fel; és
- c) a kötelezettség visszafizetésének fő forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független teljesítménye.

(7) Minden hitelkötelezettséget, amelyet nem rendeltek hozzá az (1) bekezdés a), b), és d)–f) pontjában említett kitettségi osztályokhoz, az azon bekezdés c) pontjában említett kitettségi osztályhoz kell hozzárendelni.

(8) Az (1) bekezdés g) pontjában említett kockázati osztályba fel kell venni a lízingbe vett vagyontárgyak maradványértékét, ha nem tartozik a VII. melléklet 3. részének 4. pontjában meghatározott lízingkitettségek közé.

(9) A hitelintézet által a kitettségek különböző kitettségi osztályokba való sorolásához használt módszertannak az idők folyamán megfelelőnek és következetesnek kell lennie.

2005. szeptember 28., szerda

87. cikk

- (1) A hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitétségmentékeket a 86. cikk (1) bekezdésének a)–e) vagy g) pontjában említett kitétségi osztályok egyikébe tartozó kitétségek esetén a VII. melléklet 1. részének 1–27. pontjával összhangban kell kiszámítani, amennyiben azokat nem vonták le a szavatoló-tőkéből.
- (2) A vásárolt követelések behajtható összegének kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitétség értékeket a VII. melléklet 1. részének 28. pontja szerint kell kiszámítani. Amennyiben a hitelintézetnek a nemteljesítési kockázatra és a vásárolt követelés behajtható összegének kockázatára vonatkozó vásárolt követeléseket illetően teljes mértékben folyamodhat a vásárolt követelések eladójához, nem kell alkalmazni a 87. és 88. cikkek a vásárolt követelésekre vonatkozó rendelkezéseit. Ezzel szemben a kitétség fedezettel biztosított kitétséggént kezelhető.
- (3) A hitelkockázattal és a behajtható összegre vonatkozó kockázattal kapcsolatos kockázattal súlyozott kitétségmentékek számításának a szóban forgó kitétséggel kapcsolatos vonatkozó paramétereken kell alapulnia. Ezek közé tartozik a nemteljesítés valószínűsége (PD), a nemteljesítéskori veszteségráta (LGD), a lejárat (M) és a kitétség kitétségi értéke. A PD-t és LGD-t külön és együttesen is figyelembe lehet venni, a VII. melléklet 2. részével összhangban.
- (4) A (3) bekezdéstől eltérve a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitétség értékeket a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitétség osztályba tartozó összes kitétség esetén a VII. melléklet 1. részének 17–26. pontjával összhangban kell kiszámítani az illetékes hatóságok jóváhagyása mellett. Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezik a hitelintézetnek a VII. melléklet 1. részének 25. és 26. pontjában ismertetett módszer használatát, ha a hitelintézet teljesíti a VII. melléklet 4. része 115–123. pontjának minimum követelményeit.
- (5) A (3) bekezdéstől eltérve a különleges ügyletek finanszírozása miatt felmerülő kitétség hitelkockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitétség értékek kiszámíthatók a VII. melléklet 1. részének 6. pontjával összhangban. Az illetékes hatóságok útmutatást tesznek közzé arról, hogy a hitelintézeteknek hogyan kell hozzárendelniük a kockázati súlyokat a VII. melléklet 1. részének 6. pontja szerinti különleges ügyletek finanszírozása miatt felmerülő kitétséghez, és jóváhagyják a hitelintézetek hozzárendelési módszertanát.
- (6) A 86. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett kitétségi osztályokba tartozó kitétségek esetén a hitelintézetek a PD-kre saját becsléseket tesznek, a 84. cikkel és a VII. melléklet 4. részével összhangban.
- (7) A 86. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett kitétségi osztályba tartozó kitétségek esetén a hitelintézetek az LGD-kre és a hitelegyenértékesítési faktorokra saját becsléseket tesznek, a 84. cikkel és a VII. melléklet 4. részével összhangban.
- (8) A 86. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában említett kitétségi osztályokba tartozó kitétségekre a hitelintézeteknek a VII. melléklet 2. részének 8. pontjában ismertetett LGD értékeket, valamint a VII. melléklet 3. része 9. pontjának a)–c) pontjában ismertetett hitelegyenértékesítési faktorokat kell alkalmazniuk.
- (9) A (8) bekezdéstől eltérve, a 86. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában említett kitétségi osztályokba tartozó összes kitétség esetén az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy az LGD-kre és a hitelegyenértékesítési faktorokra saját becsléseket használjanak a 84. cikkel és a VII. melléklet 4. részével összhangban.
- (10) Az értékpapírosított kitétségek és a 86. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kitétségi osztályba tartozó kitétségek esetén a kockázattal súlyozott kitétségmentéket a 4. alszakasszal összhangban kell kiszámítani.
- (11) Amennyiben egy kollektív befektetési formában (KBF) megjelenő kitétségek teljesítik a VI. melléklet 1. részének 77–78. pontjában ismertetett kritériumokat és a hitelintézet számára ismeretesek a KBF alapját képező kitétségei, a hitelintézet megvizsgálja ezen alap kitétségeket, hogy a kockázattal súlyozott kitétségmentékeket és a várható veszteség értékeket az ezen alszakaszban ismertetett módszerekkel összhangban számíthassa ki.

Amennyiben a hitelintézet nem teljesíti az ezen alszakaszban ismertetett módszerek használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitétségmentékeket és a várható veszteség értékeket a következő módszerekkel összhangban kell kiszámítani:

- a) a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitétségi osztályba tartozó kitétségek esetén a VII. melléklet 1. részének 19–21. pontjában ismertetett módszer. Ha e célból a hitelintézet nem tud különbséget tenni a nem-tőzsdei, tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitétségek között, az érintett kitétségeket, mint egyéb részvényjellegű kitétségeket kezeli;

2005. szeptember 28., szerda

- b) minden más, valamely kitettség alapját képező kitettség esetén az 1. alszakaszban ismertetett módszer, a következő módosítások mellett:
- a kitettségeket a megfelelő kitettségi osztályhoz rendelik, a kitettségek azon hitelminőségi besorolás kockázati súlyát kapják, amely közvetlenül azon hitelminőségi besorolás felett található, amelyet a kitettséghez rendes körülmények között rendelnének; és
 - a magasabb hitelminőségi besorolású kitettségek, amelyek rendes körülmények között 150 %-os kockázati súlyt kapnának, 200 %-os kockázati súlyt kapnak.

(12) Amennyiben egy kollektív befektetési formában megjelenő kitettségek nem teljesítik a VI. melléklet 1. részének 77–78. pontjában ismertetett kritériumokat, és a hitelintézet számára nem ismeretes a KBF alapját képező összes kitettsége, a hitelintézet megvizsgálja az alap kitettségeket, és a kockázattal súlyozott kitettség értékeket, valamint a várható veszteség értékeket a VII. melléklet 1. részének 19–21. pontjában ismertetett módszerrel számítja ki. Ha e célból a hitelintézet nem tud különbséget tenni a nem-tőzsdei, a tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket kezeli. E célból a nem részvényjellegű kitettségeket megtestesítő kitettségeket a VII. melléklet 1. részének 19. pontjában ismertetett osztályok (nem-tőzsdei, tőzsdei vagy egyéb részvényjellegű kitettségek) egyikéhez kell hozzárendelni, az ismeretlen kitettségeket pedig az egyéb részvényjellegű kitettségek osztályba kell sorolni.

A fent leírt módszer alternatívájaként a hitelintézetek harmadik felet is megbízhatnak a kockázattal korrigált átlagos kitettségértékeknek a KBF-k alapját képező kitettsége alapján a következő módszerek egyikével összhangban történő kiszámításával és az eredmények jelentésével, vagy a számításokat maguk is elvégezhetik, amennyiben megfelelően biztosított a számítás és a jelentés pontossága:

- a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a VII. melléklet 1. részének 17–19. pontjában ismertetett módszer. Ha e célból a hitelintézet nem tud különbséget tenni a nem-tőzsdei, tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket kezeli; vagy
- b) minden más alapkitettség esetén az 1. alszakaszban ismertetett módszer, a következő módosítások mellett:
 - a kitettségeket a megfelelő kitettségi osztályhoz rendelik, a kitettségek azon hitelminőségi besorolás kockázati súlyát kapják, amely közvetlenül azon hitelminőségi besorolás felett található, amelyet a kitettséghez rendesen körülmények között rendelnének; és
 - a magasabb hitelminőségi besorolású kitettségekhez, amelyek rendes körülmények között 150 %-os kockázati súlyt kapnának, 200 %-os kockázati súlyt rendelnek.

88. cikk

(1) A 86. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett kitettségi osztályok egyikébe tartozó kitettségek esetén a várható veszteség értékeket a VII. melléklet 1. részének 29–35. pontjában ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.

(2) A várható veszteségértékek VII. melléklet 1. részének 27–33. pontjával összhangban történő kiszámításának ugyanazokra a bemeneti PD-, LGD-számadatokra, valamint valamennyi kockázat esetén a 87. cikkel összhangban a kockázattal súlyozott kitettség értékek kiszámítására használt kitettségértékre kell alapulnia. Olyan behajthatatlan követelések miatti veszteségek esetén, ahol a hitelintézetek saját LDG-bebecsléseiket veszik alapul, a várható veszteségre (EL-érték) a hitelintézet azon legpontosabb becslésének (EL_{BE}) felel meg, amely a behajthatatlan követelés miatti veszteségre vonatkozik a VII. melléklet 4. részének 80. pontja szerint.

(3) Az értékpapírosított kitettségek esetén a várható veszteségértékeket a 4. alszakasszal összhangban kell kiszámítani.

(4) A 86. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a várható veszteségérték nulla.

(5) A behajtható összegre vonatkozó kockázat várható veszteségértékeit a VII. melléklet 1. részének 35. pontjában ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.

(6) A 87. cikk (11) és (12) bekezdésében említett kitettségek esetén a várható veszteségértékeket a VII. melléklet 1. részének 29–35. pontjában ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.

89. cikk

(1) Az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően azok a hitelintézetek, amelyeknek egy vagy több kitettségi osztályra nézve engedélyezett az IRB módszer használata a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása során, az 1. alszakaszt alkalmazhatják a következőkre:

- a) a 86. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségi osztály, amennyiben a jelentős ügyfelek száma korlátozott és a hitelintézet számára indokolatlan terhet jelentene minősítési rendszer bevezetése ezen ügyfelekre nézve;
- b) a 86. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kitettségi osztály, amennyiben a jelentős ügyfelek száma korlátozott és a hitelintézet számára indokolatlan terhet jelentene minősítési rendszer bevezetése ezen ügyfelekre nézve;
- c) kitettségek nem jelentős üzleti egységekben, valamint kitettségi osztályok, amelyek a méret és az észlelt kockázati profil tekintetében lényegtelenek;
- d) a székhely szerinti tagállam központi kormányzataival, valamint azok regionális kormányzataival, helyi hatóságaival és közigazgatási szerveivel szembeni kitettségek, amennyiben:
 - i. külön közszabályozás miatt a kitettség tekintetében nincs különbség a központi kormányzattal szembeni kitettségek és az egyéb kitettségek között; és
 - ii. a központi kormányzattal szembeni kockázatokhoz az 1. alszakasz szerint 0 %-os kockázati súly tartozik;
- e) a hitelintézet olyan ügyféllel szembeni kitettségei, amely neki anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve, hogy az ügyfél intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény, vagyongazdálkodó társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak vagy egy olyan vállalkozás, amelynél a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat áll fenn, valamint olyan, hitelintézetek közötti kitettség, amely megfelel a 80. cikk (8) bekezdésében foglalt követelményeknek;
- f) olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitettségek, amelyek hitelkötelezettségei az 1. alszakasz szerint 0 % kockázati súlyt kapnak (ideértve azokat a köztámogatásban részesülő szervezeteket, amelyeknél alkalmazható a nulla kockázati súly);
- g) a gazdaság meghatározott ágazatainak előmozdítására irányuló jogalkotási programok keretében felmerült olyan részvényjellegű kitettségek, amikor is a hitelintézet jelentős támogatást kap a részesedés megszerzésére, és ami magában foglalja a kormányzati felvigyázás bizonyos formáját és a tőkerészesedés-befektetések megszorításait. Ez a kizárás az eredeti szavatolótőke 10 %-ának és a kiegészítő szavatolótőkének az összegére korlátozódik;
- h) a VI. melléklet 1. részének (40) bekezdése szerinti kitettségek, amelyek teljesítik az ott felsorolt feltételeket; vagy
- i) állami és állam által viszontbiztosított garanciák a VIII. melléklet 2. rész 19. pontja értelmében.

Ez a bekezdés nem akadályozza meg az egyéb tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy engedélyezzék az 1. alszakasz szabályainak alkalmazását olyan részvényjellegű kitettségek esetében, amelyek ilyen módon történő kezelése más tagállamokban engedélyezett.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lényegesnek kell tekinteni a hitelintézet részvényjellegű kitettségi osztályát, ha azok összesített értéke – figyelmen kívül hagyva az (1) bekezdés g) pontjában említett, az állami programok keretében felmerült részvényjellegű kitettségeket – átlagosan az előző évhez viszonyítva meghaladja a hitelintézet szavatolótőkéje 10 %-át. Ez a határérték a hitelintézet szavatolótőkéjének 5 %-a, ha a részvényjellegű kitettségek száma 10 egyedi részesedésnél kevesebb.

3. alszakasz

Hitelkockázat-mérséklés

90. cikk

Ezen alszakasz alkalmazásában a „hitelt nyújtó hitelintézet” azt a hitelintézetet jelenti, amelyik a kérdéses kitettséggel rendelkezik, függetlenül attól, hogy az hitelből ered-e vagy sem.

2005. szeptember 28., szerda

91. cikk

A 78–83. cikk szerinti sztenderd módszert vagy a 84–89. cikk szerinti IRB módszert használó, de a 87–88. cikk értelmében az LGD-re és a hitelegyenértékesítési faktorokra tett saját becsléseket nem alkalmazó hitelintézetek ezen alszakasszal összhangban hitelkockázat-mérséklést érvényesíthetnek a kockázattal súlyozott kitétségmentékek számítása során a 75. cikk a) pontja alkalmazásának céljából vagy adott esetben a várható veszteségértékek számításakor az 57. cikk q) pontjában és a 63. cikk (3) bekezdésében említett számítás alkalmazásának céljából.

92. cikk

(1) A hitelkockázattal szembeni fedezet biztosítására használt módszernek a hitelt nyújtó hitelintézet által fogadatosított intézkedésekkel és lépésekkel, valamint az általa végrehajtott eljárások és szabályzatok által valamennyi érintett tagállamban jogi hatállyal bírónak kell lennie és érvényesíthető hitelkockázat-fedezeti szabályozást kell eredményeznie.

(2) A hitelt nyújtó hitelintézet a hitelkockázat-fedezeti szabályozás hatékonyságának biztosítására és a kapcsolódó kockázatok kezelésére megfelelő lépéseket tesz.

(3) Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén csak olyan eszközök ismerhetők el biztosítékként, amelyek eléggé likvidek és értékük az idők során eléggé stabil ahhoz, hogy a kockázattal súlyozott kitétségmentékek kiszámítására használt módszerre és az engedélyezhető elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosságot biztosítsanak az elért hitelkockázat-fedezetet illetően. Kizárólag a VIII. melléklet 1. részében ismertetett eszközök ismerhetők el.

(4) Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a hitelt nyújtó hitelintézetnek jogában áll előre meghatározott időközönként likvidálnia vagy megtartania a védelmet biztosító eszközöket az adós, vagy adott esetben a biztosíték kezelőjének nem teljesítése, fizetéseképtelensége vagy csődje vagy az ügyleti dokumentációkban ismertetett egyéb hitel-esemény esetén. A biztosítékként használt eszközök értéke és az adós hitelminősítése között nem lehet aránytalanul magas a korreláció foka.

(5) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén csak akkor ismerhető el a kötelezettségvállalás, ha az azt nyújtó fél eléggé megbízható és a hitelkockázattal szembeni védelmet biztosító megállapodásnak valamennyi érintett tagállamban jogi hatálya van és végrehajtható, így a kockázattal súlyozott kitétségmentékek kiszámítására használt módszerre és az engedélyezhető elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosság biztosított az elért hitelkockázat fedezetet illetően. E célból kizárólag a VIII. melléklet 1. részében ismertetett hitelkockázattal szembeni védelmet nyújtó személyek és hitelkockázattal szembeni védelmet biztosító megállapodás típusok jöhetnek szóba.

(6) A VIII. melléklet 2. részében ismertetett minimumkövetelményeknek meg kell felelni.

93. cikk

(1) Amennyiben a 92. cikk követelményei teljesülnek, a kockázattal súlyozott kitétségmentékek és adott esetben a várható veszteség értékek számítása módosítható a VIII. melléklet 3–6. részével összhangban.

(2) Az a kitétség, amelyre nézve hitelkockázat-mérséklés történt, nem eredményezhet a kockázattal súlyozott kitétségmenték vagy a várható veszteségérték tekintetében magasabb értéket, mint az egyébként azonos kitétség, amelyre nézve nem történt hitelkockázat-mérséklés.

(3) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitétség érték már figyelembe veszi a hitelkockázattal szembeni fedezetet a 78–83. vagy a 84–89. cikk alapján, úgy a hitelkockázattal szembeni fedezet a továbbiakban nem ismerhető el ezen alszakasz szerint.

4. alszakasz

Értékpapírosítás

94. cikk

Amennyiben a hitelintézet olyan kitétségi osztályra nézve használja az 78–83. cikkben ismertetett sztenderd módszert a kockázattal súlyozott kitétségmentékek kiszámításakor, amelyhez a 79. cikk szerint az értékpapírosított kitétségeket rendelnek, úgy az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitétségmentékét a IX. melléklet 4. részének 1–36. pontjával összhangban számítja ki.

Minden más esetben a IX. melléklet 4. részének 1–5. és 37–76. pontjával összhangban számítja ki a kockázattal súlyozott kitétség értékét.

2005. szeptember 28., szerda

95. cikk

(1) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetől jelentős, értékpapírosított kitétségekkel származó hitelkockázat továbbítására került sor a IX. melléklet 2. részének feltételeivel összhangban, akkor ez a hitelintézet:

- a) hagyományos értékpapírosítás esetén kizárhatja a kockázattal súlyozott kitétség értékek és adott esetben a várható veszteség értékek számításából azokat a kitétségeket, amelyeket értékpapírosított; és
- b) szintetikus értékpapírosítás esetén az értékpapírosított kitétségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitétségmentéket és adott esetben a várható veszteségmentéket a IX. melléklet 2. részével összhangban számíthatja.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés alkalmazandó, az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet a IX. mellékletben az értékpapírosításba bevonható pozíciókra vonatkozóan előírt kockázattal súlyozott kitétségmentéket köteles kiszámítani.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek nem sikerül jelentős mértékű hitelkockázatot továbbítania az (1) bekezdéssel összhangban, úgy egy olyan pozícióra nézve sem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitétségmentét, amely szerepelhet az érintett értékpapírosításban.

96. cikk

(1) Az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitétségmentének kiszámítására a kockázati súlyokat a pozíció kitétségi értékéhez kell rendelni a IX. melléklettel összhangban, a pozíció hitelminőségének alapján, amely megállapítható egy külső hitelminősítő intézmények hitelminősítésének segítségével vagy a IX. mellékletben ismertetett egyéb módon.

(2) Amennyiben az értékpapírosításban különböző tranche-okkal azembeni kitétség áll fenn, minden egyes tranche-sal szembeni kitétséget külön értékpapírosítási pozíciónak kell tekinteni. Az értékpapírosítási pozíciók esetén a hitelkockázat elleni fedezetet nyújtókat úgy kell tekinteni, hogy azok pozíciókkal rendelkeznek az értékpapírosításban. Az értékpapírosítási pozíciókhoz tartoznak az olyan értékpapírosításból fakadó kitétségek, amelyek származtatott kamatláb- vagy devizaügyletből származnak.

(3) Amennyiben az értékpapírosítási pozíció előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tárgya, az arra a pozícióra alkalmazandó kockázati súlyt módosítani lehet a 90–93. cikkel összhangban, a IX. mellékletet is figyelembe véve.

(4) Az 57. cikk r) pontjára és a 66. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel a kockázattal súlyozott kitétségmentet be kell vonni a hitelintézet kockázattal súlyozott kitétségmenteinek teljes összegébe a 75. cikk a) pontja alkalmazásában.

97. cikk

(1) Külső hitelminősítő intézmények hitelminősítése csak akkor használható egy értékpapírosítási pozíció kockázati súlyának meghatározására a 96. cikkel összhangban, ha a külső hitelminősítő intézményt az illetékes hatóságok e rendeltetés tekintetében elismerték (a továbbiakban: elismert külső hitelminősítő intézmény).

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ismerik el a külső hitelminősítő intézményt az (1) bekezdés alkalmazásának céljából, ha a VI. melléklet 2. részének technikai kritériumait figyelembe véve meggyőződtek arról, hogy az megfelel a 81. cikkben megállapított követelményeknek, és az értékpapírosítás terén bizonyította képességeit, amit az erőteljes piac általi elfogadottság támaszthat alá.

(3) Ha egy tagállam illetékes hatóságai elismernek egy külső hitelminősítő intézményt az (1) bekezdés alkalmazásának céljából, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik ezt a külső hitelminősítő intézményt saját értékelési eljárásuk lefolytatása nélkül.

(4) Az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák az elismerési eljárás magyarázatát, valamint az elismert külső hitelminősítő intézmények listáját.

(5) Az (1) bekezdés érdekében történő alkalmazáshoz az elismert külső hitelminősítő intézmény hitelminősítésének meg kell felelnie a hitelesség és átláthatóság IX. melléklet 3. részében megnevezett elveinek.

98. cikk

(1) A kockázati súlyok értékpapírosítási pozíciókra való alkalmazásának céljából az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy a IX. mellékletben ismertetett melyik hitelminőségi besoroláshoz kell hozzárendelni az elismert külső hitelminősítő intézmény megfelelő hitelminősítéseit. Ezeknek a megállapításoknak tárgyilagosságnak és következetesnek kell lenniük.

2005. szeptember 28., szerda

(2) Amikor egy tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdés alapján megállapítást tettek, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik azt a megállapítást anélkül, hogy saját megállapítást tennének.

99. cikk

A hitelintézet kockázattal súlyozott kitettségértékeinek 96. cikk szerinti kiszámítása során a külső hitelminősítő intézmény hitelminősítései használatának következetesnek kell lennie és összhangban kell állnia a IX. melléklet 3. részével. A hitelminősítéseket nem szabad szelektív módon használni.

100. cikk

(1) A lejárat előtti visszaadást lehetővé tevő záradékkal rendelkező rulírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet a IX. melléklettel összhangban kiegészítő, kockázattal súlyozott kitettség értéket köteles kiszámítani a lejárat előtti visszaadás lehetőségét biztosító kikötés alkalmazásának eredményeként emelkedő hitelkockázat kockázata miatt.

(2) Ezen alkalmazásban a rulírozó megállapodásból származó kitettség olyan kitettség, amelynél az ügyfelek kintlévőségének egyenlegei az ügyfelek hitelfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhatnak, a lejárat előtti visszaadást lehetővé tevő rendelkezés pedig olyan záradék a szerződésben, amely meghatározott események bekövetkeztekor előírja a befektető pozícióinak visszafizetését a kibocsátott értékpapírok eredetileg meghatározott lejáratá előtt.

101. cikk

(1) A befektetők potenciális vagy tényleges veszteségei csökkentésének érdekében az értékpapírosítást kezdeményező, amely egy értékpapírosítás vonatkozásában a 95. cikk szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitettségértékét, vagy egy értékpapírosítási programot kezelő hitelintézet nem nyújthat segítséget az értékpapírosításhoz a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan.

(2) Ha az értékpapírosítást kezdeményező vagy az értékpapírosítási programot kezelő hitelintézet az értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az illetékes hatóság előírja számára, hogy valamennyi értékpapírosított kitettségre nézve legalább annyi tőkét kell tartalékolnia, mintha azokat nem értékpapírosították volna. A hitelintézet nyilvánosságra hozza, hogy szerződésen kívüli támogatást nyújtott, és ismerteti ennek a szabályozói tőkére gyakorolt hatását.

4. szakasz

A működési kockázat minimum szavatolótőke-követelményei

102. cikk

(1) Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézetek számára, hogy szavatolótőkével rendelkezzenek a működési kockázattal szemben a 103., 104. és 105. cikkben ismertetett módszerekkel összhangban.

(2) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a 104. cikkben ismertetett módszert használó hitelintézetek nem térhetnek vissza a 103. cikkben ismertetett módszer használatára, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

(3) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a 105. cikkben ismertetett módszert használó hitelintézetek nem térhetnek vissza a 103. vagy 104. cikkben ismertetett módszer használatára, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

(4) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek a módszerek kombinált használatát, a X. melléklet 4. részével összhangban.

103. cikk

Az alapvető mutató módszere szerint a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény a megfelelő mutató egy bizonyos százaléka a X. melléklet 1. részében ismertetett paraméterekkel összhangban.

104. cikk

(1) A sztenderd módszer szerint a hitelintézetek tevékenységeiket üzletágak szerint bontják meg, a X. melléklet 2. részében ismertetett módon.

(2) Mindegyik üzletágra nézve a hitelintézetek a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt a megfelelő mutató egy bizonyos százalékaként számítják ki a X. melléklet 2. részében ismertetett paraméterekkel összhangban.

2005. szeptember 28., szerda

- (3) Bizonyos feltételek mellett egyes üzletágakra nézve az illetékes hatóságok a X. melléklet 2. részének (5)–(11) bekezdése szerint engedélyezhetik a hitelintézetnek egy alternatív irányadó mutató használatát a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény megállapítására.
- (4) A sztenderd módszer szerint a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény minden egyes üzletág működési kockázatára vonatkozó tőkekövetelmények összege.
- (5) A sztenderd módszerre vonatkozó paramétereket a X. melléklet 2. része határozza meg.
- (6) A sztenderd módszert akkor használhatják a hitelintézetek, ha teljesítik a X. melléklet 2. részében ismertetett kritériumokat.

105. cikk

- (1) A hitelintézetek a fejlett mérési módszert használhatják a saját, a működési kockázat mérésére szolgáló rendszereik alapján, feltéve, hogy az illetékes hatóság kifejezetten jóváhagyja az érintett modellek használatát a szavatolótőke-követelmény kiszámítására.
- (2) A hitelintézeteknek bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságaiknak, hogy teljesítik a X. melléklet 3. részében ismertetett minősítési kritériumokat.
- (3) Ha a fejlett mérési módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően. Az alkalmazás során figyelembe kell venni a X. melléklet 3. részében felsoroltakat.
- (4) Amennyiben egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és leányvállalatai egységes fejlett mérési módszert alkalmaznak, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a X. melléklet 3. részének minősítési kritériumait az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.

5. szakasz

Nagykockázatok vállalása

106. cikk

- (1) A „kítettiségek” e szakasz alkalmazásában, a 3. szakasz 1. alszakaszában említett bármely eszköz és mérlegen kívüli tétel az ott előírt kockázati súlyok vagy kockázati fokozatok alkalmazása nélkül értendőek.

A IV. mellékletben említett tételekből származó kockázatokat a III. mellékletben leírt módszerek valamelyike alapján kell kiszámítani. E szakasz céljából a III. melléklet 2. részének 2. pontját is kell alkalmazni.

Az illetékes hatóságok hozzájárulásával a szavatolótőke által teljes mértékben fedezett elemek kizárhatók a kítettiségek meghatározásából, feltéve hogy az ilyen tőkeelemek nem szerepelnek a hitelintézet szavatolótőkéjében a 75. cikk alkalmazásának céljából vagy más olyan ellenőrző mutatók kiszámításában, amelyekről ez az irányelv és más közösségi jogszabályok rendelkeznek.

- (2) A kítettiségek nem foglalják magukban:
- devizaügyletek esetében azokat a kítettiségeket, amelyek a szokásos elszámolási eljárás során a fizetést követő 48 órán belül merülnek fel; vagy
 - értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kítettiségeket, amelyek a szokásos elszámolás során a fizetést vagy az értékpapírok szállítását követő – a korábbi eseménytől számított – 5 munkanapon belül merülnek fel.

107. cikk

E szakasz alkalmazásában a „hitelintézet” fogalma a következőkre terjed ki:

- a hitelintézet, beleértve annak harmadik országban lévő fióktelepeit; és
- minden olyan magán- vagy állami vállalkozás, beleértve annak fióktelepeit, amely megfelel a hitelintézet meghatározásának, és amelyet egy harmadik országban engedélyeztek.

2005. szeptember 28., szerda

108. cikk

Egy hitelintézet esetében a kitettség egy ügyfélhez vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjához kapcsolódóan akkor tekinthető nagykockázatvállalásnak, ha értéke eléri vagy meghaladja a szavatolótőke 10 %-át.

109. cikk

Az illetékes hatóságok előírják, hogy minden hitelintézetnek megbízható igazgatási és számviteli eljárásokkal, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal kell rendelkeznie ezen irányelvvel összhangban az összes nagykockázat vállalásának és azok későbbi változásainak megállapítása és nyilvántartása céljából, valamint a kitettségek figyelemmel kísérése érdekében, az egyes hitelintézetek saját kockázatkezelési stratégiájának fényében.

110. cikk

(1) A hitelintézet minden nagykockázatot bejelent az illetékes hatóságoknak.

A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a jelentést – belátásuk szerint – az alábbi két módszer valamelyike szerint kell teljesíteni:

- a) évente legalább egyszeri jelentéskészítés az összes nagykockázatról, továbbá az újonnan felmerülő összes nagykockázat vállalásáról és a már fennálló nagykockázatoknak a legutóbbi jelentéshez képest legalább 20 %-os mértékű növekedéséről beszámoló évközi jelentések készítése; vagy
- b) évente legalább négyszer jelentéskészítés az összes nagykockázatról.

(2) Azon eset kivételével, amikor a hitelintézetek a biztosíték elismerésére vonatkozóan a 114. cikkhez folyamodnak a kitettség érték kiszámításakor a 111. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása céljából, nem kell beszámolni az e cikk (1) bekezdésében megállapított módon a 113. cikk (3) bekezdésének a)-d) és f)-h) pontja szerint kivételt képező kitettségekről és az (1) bekezdés b) pontjában megállapított beszámolási gyakoriság évi két alkalomra csökkenthető a 113. cikk (3) bekezdés e) és i) pontjában, valamint a 115. és 116. cikkben említett kitettségek esetében.

Amennyiben egy hitelintézet erre a bekezdésre hivatkozik, a mentességre okot adó esemény bekövetkezését követően legalább egy évig nyilvántartást vezet a felhozott indokokról, abból a célból, hogy az illetékes hatóságok meg tudják állapítani, hogy az indokolt-e vagy sem.

(3) A tagállamok előírhatják a hitelintézetek számára, hogy elemezzék a biztosíték nyújtójával szembeni kockázatot a lehetséges koncentráció tekintetében, és szükség esetén intézkedéseket tegyenek, illetve bármilyen jelentős megállapításról tájékoztassák az illetékes hatóságukat.

111. cikk

(1) A hitelintézet nem vállalhat olyan kockázatot egy ügyfél vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja tekintetében, amelynek értéke meghaladja a szavatolótőke 25 %-át.

(2) Amennyiben az ügyfél vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja a hitelintézeti anyavállalata vagy leányvállalata és/vagy az említett anyavállalat egy vagy több leányvállalata, az (1) bekezdésben megállapított százalékos arányt 20 %-ra kell csökkenteni. A tagállamok ugyanakkor mentesíthetik az ilyen ügyfelekkel kapcsolatban vállalt kockázatokat a 20 %-os korlátozás alól, amennyiben más intézkedésekkel vagy eljárásokkal gondoskodnak az ilyen kockázatok különleges figyelemmel kíséréséről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az Európai Bankbizottságot az ilyen intézkedések vagy eljárások tartalmáról.

(3) A hitelintézet által vállalt nagykockázatok összértéke nem haladja meg a szavatolótőke 800 %-át.

(4) A hitelintézetnek mindenkor be kell tartania az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított korlátozásokat kockázatvállalásaival kapcsolatban. Ha kivételes esetben a kockázatok meghaladják ezeket a korlátozásokat, ennek tényét haladéktalanul jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, amelyek, ha a körülmények lehetővé teszik, korlátozott tartamú időt biztosítanak a hitelintézetnek a határértékek elérésére.

112. cikk

(1) A 113–117. cikk alkalmazásában a „garancia” magában foglalja a 90–93. cikk alapján elismert hitelderivatívákat a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kivételével.

2005. szeptember 28., szerda

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, amelynek 113–117. cikke alapján az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerése engedélyezhető, az elismerhetőséghez teljesíteni kell az elismertségi és egyéb minimumkövetelményeket, amelyeket a 90–93. cikk ismertet a 78–83. cikk szerinti kockázattal súlyozott kitétséértékek kiszámításának alkalmazása céljából.

(3) Amennyiben egy hitelintézet a 114. cikk (2) bekezdését alkalmazza, a hitelkockázattal szembeni fedezet elismerésére a 84–89. cikk szerinti megfelelő követelmények vonatkoznak.

113. cikk

(1) A tagállamok a 111. cikkben foglaltaknál szigorúbb korlátozásokat is megállapíthatnak.

(2) A tagállamok teljes egészében vagy részlegesen kivonhatják a 111. cikk (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazása alól a hitelintézet által az anyavállalatával, annak leányvállalatával vagy saját leányvállalatával kapcsolatban vállalt kockázatokat, amennyiben ezekre a vállalatokra – ennek az irányelvnek, vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelően – kiterjed a hitelintézetre vonatkozó összevont alapú felügyelet.

(3) A tagállamok teljesen vagy részlegesen kivonhatják a 111. cikk alkalmazása alól a következő kitétségeket:

- a) követeléseket megtestesítő eszköztételek központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szemben, amelyekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a 78–83. cikk alapján;
- b) követeléseket megtestesítő eszköztételek nemzetközi szervezetekkel vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szemben, amelyekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a 78–83. cikk alapján;
- c) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket központi kormányzatok, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy közszektorbeli intézmények kifejezett garanciái biztosítanak, ahol a garanciát nyújtó szervezettel szembeni követelésekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a 78–83. cikk alapján;
- d) más olyan kockázatvállalások, amelyek központi kormányzatoknak, központi bankoknak, közszektorbeli intézményeknek, nemzetközi szervezeteknek vagy multilaterális fejlesztési bankoknak tulajdoníthatók, vagy amelyeket ezek az intézmények garantálnak, amelyekhez biztosíték hiányában a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének az azon szervezettel szembeni követelések, amely szervezetnek a kitétség tulajdonítható vagy amely szervezet a garanciát nyújtja;
- e) központi kormányokkal vagy központi bankokkal szemben fennálló, a fenti a) bekezdésben nem említett követeléseket és más kockázatvállalásokat megtestesítő eszköztételek, amelyeket a hitelfelvevők nemzeti valutájában denomináltak és – adott esetben – finanszíroznak;
- f) eszköztételek és más kockázatvállalások, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon központi kormányzatok vagy központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy a tagállamok regionális vagy helyi hatóságai, illetve közszektorbeli intézmények által hitelviszonyt megtestesítő értékpapír formájában kibocsátott biztosítékkal fedeznek, amely értékpapírok azok kibocsátójával szemben olyan követeléseket testesítenek meg, amelyekhez a 78–83. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt rendelnének;
- g) olyan eszköztételek és más kockázatok, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – készpénzletévből álló fedezet biztosít, amelyet a hitelt nyújtó hitelintézetnél, vagy annál a hitelintézetnél helyeztek el, amely a hitelt nyújtó intézmény anya- vagy leányvállalata;
- h) olyan eszköztételek és más kockázatvállalások, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – letéti bizonylat formájú fedezet biztosít, amelyet a hitelt nyújtó hitelintézet, vagy az a hitelintézet bocsátott ki, amely a hitelt nyújtó hitelintézeti anya- vagy leányvállalata, és amelyeket valamelyiküknél helyeztek el;
- i) intézményekkel szemben fennálló egyéves vagy rövidebb futamidejű követeléseket és más kockázatvállalásokat képviselő eszköztételek, amelyek ugyanakkor nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótokéjének;
- j) egyéves vagy rövidebb lejáratú olyan intézményekkel szembeni követeléseket és más kockázatvállalásokat megtestesítő eszköztételek, amelyek nem hitelintézetek, de megfelelnek a VI. melléklet 1. részének 85. pontjában említett feltételeknek, és amely tételek ugyanannak a bekezdésnek megfelelően biztosítottak;
- k) egyéves vagy rövidebb lejáratú kereskedelmi váltók és más hasonló váltók, amelyek más hitelintézetek cégáírását viselik;

2005. szeptember 28., szerda

- l) a VI. melléklet 1. részének 68–70. pontjában meghatározott fedezett kötvények;
- m) későbbi összehangolásig, a 122. cikk (1) bekezdésében említett biztosítótársaságokban birtokolt részesedések, az ilyen részesedést megszerző hitelintézet szavatolótőkéjének 40 %-áig;
- n) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szemben fennálló követeléseket képviselő eszköztételek, amelyekkel a hitel nyújtó hitelintézet a jogszabályi és alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénzelszámolási műveletekért felelősek;
- o) olyan kockázatok, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – az f) pontban említett értékpapíroktól különböző értékpapírokból álló fedezet biztosít;
- p) olyan hitelek, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – lakóingatlanra terhelt jelzálog, vagy az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvény szerint vagy későbbi, ezzel egyenértékű jogszabályok alapján működő finn lakásépítő társaságok részvényei biztosítanak, valamint amelyeket olyan lízingügyletek biztosítanak, amelyek alapján a lízingbeadó 100 %-ban megtartja a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjogát, amennyiben a lízingbe vevő nem gyakorolta vételi opcióját – minden esetben az érintett lakóingatlan értékének 50 %-áig;
- q) a következők, amennyiben azok a 78–83. cikk szerint 50 %-os kockázati súlyt kapnának, és csak az érintett ingatlan értékének 50 %-áig:
- i. irodákon vagy más üzlethelyiségekre bejegyzett jelzálogjog fedezetével, vagy olyan finn lakásépítő társaságok részvényei formájában biztosított kitettségek, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek, az irodák vagy más üzlethelyiségek vonatkozásában; és
- ii. irodákra vagy más üzlethelyiségekre irányuló ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos kitettségek;
- Az ii. pont alkalmazásának céljából a tagállamok illetékes hatóságai 2011. december 31-ig engedélyezhetik a hitelintézeteknek az érintett ingatlan értéke 100 %-ának elismerését. Az időszak végén ezt a bánásmódot felül kell vizsgálni. A tagállamok értesítik a Bizottságot, ha élnek ezzel a kedvezményes elbánással.
- r) a II. mellékletben említett közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételek 50 %-a;
- s) az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében a hitelgaranciáktól különböző garanciák, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézeti jogállással rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak, és összegükre 20 %-os kockázati súlyozás vonatkozik; és
- t) a II. mellékletben említett alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételek, amennyiben olyan megállapodás született az ügyféllel vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával, amelynek alapján csak akkor vállalható a kockázat, ha biztosítva van, hogy az nem vezet a 111. cikk (1)–(3) bekezdése szerint érvényes határértékek túllépéséhez.

A g) pont alá kell sorolni a hitelintézet által kibocsátott hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírhoz kapcsolódóan kapott készpénzt, az ügyfélnek a hitelintézet által nyújtott kölcsönöket és a hitelintézetnél elhelyezett betéteket, amelyek a 90–93. cikk alapján mérlegen belüli nettósítási megállapodás tárgyát képezik.

Az o) pont alkalmazásának céljából a biztosítékként felhasznált értékpapírokat piaci áron kell értékelni, és olyan értékkel kell bírniuk, amely meghaladja a biztosított kockázatvállalásokat, továbbá vagy a tőzsdei kereskedelembe kell részt venniük, vagy ténylegesen forgathatóknak és rendszeresen jegyzetnek kell lenniük egy olyan piacon, amely elismert hivatásos szakemberek felügyelete alatt működik, és amely lehetővé teszi – a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai szerint kielégítő módon – olyan objektív ár kialakítását, hogy az értékpapírok többletértéke bármikor ellenőrizhető legyen. Az előírt többletérték 100 %. A részvények esetében azonban 150 %, és az intézmények, a tagállamok regionális kormányai vagy helyi hatóságai – kivéve az f) alpontban említetteket – által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, valamint a multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott adóslevelek – kivéve azokat, amelyekhez a 78-83. cikkek szerint 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének – esetében 50 %. Amennyiben a kitettség lejáratá és a hitelkockázattal szembeni fedezet lejáratá között eltérés van, a biztosíték nem ismerhető el. A hitelbiztosítékként felhasznált értékpapírok nem képezhetik hitelintézetek szavatolótőkéjét.

2005. szeptember 28., szerda

A p) pont alkalmazásának céljából az ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg. Az értékelést évente legalább egyszer el kell végezni. A p) pont alkalmazásában a lakóingatlan olyan lakást jelent, amelyet a hitelfelvevő foglal el, vagy bérebe ad.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az s) pont szerint megadott mentesítésekről abból a célból, hogy az ne vezessen a verseny torzulásához.

114. cikk

(1) A (3) bekezdésre is figyelemmel, a kitettségek értékének a 111. cikk (1)–(3) bekezdésével összhangban történő kiszámítása céljából a tagállamok engedélyezhetik a 90–93. cikk szerinti pénzügyi biztosítékok összetett módszerét alkalmazó hitelintézetek vonatkozásában e hitelintézeteknek, hogy – a 113. cikk (3) bekezdésének f), g), h) és o) pontja szerint megengedett teljes vagy részleges mentesítések igénybe vételének alternatívájaként – a kitettség értékénél alacsonyabb értéket használjanak, amely azonban nem lehet alacsonyabb az ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni kitettségeik teljesen kiigazított kitettségi értékeinek összegénél.

Ezen alkalmazásban a „teljesen kiigazított kitettségi érték” a 90–93. cikk szerinti, a hitelkockázat-mérséklés, a volatilitási kiigazítások és az esetleges lejárati eltérések (E*) figyelembe vételével számított értéket jelenti.

Amennyiben ezt a bekezdést alkalmazzák egy hitelintézetre, a 113. cikk (3) bekezdésének f), g), h) és o) pontjait nem lehet a szóban forgó hitelintézményre alkalmazni.

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, annak a hitelintézetnek, amelynek a 84–89. cikk szerint engedélyezték egy kitettségi osztály vonatkozásában az LGD-kre és hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazását, engedélyezni lehet – amennyiben az illetékes hatóságok szerint kielégítő módon képes a pénzügyi biztosíték által a kitettségre gyakorolt hatásoknak az egyéb LGD-vonatkozású szempontoktól elkülönített becslésére – ezen hatások figyelembe vételét a kitettségek értékének számítása során, a 111. cikk (1)–(3) bekezdésének alkalmazása céljából.

Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük a becslések alkalmasságáról, amelyeket a hitelintézet a 111. cikk rendelkezéseinek való megfelelés céljából a kitettségi érték csökkentésére állít elő.

Amennyiben a hitelintézetnek engedélyezték a pénzügyi biztosíték hatásaira vonatkozó saját becslések használatát, úgy azt a tőkekövetelmények kalkulációjában elfogadottakkal összhangban kell tennie.

Azoknak a hitelintézetnek, amelyeknek a 84–89. cikk szerint engedélyezték egy kitettségi osztályra nézve az LGD-kre és hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazását és amelyek kitettség értékét nem az első albekezdésben említett módszer használatával számítják ki, engedélyezni lehet az (1) bekezdésben meghatározott módszer vagy a 113. cikk (3) bekezdésének o) pontjában ismertetett mentesítés használatát a kitettségek értékének kiszámítására. A hitelintézet e két módszer közül csak az egyiket használhatja.

(3) Az a hitelintézet, amelynek engedélyezték az (1) vagy (2) bekezdésben leírt módszerek használatát a kitettségek értékének kiszámítása során a 111. cikk (1)–(3) bekezdésének alkalmazása céljából, hitelkockázat-koncentrációira vonatkozóan rendszeres stressztesztet köteles végezni, amely magában foglalja az esetlegesen igénybe vett biztosíték értékesítési értékét is.

Ezek a rendszeres stressztesztetek felölelik a piaci feltételek esetleges változásaiból eredő kockázatokat, amelyek hátrányosan érinthetik a hitelintézetek szavatolótőke-megfelelését, valamint a biztosítékok válsághelyzet esetén történő értékesítéséből eredő kockázatokat.

A hitelintézet biztosítja a felől az illetékes hatóságokat, hogy az elvégzett megfelelőek és arányosak az ilyen kockázatok értékelésére.

Amennyiben egy stresszteszt arra utal, hogy a biztosíték értékesítési értéke alacsonyabb mint amennyit az (1) vagy értelemszerűen a (2) bekezdés szerint figyelembe lehetne venni, a biztosíték figyelembe vehető értékét ennek megfelelően csökkenteni kell a kitettségek értékének kiszámításakor a 111. cikk (1)–(3) bekezdése alkalmazásának céljából.

2005. szeptember 28., szerda

Ezeknek a hitelintézeteknek a következőket kell bevonniuk a koncentrációs kockázat kezelésére irányuló stratégiájukba:

- a) a kitettségek és azok esetleges hitelkockázattal szembeni fedezete közötti lejárat eltérésekből adódó kockázatok azonosítására szolgáló szabályzatok és eljárások;
 - b) a stresszteszt által az (1) vagy (2) bekezdés szerint realizálható értéknél alacsonyabb biztosíték értékesítési értékre vonatkozó utalások esetén alkalmazandó szabályzatok és eljárások; és
 - c) a hitelkockázat-mérséklő technikák alkalmazásából, és különösen a nagy, közvetett hitelkockázatokból eredő (pl. amiatt, hogy a biztosítékként elfogadott értékpapírok egyetlen kibocsátótól származnak) koncentrációs kockázattal kapcsolatos szabályzatok és eljárások.
- (4) Amennyiben a biztosíték hatásait az (1) vagy (2) bekezdés feltételei szerint elismerték, a tagállamok a kitettség bármely fedezett részét kezelhetik mint a biztosíték kibocsátójának – nem az ügyfélnek – való kitettséget.

115. cikk

(1) A 111. cikk (1)–(3) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok 20 %-os kockázati súlyozást alkalmazhatnak azokra az eszköztételekre, amelyek egy tagállam regionális kormányaival és helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal és hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségekre, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának. A tagállamok azonban 0 %-ra csökkenthetik ezt a kockázati súlyozási rátát olyan eszköztételek esetében, amelyek egy tagállam regionális kormányaival és helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal és hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségeknél, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának.

(2) A 111. cikk (1)–(3) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok 20 %-os kockázati súlyozást alkalmazhatnak azokra, az intézményekkel szembeni követeléseket és velük kapcsolatos más kockázatvállalásokat megtestesítő eszköztételekre, amelyek futamideje több, mint 1, de nem több, mint 3 év, valamint 50 %-os kockázati súlyozást alkalmazhatnak az intézményekkel szembeni, három évnél hosszabb lejáratú követeléseket megtestesítő eszköztételekre, feltéve hogy ez utóbbiakat olyan adósságinstrumentumok testesítik meg, amelyeket intézmény bocsátott ki, és hogy ezek az adósságinstrumentumok – az illetékes hatóságok álláspontja szerint – hatékonyan forgathatók a hivatásos résztvevőkből álló piacon és ott napi árfolyamjegyzés alá esnek, illetve amelyek kibocsátását a kibocsátó intézmények származása szerinti tagállam illetékes hatóságai engedélyezték. E tételek egyike sem képezheti a szavatoló tőke részét.

116. cikk

A 113. cikk (3) bekezdésének i) pontja és a 115. cikk (2) bekezdése alóli mentességként a tagállamok 20 %-os súlyozást alkalmazhatnak azokra az eszköztételekre, amelyek intézményekkel szembeni követelést és velük kapcsolatos kockázatvállalásokat képviselnek, függetlenül azok lejáratú idejétől.

117. cikk

(1) Amennyiben egy ügyféllel kapcsolatos kockázatot harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott értékpapírból álló hitelbiztosíték biztosít a 113. cikk (3) bekezdésének o) pontjában megállapított feltételek mellett, a tagállamok:

- a) kezelhetik úgy a kitettséget, mint ami a garantőrrel, és nem az ügyféllel kapcsolatban merült fel; vagy
- b) kezelhetik úgy a kitettséget, mint ami a harmadik féllel, és nem az ügyféllel kapcsolatban merült fel, ha a 113. cikk (3) bekezdésének o) pontjában meghatározott kitettséget hitelbiztosíték garantálja az ott megállapított feltételek alapján.

(2) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés a) pontjában biztosított bánásmódot alkalmazzák:

- a) ha a garancia nem abban a valutában denominált, mint a kitettség, a garanciával fedezett kitettségi összeget a VIII. melléklet azon rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani, amelyek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó valutánem-eltérés kezeléséről szólnak;
- b) a kitettség lejáratú ideje és a fedezet lejáratú ideje közötti eltérést a VIII. mellékletnek a lejáratú eltérés kezeléséről szóló rendelkezéseivel összhangban kell kezelni; és
- c) a részleges fedezés elismerhető a VIII. mellékletben ismertetett bánásmóddal összhangban.

2005. szeptember 28., szerda

118. cikk

Amennyiben a 69. cikk (1) bekezdése szerint a hitelintézet mentesül az e szakaszban előírt kötelezettségek egyedi vagy szubkonszolidált alapon való teljesítése alól, vagy a 70. cikk rendelkezéseit alkalmazzák tagállami hitelintézeti anyavállalatok esetében, intézkedéseket kell tenni a csoporton belüli megfelelő kockázatmegosztás biztosítása érdekében.

119. cikk

2007. december 31-ig a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen szakasz működéséről és szükség esetén javaslatokat is tesz.

6. szakasz

Befolyásoló részesedés a pénzügyi ágazaton kívül

120. cikk

(1) Egyetlen hitelintézet sem rendelkezhet a szavatolótőkájének 15 %-át meghaladó összegű befolyásoló részesedéssel olyan vállalkozásban, amely nem hitelintézet, nem pénzügyi intézmény, sem pedig olyan vállalkozás, amely a 86/635/EGK irányelv 43. cikke (2) bekezdése f) pontjának második albekezdésében említett tevékenységet folytat.

(2) A hitelintézet befolyásoló részesedéseinek összege olyan vállalkozásokban, amelyek nem hitelintézetek, pénzügyi intézmények vagy olyan vállalkozások, amelyek a 86/635/EGK irányelv 43. cikke (2) bekezdése f) pontjának második albekezdésében említett tevékenységeket folytatnak, nem haladhatja meg szavatolótőkájének 60 %-át.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben megállapított határértékek csak kivételes körülmények között léphetők túl. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságok azonban előírják, hogy a hitelintézetnek vagy növelnie kell szavatolótőkáját, vagy azzal egyenértékű intézkedéseket kell tennie.

121. cikk

A pénzügyi újjászervezés vagy megmentési művelet során, illetve jegyzési garanciavállalás rendes folyamatában ideiglenesen birtokolt részvények, vagy amelyeket az intézmény saját neve alatt mások képviselésében birtokol, nem számítanak a befolyásoló részesedéshez a 120. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított határértékek kiszámítása szempontjából. Azokat a részvényeket, amelyek nem minősülnek a 86/635/EGK irányelv 35. cikkének (2) bekezdése szerinti pénzügyi befektetésnek, nem kell feltüntetni.

122. cikk

(1) A tagállamoknak nem kell alkalmazniuk a 120. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított korlátokat a 73/239/EGK és a 2002/83/EK irányelv szerinti biztosítóintézetekben, valamint a 98/78/EK irányelv szerinti viszontbiztosító intézetekben birtokolt részesedések tekintetében.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságoknak nem kell alkalmazniuk a 120. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított határértékeket, amennyiben úgy rendelkeznek, hogy azokat az összegeket, amelyekkel a hitelintézet befolyásoló részesedései meghaladják a szóban forgó határértékeket, 100 %-ig fedeznie kell a szavatolótőkének, és hogy ez utóbbit nem lehet figyelembe venni a 75. cikk szerinti kiszámítás során. Ha a 120. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított mindkét határértéket túllépték, a nagyobb összegű túllépést kell a szavatolótőkének fedeznie.

2005. szeptember 28., szerda

3. fejezet

A hitelintézetek értékelési folyamata

123. cikk

A hitelintézeteknek megbízható, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegét, fajtáját és eloszlását, amelyet megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyekkel szembesülnek vagy szembesülhetnek.

E stratégiák és eljárások rendszeres belső felülvizsgálat tárgyát képezik annak érdekében, hogy átfogóak és arányosak maradjanak az érintett hitelintézet tevékenységeinek jellegével, mértékével és összetettségével.

4. fejezet

Felügyelet és tájékoztatás az illetékes hatóságok részéről

1. szakasz

Felügyelet

124. cikk

(1) A XI. mellékletben ismertetett technikai kritériumok figyelembe vételével az illetékes hatóságok felülvizsgálják azokat a szabályozásokat, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a hitelintézetek ezen irányelv betartására hoztak létre, és értékelik azokat a kockázatokat, amelyekkel a hitelintézetek szembesülnek vagy szembesülhetnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazási köre megegyezik ezen irányelv követelményeinek alkalmazási körével.

(3) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy a hitelintézetek által alkalmazott szabályozások, stratégiák, eljárások és mechanizmusok valamint az általuk tartott szavatoló-tőke biztosítják-e kockázataik fedezetét és megbízható kezelését.

(4) Az illetékes hatóságok meghatározzák az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és intenzitását, figyelembe véve az érintett hitelintézet méretét, tevékenységeinek rendszerszempon-tú jelentőségét, természetét, mértékét és összetettségét, továbbá ennek keretében az arányosság elvét. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább éves gyakorisággal kell frissíteni.

(5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed a hitelintézeteknek a nem kereskedési tevékenységből származó kamatláb-kockázatának való kitétségére is. Intézkedések válnak szükségessé azon intézmények esetében, amelyek üzleti értéke szavatoló-tőkéjük több mint 20 %-ával csökken a kamatlábak hirtelen és váratlan változásának eredményeként, amelynek a mértékét az illetékes hatóságok írják elő és amely a hitelintézetekre nézve egységes.

125. cikk

(1) Amennyiben az anyavállalat tagállami hitelintézeti anyavállalat vagy egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek a 6. cikk alapján engedélyezték.

(2) Amennyiben a hitelintézeti anyavállalata tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek a hitelintézetet a 6. cikk alapján engedélyezték.

126. cikk

(1) Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy ugyanaz az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a pénzügyi holdingtársaságot alapították.

2005. szeptember 28., szerda

Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalatai között egynél több pénzügyi holdingtársaság van, és azok székhelyei különböző tagállamokban vannak és e tagállamok mind-egyikében található hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(2) Amennyiben egynél több, a Közösségben engedélyezett hitelintézeti anyavállalata ugyanaz a pénzügyi holdingtársaság és e hitelintézetek egyike sem engedélyezett a pénzügyi holdingtársaság létrehozásának helye szerinti tagállamban, az összevont alapú felügyeletet az az illetékes hatóság gyakorolja, amely a legnagyobb mérlegfőössszeggel rendelkező hitelintézetet engedélyezte, amelyet ezen irányelv alkalmazásában az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ellenőrzése alatt állónak kell tekinteni.

(3) Egyedi esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, ha – figyelembe véve a hitelintézeteket és a különböző országokban folytatott tevékenységeik viszonylagos jelentőségét – azok alkalmazása nem lenne megfelelő, és az összevont alapú felügyelet gyakorlására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságok határozatuk meghozatala előtt lehetőséget biztosítanak az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatnak, vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőössszeggel rendelkező hitelintézetnek a határozattal kapcsolatos véleményének kinyilvánítására.

(4) Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot a (3) bekezdés hatálya alá tartozó megegyezésről.

127. cikk

(1) A tagállamok, amennyiben szükséges, intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a pénzügyi holdingtársaságokat az összevont alapú felügyelet alá vonják. A 135. cikk sérelme nélkül a pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidációja semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok egyedi szintű felügyeleti feladatokat kötelesek betölteni a pénzügyi holdingtársasággal kapcsolatban.

(2) Amennyiben a tagállam illetékes hatóságai egy hitelintézeti leányvállalatot a 73. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában szabályozott esetek alapján nem vonnak az összevont (konszolidált) alapú felügyelet alá, annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a hitelintézeti leányvállalat van, kérhetnek olyan információkat az anyavállalattól, amelyek megkönnyíthetik a szóban forgó hitelintézet felügyeletét.

(3) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságaik a 137. cikkben említett információt kérhetnek az összevont (konszolidált) alapú felügyeleti hatáskörbe nem tartozó hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság leányvállalataitól. Ebben az esetben az információk továbbítására és hitelesítésére az e cikkben megállapított eljárásokat kell alkalmazni.

128. cikk

Amennyiben egy tagállamban több illetékes hatóság foglalkozik a hitelintézetek és pénzügyi intézmények prudenciális felügyeletével, a tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket az e hatóságok munkájának összehangolása érdekében.

129. cikk

(1) Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság – az ezen irányelv rendelkezései alapján ráruházott feladatok mellett – a következő feladatokat végzi el:

- a) a tárgyra vonatkozó, valamint a lényeges információk gyűjtésének és továbbításának összehangolása normális körülmények között és rendkívüli helyzetek esetén; és
- b) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása normális körülmények között és rendkívüli helyzetek esetén, a 124. cikk szerinti tevékenységek vonatkozásában is a bevont illetékes hatóságokkal együttműködve.

(2) A 84. cikk (1) bekezdésében, a 87. cikk (9) bekezdésében és a 105. cikkben, valamint a III. melléklet 6. részében említett engedélykérelmek esetén, amelyeket egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai együttesen nyújtottak be, az illetékes hatóságok folyamatos konzultáció keretében együttműködnek annak megállapítására, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint hogy meghatározzák az ilyen engedélyek esetleges feltételeit.

2005. szeptember 28., szerda

Az első albekezdésben említett kérelmet csak az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságnak kell benyújtani.

Az illetékes hatóságoknak hatáskörükön belül minden meg kell tenniük azért, hogy a kérelemről hat hónapon belül együttesen döntést hozzanak. Ezt az együttes döntést egy teljes indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, amelyet a kérelmező rendelkezésére kell bocsátania az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságnak.

A harmadik albekezdésben említett időszak azon a napon kezdődik, amikor az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság megkapja a teljes kérelmet. Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság haladéktalanul továbbítja a teljes kérelmet a többi illetékes hatóságnak.

Amennyiben az illetékes hatóságok nem hoznak hat hónapon belül együttes határozatot, az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság egymaga határoz a kérelemről. A döntést egy teljes indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a hat hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság a kérelmező és a többi illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja a határozatot.

A harmadik és ötödik albekezdésben említett határozat irányadónak minősül, és azt a vonatkozó tagállamok illetékes hatóságai hajtják végre.

130. cikk

(1) Amennyiben olyan válsághelyzet áll elő egy bankcsoporton belül, amely potenciálisan veszélyezteti a pénzügyi rendszer stabilitását azon tagállamok bármelyikében, ahol a bankcsoport vállalatait engedélyezték, az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság – az 1. fejezet 2. szakaszára is figyelemmel – haladéktalanul riasztják a 49. cikk a) pontjában és az 50. cikkben említett hatóságokat. Ez a kötelezettség vonatkozik valamennyi, a 125. és 126. cikk szerint egy meghatározott csoport felügyeletéért felelős hatóságra és a 129. cikk (1) bekezdésében megnevezett illetékes hatóságra. Lehetőség szerint az illetékes hatóságnak a már meglévő információk csatornákat kell használnia.

(2) Az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságnak, amikor olyan információkra van szüksége, amelyeket egy másik illetékes hatóságnak már rendelkezésre bocsátottak, amikor csak lehet, ehhez a hatósághoz kell fordulnia, hogy elkerülhető legyen a felügyeletben érintett különféle hatóságok duplán történő tájékoztatása.

131. cikk

A hatékony felügyelet kialakítására és megkönnyítésére az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság és a többi illetékes hatóság írásbeli koordinációs és együttműködési megállapodásokat léptet életbe.

Ezen megállapodások keretében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság további feladatokkal bízható meg, és meg lehet határozni a határozathozatal és a többi illetékes hatósággal való együttműködés eljárásait.

A hitelintézetnek minősülő anyavállalat leányvállalatának engedélyezéséért felelős illetékes hatóságok – kétoldali megállapodás útján – átruházhatják felügyeleti kötelezettségüket azokra az illetékes hatóságokra, amelyek az anyavállalatot engedélyezték és felügyelik, oly módon, hogy vállalják a felelősséget a leányvállalat ennek az irányelvnek megfelelő felügyeletéért. A Bizottságot folyamatosan tájékoztatni kell az ilyen megállapodások fennállásáról és tartalmáról. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak és az Európai Bankbizottságnak.

132. cikk

(1) Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek. Egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely lényeges vagy releváns a többi hatóság ezen irányelv szerinti felügyeleti feladatai gyakorlásának szempontjából. E tekintetben az illetékes hatóságok kérésre minden releváns információt továbbítanak, saját kezdeményezésükre pedig minden lényeges információt közölnek.

Az első albekezdésben említett információk akkor tekintendők lényegesnek, ha képesek lényegesen befolyásolni egy másik tagállamban lévő hitelintézet vagy pénzügyi intézmény pénzügyi megbízhatóságának megítélését.

2005. szeptember 28., szerda

Különösen az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok, valamint az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletéért felelős hatóságok bocsátják a releváns információkat azon más tagállamokbeli illetékes hatóságok rendelkezésére, amelyek ezen anyavállalatok leányvállalatait felügyelik. A releváns információk terjedelmének megállapításakor figyelembe kell venni az e leányvállalatoknak az adott tagállamok pénzügyi rendszerében betöltött súlyát.

Az első albekezdésben említett lényeges információk magukba foglalják különösen a következőket:

- a) egy csoport összes nagyobb hitelintézete csoportszerkezetének feltárása, valamint a csoportbeli hitelintézetekért felelős illetékes hatóságok azonosítása;
- b) eljárások a csoporton belüli hitelintézetektől származó információk gyűjtésére és ellenőrzésére vonatkozóan;
- c) kedvezőtlen fejlemények a hitelintézeteknél vagy a csoport más vállalatainál, amelyek súlyosan érinthetik a hitelintézeteket; és
- d) az illetékes hatóságok által ezen irányelvvel összhangban foganatosított jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 136. cikk szerinti pótlólagos szavatoló-tőke-teher előírását és a fejlett mérési módszer használata esetleges korlátozásának elrendelését a 105. cikk szerinti szavatoló-tőke-követelmények számításának vonatkozásában.

(2) Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat által ellenőrzött hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden lehetséges esetben kapcsolatba lépnek a 129. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatósággal, amikor olyan, az ezen irányelvben ismertetett megközelítések és módszerek alkalmazására vonatkozó információra van szükségük, amellyel az említett illetékes hatóság esetleg már rendelkezik.

(3) Az érintett illetékes hatóságok határozathozatalukat megelőzően – amennyiben e határozatok a többi illetékes hatóság felügyeleti feladatainak szempontjából jelentőséggel bírnak – a következők tekintetében konzultálnak egymással:

- a) olyan változások egy csoport hitelintézeteinek részvénytulajdonosi, irányítási szerkezetében vagy szervezeti felépítésében, amelyek az illetékes hatóságok jóváhagyását vagy engedélyét követelik meg; és
- b) az illetékes hatóságok által foganatosított jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 136. cikk szerinti pótlólagos szavatoló-tőke-teher előírását és a fejlett mérési módszer használata esetleges korlátozásának elrendelését a 105. cikk szerinti szavatoló-tőke-követelmények számításának vonatkozásában.

A b) pont alkalmazásának céljából az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatósággal mindig konzultálni kell.

Az illetékes hatóság azonban dönthet úgy is, hogy nem folytat konzultációt sürgős esetekben vagy amennyiben a konzultáció veszélyezteti a határozatok hatékonyságát. Az illetékes hatóság ebben az esetben haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot.

133. cikk

(1) Az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságoknak, a felügyelet céljainak elérése érdekében, előírják az összes olyan hitelintézet és pénzügyi intézmény teljes körű konszolidációját, amely egy anyavállalat leányvállalata.

Mindazonáltal az illetékes hatóságok csak arányos konszolidációt követelhetnek meg akkor, ha megítélésük szerint a tőkerészesedéssel rendelkező anyavállalat felelőssége erre a részesedésre korlátozódik, tekintettel a többi részvénytulajdonos vagy tag felelősségére, amelyek fizetőképessége megfelelő. A többi részvénytulajdonos és tag felelősségét egyértelműen meg kell állapítani, szükség esetén hivatalosan aláírt kötelezettségvállalások révén.

Amennyiben a vállalkozásokat a 83/349/EKG irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságok határozzák meg a konszolidáció módját.

(2) Az összevont (konszolidált) alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságoknak előírják a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló részesedések arányos konszolidációját, ha a részesedések a konszolidációba bevont intézmény és a konszolidációba nem bevont egy vagy több intézmény együttes kezelésében vannak, amennyiben ezeknek a vállalkozásoknak a felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.

2005. szeptember 28., szerda

(3) Az (1) és (2) bekezdésben nem említett részesedések vagy tőkekapcsolatok esetében az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy szükséges-e a konszolidáció, és ha igen, milyen formában hajtsák azt végre. Az illetékes hatóságok különösen az equity-módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ugyanakkor ez a módszer nem jelenti az érintett vállalkozások összevont (konszolidált) alapú felügyelet alá vonását.

134. cikk

(1) A 133. cikk sérelme nélkül az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy a következő esetekben az összevont (konszolidáció) szükséges-e, és ha igen, milyen formában:

- a) amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint egy hitelintézet anélkül gyakorol számottevő befolyást egy vagy több hitelintézet vagy pénzügyi intézmény felett, hogy részesedéssel vagy más tőkekapcsolatokkal rendelkezzen ezekben az intézményekben; és
- b) amennyiben két vagy több hitelintézet vagy pénzügyi intézmény egységes vezetés alá kerül, kivéve ha ez szerződés, alapszabályi rendelkezés, vagy a társasági szerződés alapján történik.

Az illetékes hatóságok különösen a 83/349/EGK irányelv 12. cikkében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ez a módszer mindazonáltal nem jelenti az érintett vállalkozások bevonását az összevont alapú felügyelet alá.

(2) Ha a 125. és 126. cikk értelmében összevont (konszolidált) alapú felügyeletet kell végezni, az összevont a kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra és a 2002/87/EK irányelvben meghatározott vagyongazdálkodó társaságokra az e cikk (1) bekezdésében és a 133. cikkben megállapított esetekben és az ugyanott meghatározott módszereknek megfelelően terjed ki.

135. cikk

A tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.

136. cikk

(1) Az illetékes hatóságok az ezen irányelv követelményeit nem teljesítő bármely hitelintézetnek előírhatják, hogy idejében megtegyék a szükséges intézkedéseket és lépéseket a helyzet kezelésére.

Ennek alkalmazása céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére álló intézkedések magukba foglalják a következőket:

- a) kötelezhetik a hitelintézeteket arra, hogy a 75. cikkben meghatározott minimális szintet meghaladó szavatolótőkével rendelkezzenek;
- b) megkövetelhetik azon szabályok, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését, amelyeket a 22. és a 123. cikk betartására hajtanak végre;
- c) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában a hitelintézetektől különleges tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést követelhetnek meg;
- d) megszoríthatják vagy korlátozhatják a hitelintézetek üzletvitelét, működését vagy hálózatát; és
- e) megkövetelhetik a hitelintézetek tevékenységeivel, termékeivel és rendszereivel kapcsolatos kockázat csökkentését.

Ezen intézkedések hozatalakor az 1. fejezet 2. szakaszára is figyelemmel kell lenni.

(2) Az illetékes hatóságok legalább azoknak a hitelintézeteknek írják elő a 75. cikkben megállapított minimális szintet meghaladó külön szavatolótőke-követelményt, amelyek nem felelnek meg a 22., a 109. és a 123. cikkben meghatározott követelményeknek, illetve amelyeknél a 124. cikk (3) bekezdésében leírt kérdésben negatív eredményt állapítottak meg, amennyiben egyéb intézkedések önmagukban valószínűleg nem javítanak elegendő mértékben a szabályokon, eljárásokon, mechanizmusokon és stratégiákon megfelelő időtartamon belül.

137. cikk

(1) A konszolidációs módszerek további összehangolásáig a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben egy vagy több hitelintézet anyavállalkozása vegyes tevékenységű holdingtársaság, az ilyen hitelintézetek engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok – a vegyes tevékenységű holdingtársaságokat és leányvállalataikat közvetlenül elérve, vagy a hitelintézeti leányvállalatokon keresztül – kötelezik azokat minden olyan információ megadására, amely fontos lehet a hitelintézeti leányvállalatok felügyelete szempontjából.

2005. szeptember 28., szerda

(2) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságai helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek vagy – külső ellenőr bevonásával – végeztethetnek a vegyes tevékenységű holdingtársaságoktól és leányvállalataiktól kapott információk igazolása céljából. Ha a vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy leányvállalatainak egyike biztosítótársaság, a 140. cikk (1) bekezdésében megállapított eljárás szintén alkalmazható. Ha a vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy leányvállalatainak egyike nem abban a tagállamban helyezkedik el, mint amelyben a hitelintézeti leányvállalat, az információk helyszíni ellenőrzését a 141. cikkben megállapított eljárás szerint kell végrehajtani.

138. cikk

(1) A 2. fejezet 5. szakaszának sérelme nélkül, a tagállamok előírják, hogy ahol egy vagy több hitelintézet anyavállalata vegyes tevékenységű holdingtársaságnak minősül, az ezeknek a hitelintézeteknek a felügyeletéért felelős illetékes hatóságok látják el a hitelintézet és a vegyes tevékenységű holdingtársaság, illetve leányvállalatai közötti ügyletek általános felügyeletét.

(2) Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézeteknek olyan megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve hatékony beszámolási és számviteli eljárások intézményesítését, amelyek alkalmasak a vegyes tevékenységű holdingvállalatként működő anyavállalattal, illetve annak leányvállalataival lebonyolított ügyletek meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére. Az illetékes hatóságok előírják továbbá, hogy a hitelintézetek beszámoljanak az ezekkel a vállalkozásokkal lebonyolított jelentős ügyletekről, a 110. cikkben említett kivételével. Ezeket az eljárásokat és jelentős ügyleteket az illetékes hatóságok felügyelik.

Amennyiben ezek a csoporton belül ügyletek veszélyeztetik a hitelintézet pénzügyi helyzetét, az intézet felügyeletéért felelős illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.

139. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy elhárítsák azon – az összevont (konszolidált) alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmények, vegyes tevékenységű holdingtársaságok és leányvállalataik, illetve a 127. cikk (3) bekezdése alá tartozó leányvállalatok közötti – információk cseréjének jogi akadályait, amelyek a 124–138. cikknek és e cikknek megfelelően a felügyelet szempontjából jelentősek.

(2) Amennyiben az anyavállalat és annak bármelyik leányvállalata, amely hitelintézet, különböző tagállamokban található, az egyes tagállamok illetékes hatóságai közlik egymással az összes fontos információt, amely lehetővé teszi vagy segíti az összevont alapú felügyelet gyakorlását.

Amennyiben annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben az anyavállalat található, a 125. és 126. cikk értelmében maguk nem gyakorolnak összevont alapú felügyeletet, a felügyeletért felelős illetékes hatóságok megkereshetik őket, hogy kérjék be az anyavállalattól azokat az információkat, amelyek az összevont alapú felügyelet szempontjából jelentőséggel bírnak, és továbbítsák ezeket a megkereső hatóságokhoz.

(3) A tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik között a (2) bekezdésben említett információk cseréjét, azzal a feltétellel, hogy a pénzügyi holdingtársaságok, pénzügyi intézmények vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások esetében az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek felügyeleti feladatokat ellátni ezekkel az önálló intézményekkel vagy vállalkozásokkal kapcsolatban.

A tagállamok hasonlóképpen engedélyezik illetékes hatóságaiknak a 137. cikkben említett információk cseréjét azzal a feltétellel, hogy az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmilyen módon sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak felügyeleti feladatokat kell ellátniuk a vegyes tevékenységű holdingtársaságok és olyan leányvállalataik esetében, amelyek nem hitelintézetek, vagy a 127. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatokkal kapcsolatban.

140. cikk

(1) Amennyiben egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság egy vagy több olyan leányvállalatot ellenőriz, amely biztosítótársaság vagy egyéb engedélyköteles befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, az illetékes hatóságok és a biztosítási vállalkozások, valamint a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságok szorosan együttműködnek egymással. Saját feladatkörük sérelme nélkül, e hatóságok egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan adatot, amely feltehetőleg egyszerűsíti munkájukat, és lehetővé teszi az általuk felügyelt vállalkozások tevékenységének és átfogó pénzügyi helyzetének felügyeletét.

2005. szeptember 28., szerda

(2) Az összevont alapú felügyelet, és különösen az illetékes hatóságok közötti, ezen irányelvben szabályozott információcsere keretében kapott információkra az 1. fejezet 2. szakaszában említett hivatali titoktartási kötelezettség vonatkozik.

(3) Az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságok listákat készítenek a 71. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi holdingtársaságokról. Ezeket a listákat közlik a többi tagállam illetékes hatóságaival és a Bizottsággal.

141. cikk

Ha az irányelv alkalmazása során az egyik tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben ellenőrizni kívánják egy másik tagállamban található hitelintézetre, pénzügyi holdingtársaságra, pénzügyi intézményre, kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásra, vegyes tevékenységű holdingtársaságra, a 137. cikk hatálya alá tartozó leányvállalatra vagy a 127. (3) bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatra vonatkozó információkat, a hitelesítés elvégzése céljából megkeresik a szóban forgó másik tagállam illetékes hatóságait. A megkeresett hatóságoknak hatáskörük keretei között teljesíteni kell a kérést, oly módon, hogy a hitelesítést maguk végzik el, vagy lehetővé teszik, hogy a megkereső hatóságok végezzék el azt, vagy lehetővé teszik, hogy könyvvizsgáló vagy szakértő végezze azt el. Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

142. cikk

A büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az észlelt jogsértések vagy azok okainak megszüntetését célzó bírságokat vagy intézkedéseket lehessen alkalmazni azokkal a pénzügyi holdingtársaságokkal és vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben, amelyek vagy akik megsértik a 124–141. cikk, valamint e cikk végrehajtása céljából hozott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket. Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak érdekében, hogy ezek a bírságok vagy intézkedések a kívánt eredménnyel járjanak, különösen abban az esetben, ha a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság központi igazgatása vagy fő üzleti szervezete nem a cég központi irodájában található.

143. cikk

(1) Amennyiben egy hitelintézet, amelynek az anyavállalata olyan hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye harmadik országban található, nem tartozik a 125. és 126. cikk szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a hitelintézetet olyan összevont felügyelet hatálya alá vonták-e egy harmadik országban található, amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított elveknek megfelelő összevont felügyelettel.

Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve a Közösségben engedélyezett vállalkozás megbízása alapján vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a (3) bekezdés alkalmazása esetén az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.

(2) A Bizottság felkérheti az Európai Bankbizottságot, hogy általános iránymutatással szolgáljon arról, hogy a harmadik országban található illetékes hatóságok által gyakorolt összevont alapú felügyelet várhatóan eléri-e az összevont felügyeletre vonatkozóan az e fejezetben meghatározott célkitűzéseket olyan hitelintézetek tekintetében, amelyek anyavállalatának székhelye harmadik országban található. A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja az ilyen iránymutatásokat, és figyelembe veszi az illetékes hatóságok által alkalmazott összevont alapú felügyeleti eljárásokban bekövetkező változásokat.

Az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott ellenőrzést végző illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen iránymutatásokat. E célból az illetékes hatóság döntéshozatala előtt konzultációt folytat a bizottsággal.

(3) Ilyen egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok analógia alapján alkalmazzák a hitelintézetekre az ezen irányelv rendelkezéseit vagy engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb megfelelő felügyeleti eljárások alkalmazását, amelyek alkalmasak a hitelintézetek összevont alapú felügyeletével kapcsolatos célkitűzések megvalósítására.

Ezeket a felügyeleti technikákat egyeztetni kell azzal az illetékes hatósággal, amely az összevont alapú felügyelet ellátásáért lenne felelős.

2005. szeptember 28., szerda

Az illetékes hatóságok előírhatják többek között a Közösségen belül székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják az összevont alapú felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket az illető pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzetének tekintetében is.

A felügyeleti technikákat úgy kell kialakítani, hogy biztosítsák az e fejezetben az összevont alapú felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és közölni kell azokat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal.

2. szakasz

Közzététel az illetékes hatóságok által

144. cikk

Az illetékes hatóságok a következő információkat teszik közzé:

- a) a prudenciális szabályozás terén a tagállamukban elfogadott jogszabályok, rendeletek, közigazgatási előírások és általános útmutatások szövegét;
- b) a közösségi jogszabályokban biztosított választási lehetőségek és mérlegelési jogkör gyakorlásának módját;
- c) a 124. cikkben említett felülvizsgálat és értékelés során az általuk alkalmazott általános kritériumokat és módszertanokat; és
- d) az 1. fejezet 2. szakaszában megállapított rendelkezések sérelme nélkül összesített statisztikai adatokat a prudenciális keretszabályozás alkalmazásának kulcsfontosságú vetületeiről valamennyi tagállamban.

Az első albekezdésben biztosított közzétételeknek elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a különböző tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazott megközelítéseket érthető módon össze lehessen hasonlítani. A közzétételeket közös formátumban hozzák nyilvánosságra, és rendszeresen frissítik. A közzétételek egy egységes elektronikus elérési helyről kell, hogy hozzáférhetőek legyenek.

5. fejezet

Közzététel a hitelintézetek által

145. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásának céljából a hitelintézetek nyilvánosan közzéteszik a XII. melléklet 2. részében megállapított információkat, a 146. cikkben megállapított rendelkezésekre is tekintettel.

(2) A XII. melléklet 3. részében említett eszközöket és módszertanokat az illetékes hatóságok akkor ismerik el a 2. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakasza és a 105. cikk szerint, amennyiben a hitelintézetek nyilvánosan közzéteszik az azokban megállapított információkat.

(3) A hitelintézetek formális elveket fogadnak el az (1) és (2) bekezdésekben megállapított közzétételi követelményeknek való megfelelésre, valamint szabályzatokkal rendelkeznek közzétételeik helyénvalóságának értékelésére, ideértve azok gyakoriságát és az adatok ellenőrzését.

(4) A hitelintézeteknek a minősítési döntéseikkel kapcsolatban a KKV-k és más, hitelkérelmet beadó társaságok részére – azok kérésére – írásban tájékoztatást kell adniuk. Amennyiben az ágazat valamely önkéntes kötelezettségvállalása e tekintetben elégtelennek bizonyulna, úgy nemzeti szintű intézkedésekhez kell folyamodni. A tájékoztatással kapcsolatos adminisztrációs költségeknek megfelelő arányban kell állniuk a hitel nagyságával.

146. cikk

(1) A 145. cikktől eltérve a hitelintézetek eltekinthetnek a XII. melléklet 2. részében felsorolt egy vagy több közzétételtől, ha az e közzétételekben biztosított információk nem tekinthetők lényegesnek a XII. melléklet 1. részének 1. pontjában meghatározott kritériumok fényében.

2005. szeptember 28., szerda

(2) A 145. cikktől eltérve a hitelintézetek eltekinthetnek XII. melléklet 2. és 3. részében felsorolt közzétételekbe foglalt egy vagy több információ nyilvánosságra hozatalától, ha ezek az információk titkos vagy bizalmas információkat tartalmaznak a XII. melléklet 1. részének 2. és 3. pontjában meghatározott kritériumok fényében.

(3) A (2) bekezdésben említett kivételes esetekben az érintett hitelintézet közzétételeiben kijelenti, hogy meghatározott információk nem kerültek közzétételre, ismerteti a köztételtől való eltekintés okát, és általánosabb információkkal szolgál a közzétételi követelmény tárgyáról, amennyiben ezek a XII. melléklet 1. részének (2) és (3) bekezdése értelmében nem minősülnek titkosnak vagy bizalmasnak.

147. cikk

(1) A hitelintézetek legalább éves gyakorisággal nyilvánosságra hozzák a 145. cikkben előírt közzétételeket. A közzétételeket a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

(2) A hitelintézetek azt is meghatározzák, hogy szükség van-e az (1) bekezdésben megállapítottnál gyakoribb közzétételre a XII. melléklet 1. részének 4. pontjában meghatározott kritériumok fényében.

148. cikk

(1) A hitelintézetek maguk határozhatják meg a 145. cikkben megállapított közzétételi követelményeknek való eredményes megfelelésre a megfelelő kommunikációs eszközt, a helyet, és az ellenőrzéshez szükséges eszközöket. Amennyire csak lehetséges, valamennyi közzétételt egy kommunikációs eszközön keresztül vagy egy helyen kell biztosítani.

(2) A hitelintézetek által a számviteli, tőzsdei jegyzéssel kapcsolatos vagy egyéb követelményeknek megfelelően tett azonos adattartalmú közzétételek esetén a 145. cikk követelményei teljesítettnek tekinthetők. Ha a pénzügyi kimutatások nem tartalmazzák a közzétételeket, a hitelintézetek feltüntetik azok elérési helyét.

149. cikk

A 146–148. cikktől eltérve a tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy azok a hitelintézeteket kötelezzék:

- a) a XII. melléklet 2. és 3. részében említett egyes közzétételek közül egy vagy több megtételére;
- b) egy vagy több közzététel éves gyakoriságnál sűrűbb nyilvánosságra hozatalára, a nyilvánosságra hozatal határidejének meghatározására;
- c) arra, hogy a pénzügyi kimutatásoktól eltérő közzétételekre külön kommunikációs eszközt és helyszínt vegyenek igénybe; és
- d) az adatellenőrzés specifikus eszközeinek használatára olyan közzétételek esetén, amelyekre nem terjed ki a kötelező könyvvizsgálat.

VI. CÍM**VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK****150. cikk**

(1) A Bizottság által a 62. cikk szerint előterjesztendő – a szavatolótőkére vonatkozó – javaslat sérelme nélkül a 151. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően technikai kiigazításokat kell elfogadni a következő területeken:

- a) a meghatározások egyértelműbbé tétele az irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;
- b) a meghatározások egyértelműbbé tétele az irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;
- c) a terminológia egységesítése és a meghatározások átalakítása a hitelintézetekről és az azzal kapcsolatos kérdésekről szóló későbbi jogszabályoknak megfelelően;

2005. szeptember 28., szerda

- d) a 2. cikkben található felsorolás technikai kiigazítása;
- e) a 9. cikkben előírt indulótőke összegének módosítása, a gazdasági és pénzügyi területen bekövetkezett változások figyelembevétele céljából,
- f) a 23. és 24. cikkben említett és az I. mellékletben meghatározott lista tartalmának kibővítése, illetve az abban alkalmazott terminológia módosítása, a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából,
- g) a 42. cikkben felsorolt területek, amelyeken az illetékes hatóságoknak információkat kell cserélniük;
- h) az 56–67. cikk és a 74. cikk technikai kiigazítása a közösségi jogszabályokat figyelembe vevő számviteli sztenderdek vagy követelmények, illetve a felügyeleti gyakorlat konvergenciájára vonatkozó változások eredményeként;
- i) a 79. és 86. cikk kiegészítő osztályai listájának módosítása, a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából;
- j) a 79. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 86. cikk (4) bekezdésének a) pontjában, a VII. melléklet 1. részének (5) pontjában, valamint a VII. melléklet 2. részének (15) pontjában ismertetett összegben az inflációs hatásokat figyelembevéve;
- k) a II. és IV. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek listája és besorolása, valamint kezelésük a kiegészítő értékek meghatározásakor az V. cím 2. fejezete 3. szakasza alkalmazásának céljából; vagy
- l) az V–XII. melléklet rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre – a számviteli sztenderdek és követelmények változásainak fényében, amelyek figyelembe veszik a közösségi jogszabályokat, illetve amelyek a felügyeleti eljárások konvergenciájára vonatkoznak.

(2) A Bizottság a következő végrehajtási intézkedéseket fogadhatja el a 151. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban:

- a) a 124. cikk (5) bekezdésében említett kamatlábak hirtelen és váratlan változásai mértékének meghatározása;
- b) a szavatolótőke 75. cikkben megállapított minimum szintjének és/vagy az V. cím 2. fejezetének 3. szakaszában megállapított kockázati súlyok ideiglenes csökkentése, sajátos körülmények figyelembevétele érdekében;
- c) a 119. cikkben említett jelentés sérelme nélkül a 111. cikk (4) bekezdésében, a 113., 115. és 116. cikkben előírt mentességek egyértelműbbé tétele;
- d) azon fő szempontok részletezése, amelyekre nézve összesített statisztikai adatokat kell közzétenni a 144. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint;
- e) a 144. cikkben előírt közzétételek formátumának, szerkezetének, tartalomjegyzékének és éves közzétételi időpontjának meghatározása.

(3) Az elfogadott végrehajtási intézkedések nem változtathatják meg ezen irányelv lényeges rendelkezéseit.

(4) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül, ezen irányelv elfogadását követően két évvel, de legkésőbb 2008. április 1-jén felfüggesztésre kerülnek ezen irányelv azon rendelkezései, amelyek a (2) bekezdés értelmében technikai szabályok, módosítások és határozatok elfogadását teszik szükségessé. Az Európai Parlament és a Tanács megújíthatja az érintett rendelkezéseket a Bizottság javaslata alapján és a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban, és e célból felülvizsgálja e rendelkezéseket az említett időtartam lejárta, illetve időpont előtt, annak megfelelően, hogy melyik a korábbi.

151. cikk

(1) A Bizottságot a 2004/10/EK határozattal ⁽¹⁾ létrehozott Európai Bankbizottság segíti (a továbbiakban: bizottság).

⁽¹⁾ HL L 3., 2004.7.1., 36. o.

2005. szeptember 28., szerda

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. cikkében meghatározott eljárást kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat és 7. cikkének (3) bekezdése és 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

VII. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. fejezet

Átmeneti rendelkezések

152. cikk

(1) Azok a hitelintézetek, amelyek a kockázattal súlyozott kitétségmentéket a 84–89. cikkel összhangban számítják, a 2006. december 31-ét követő első, második és harmadik tizenkét hónapos időszakban gondoskodnak arról, hogy a szavatoló-tőke folyamatosan meghaladja vagy egyenlő legyen a (3), (4) és (5) bekezdésben feltüntetett összegekkel.

(2) Azok a hitelintézetek, amelyek a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket a 105. cikkben ismertetett módon fejlett mérési módszerekkel számítják, a 2006. december 31-ét követő második és harmadik tizenkét hónapos időszakban gondoskodnak arról, hogy szavatoló-tőkéjük semmiképpen se legyen alacsonyabb a (4) és (5) bekezdésben említett összegeknél.

(3) Az (1) bekezdésben említett első tizenkét hónapos időszakban a szavatoló-tőke azon összeg 95 %-ának felel meg, amennyit a hitelintézetnek a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint ebben az időszakban minimálisan biztosítania kellene, a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkeemfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2000/12/EK irányelv 2007. január 1-je előtt hatályban lévő szövege értelmében.

(4) Az (1) bekezdésben említett második tizenkét hónapos időszakban a szavatoló-tőke azon összeg 90 %-ának felel meg, amennyit a hitelintézetnek a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint ebben az időszakban minimálisan biztosítania kellene, a 93/6/EGK irányelv és a 2000/12/EK irányelv 2007. január 1-je előtt hatályban lévő szövege értelmében.

(5) Az (1) bekezdésben említett harmadik tizenkét hónapos időszakban a szavatoló-tőke azon összeg 80 %-ának felel meg, amennyit a hitelintézetnek a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint ebben az időszakban minimálisan biztosítania kellene, a 93/6/EGK irányelv és a 2000/12/EK irányelv 2007. január 1-je előtt hatályban lévő szövege értelmében.

(6) Az (1)–(5) bekezdés követelményeinek való megfelelést a teljesen kiigazított szavatoló-tőke-összegek alapján kell teljesíteni, a 2007. január 1-je előtt hatályban lévő szövegű 2000/12/EK és a 93/6/EGK irányelv szerinti, illetve az ezen irányelv szerinti szavatoló-tőke-számítás közötti eltérés figyelembevétele érdekében, amely az ezen irányelv 84–89. cikk értelmében a várható és a nem várható veszteség elkülönített kezeléséből ered.

(7) E cikk (1)–(6) bekezdése alkalmazásának céljából a 68–73. cikket kell alkalmazni.

(8) A hitelintézetek 2008. január 1-jéig az V. cím 2. fejezete 3. szakasza 1. alszakaszának – a sztenderd módszert ismertető – cikkei helyett a 2000/12/EK irányelv 42–46. cikkeit alkalmazhatják, az említett cikkek 2007. január 1-je előtt hatályos szövegének megfelelően.

(9) A (8) bekezdésben említett lehetőség alkalmazása esetében, a 2000/12/EK irányelv rendelkezéseinek vonatkozásában a következőket kell alkalmazni:

- a) az említett irányelv 42–46. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni, azok 2007. január 1-je előtt hatályos szövegének megfelelően;
- b) az említett irányelv 42. cikkének (1) bekezdésében említett „kockázattal korrigált érték” a „kockázattal súlyozott kitétségmentéket” jelenti;

⁽¹⁾ HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. szeptember 28., szerda

- c) az említett irányelv 42. cikkének (2) bekezdésében bemutatott számadatokat kockázattal súlyozott kitétséértékeknek kell tekinteni;
- d) a „hitelderivatívákat” fel kell venni az irányelv II. mellékletének „Teljes kockázati kategória” listájába; és
- e) az irányelv 43. cikkének (3) bekezdésében ismertetett bánásmódot kell alkalmazni az irányelv IV. mellékletében felsorolt derivatív eszközökre, függetlenül attól, hogy mérlegben feltüntetettek vagy mérlegben kívüliek-e, és a III. melléklet szerint kiszámított számadatokat kockázattal súlyozott kitétséértékeknek kell tekinteni.
- (10) Amennyiben élnek a (8) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, azokkal a kitétségekkel kapcsolatban, amelyekre nézve a sztenderd módszert használják, a következőket kell alkalmazni:
- a) nem kell alkalmazni az V. cím 2. fejezete 3. szakaszának 3. alszakaszát, amely a hitelkockázat-mérés elismerésére vonatkozik;
- b) az illetékes hatóságok eltekinthetnek az V. cím 2. fejezete 3. szakasza 4. alszakaszának alkalmazásától, amely az értékpapírosítás kezelésére vonatkozik.
- (11) Amennyiben élnek a (8) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, a működési kockázatra a 75. cikk d) pontja szerint vonatkozó tőkekövetelményt százalékosan csökkenteni kell, az alkalmazandó százalékos arány megfelel a következő két tényező arányának: a hitelintézet azon kockázatainak értéke, amelyekre nézve a kockázattal súlyozott kitétség értékeket a (8) bekezdésben említett mérlegelési jogkörnek megfelelően számítják ki, illetve a hitelintézet kockázatainak teljes értéke.
- (12) Amennyiben a hitelintézet a kockázattal súlyozott kitétség értéket valamennyi kitétségre nézve a (8) bekezdésben említett mérlegelési jogkörnek megfelelően számítja ki, alkalmazni lehet a 2000/12/EK irányelv nagykockázat-vállalásra vonatkozó 48–50. cikkét, az említett irányelv 2007. január 1-je előtt hatályos szövegnek megfelelően.
- (13) Amennyiben élnek a (8) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, az ezen irányelv 78–83. cikkére tett hivatkozásokat úgy kell tekinteni, mint a 2000/12/EK irányelv 42–46. cikkére tett hivatkozásokat, az említett irányelv 2007. január 1-je előtt hatályos szövegének megfelelően.
- (14) Amennyiben élnek a (8) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, a 123., 124., 145. és 149. cikk nem alkalmazandó az ott megjelölt idő előtt.

153. cikk

Az illetékes hatóságok 2012. december 31-ig engedélyezhetik, hogy a területükön található irodákra vagy más üzlethelyiségekre irányuló, a VI. melléklet 1. részének 54. pontjában megállapított kritériumoknak megfelelő ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos követelésekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitétség érték kiszámításakor 50 %-os kockázati súlyozást alkalmazzanak a VI. melléklet 1. része 55-56. pontjának alkalmazása nélkül.

A VI. melléklet alkalmazásának céljából, amikor a késedelmes kölcsön fedezett részét kell meghatározni, az illetékes hatóságok 2010. december 31-ig olyan biztosítékot is elismerhetnek, amely nem szerepel a 90–93. cikk szerint elismert biztosítékok között.

2012. december 31-ig a VI. melléklet 1. része 4. pontjának alkalmazásában a kockázattal súlyozott kockázati érték számításakor ugyanazt a kockázati súlyozást kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy bármely tagállam központi bankjával szembeni, a tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitétségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitétségek vonatkozásában alkalmaznának.

154. cikk

1) 2011. december 31-ig a VI. melléklet 1. része 61. pontjának alkalmazásában minden tagállam, ha azt a helyi körülmények indokolják, a VI. melléklet 1. részének 12–17. és 41–43. pontjában említett kitétségek esetében meghatározhatják a késedelmes napok számát, legfeljebb 180 napig bezárólag. A megadott napok száma termékcsoportonként eltérő lehet

Azok az illetékes hatóságok, amelyek saját területükön nem veszik igénybe ilyen kitétségek vonatkozásában az első bekezdésben említett lehetőséget, meghatározhatnak nagyobb számú napot is olyan más tagállamok területén elhelyezkedő ügyfeleikkel szembeni kitétségek vonatkozásában, amelyeknek illetékes hatóságai éltek ezzel a lehetőséggel. Az előzőekben említett napok számának 90 nap és a másik illetékes hatóságok által ügyfeleikkel szembeni kitétségek vonatkozásában meghatározott számú nap közé kell esnie.

2005. szeptember 28., szerda

(2) Az IRB módszer használatát 2010 előtt kérelmező, az illetékes hatóság általi engedélyezésre kötelezett hitelintézetek esetében a 84. cikk (3) bekezdésében előírt három éves alkalmazásra vonatkozó követelmény 2009. december 31-ig egy évnél nem rövidebb időszakra csökkenthető.

(3) A saját LGD-becslések, illetve hitelegyenértékesítési faktorok használatát 2010 előtt kérelmező hitelintézetek esetében a 84. cikk (4) bekezdésében előírt három éves alkalmazásra vonatkozó követelmény 2008. december 31-ig két évre csökkenthető.

4) 2012. december 31-ig minden tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a hitelintézetek továbbra is a 2000/12/EK irányelv 38. cikkében megállapított eljárást alkalmazzák az 57. cikk o) pontjában felsorolt azon részesedésekre, amelyeket ezen irányelv hatályba lépése előtt szereztek, az említett cikk 2007. január 1-je előtt hatályos szövegének megfelelően.

(5) A lakóingatlanl fedezett, központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő valamennyi lakossági kitétségre vonatkozóan a kitétséggel súlyozott átlagos LGD 2010. december 31-ig nem lehet 10 %-nál kevesebb.

6) 2017. december 31-ig a tagállamok illetékes hatóságai egyes – 2007. december 31-én fennálló – a hitelintézetek és az adott tagállamban lévő európai uniós hitelintézetek leányvállalatai által viselt részvényjellegű kitétségeket mentesíthetnek az IRB módszer alól.

A mentességben részesített pozíciót az ebben az időpontban birtokolt részesedések számával, valamint az ezen részesedések birtoklásából közvetlenül eredő, pótlólagos részesedések számával kell mérni, feltéve hogy azok nem növelik a portfólióvállalatban való részesedés arányát.

Amennyiben egy részesedésszerzés növeli a tulajdoni részesedés arányát egy adott vállalatban, az eddigi részesedésarányt meghaladó részesedésre nem vonatkozik a mentesség. A mentesség azokra a részesedésekre sem vonatkozik, amelyek eredetileg mentességben részesültek, de eladták, majd visszavásárolták őket.

Az ezen átmeneti rendelkezéssel szabályozott részvényjellegű kitétségek esetén a tőkekövetelményeket az V. cím 2. fejezete 3. szakaszának 1. alszakaszával összhangban kell kiszámítani.

(7) A vállalatokkal szembeni kitétségek esetén 2011. december 31-ig valamennyi tagállam illetékes hatóságai napokban kifejezve meghatározhatják azon időszakot, amelyen túl a hatáskörükbe tartozó összes hitelintézet késedelmesnek köteles tekinteni az ilyen – az adott tagállamon belül székhellyel rendelkező – ügyfelekkel szembeni kitétséget a VII. melléklet 4. részének 44. pontjában megfogalmazott nemteljesítési fogalom meghatározás értelmében. Ez a szám 90 és legfeljebb 180 nap közé eshet, ha a helyi körülmények azt indokoltá teszik. Az ilyen, más tagállam területén székhellyel rendelkező ügyfelekkel szembeni kitétségekre nézve az illetékes hatóságok által a késedelem tekintetében meghatározott napok száma nem haladhatja meg az érintett tagállam illetékes hatósága által meghatározott napok számát.

155. cikk

2012. december 31-ig a tagállamok 15 %-os mértéket alkalmazhatnak a kereskedési és értékesítési üzletágra azon hitelintézetek vonatkozásában, amelyeknél a kereskedési és értékesítési üzletágra vonatkozó megfelelő mutató legalább 50 %-a a valamennyi üzletágra vonatkozó – a X. melléklet 2. részének (1)-(4) pontjával összhangban számított – megfelelő mutatók összegének.

2. fejezet**Záró rendelkezések****156. cikk**

A tagállamokkal együttműködve és az Európai Központi Bank észrevételeit is figyelembe véve a Bizottság rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy ez az irányelv összességében véve, a 2006/.../EK irányelvvel együtt számottevő hatást gyakorol-e a gazdasági ciklusra, és ezen felülvizsgálat fényében fontolóra veszi az esetleges helyreigazító intézkedések indokoltságát.

2005. szeptember 28., szerda

Ezen elemzés alapján, valamint figyelembe véve az Európai Központi Bank észrevételeit, a Bizottság két-évente jelentést készít és azt az esetleges megfelelő javaslatokkal együtt előterjeszti az Európai Parlamentnek és az Európai Tanácsnak. A hitelfelvevő és hitelező felek észrevételeit a jelentés elkészítése során megfelelő módon figyelembe kell venni.

A Bizottság a 2012. január 1-jéig felülvizsgálatot folytat és jelentést készít ezen irányelv alkalmazásáról – különös figyelmet fordítva a 68–73. cikkre, a 80. cikk (7) és (8) bekezdésére, valamint a 129. cikkre –, és a megfelelő javaslatokkal együtt benyújtja ezt a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

157. cikk

1) 2006. december 31-ig a tagállamok elfogadják és közzéteszik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 4., 22., 57., 61–64., 66., 68–106., 108., 110–115., 117–119., 123–127., 129–132., 133., 136., 144–149. és 152–155. cikknek és a II., III., V–XII. mellékletnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul ismertetik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot.

A (3) bekezdéstől eltérve ezeket a rendelkezéseket a tagállamoknak 2007. január 1-jétől kezdődően alkalmazniuk kell.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben egy olyan nyilatkozatot is fel kell tüntetniük, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a nyilatkozat megfogalmazásának módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A tagállamok legkésőbb 2008. január 1-jétől kezdődően alkalmazzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 87. cikk (9) bekezdésének és a 105. cikknek.

158. cikk

(1) A XIII. melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított 2000/12/EK irányelv hatályát veszti, a XIII. melléklet B. részében felsorolt említett irányelvek átültetésére meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a XIV. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

159. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

160. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök